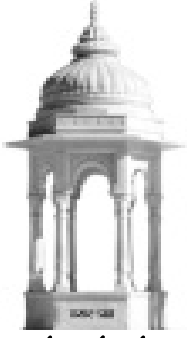

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యుగేశ్వరీ

గాయత్రీ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

మాతృ దేవోభవ ! పితృ దేవోభవ ! ఆచార్య దేవోభవ ! అతిథి దేవోభవ !

సజల శ్రద్ధ

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

గృహస్థ సంపాదకులు
డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదకులు
బి.సి హెచ్.వి. సుబ్బారావు
(అశ్వినీ)
ఉప సంపాదకులు
ముక్కామల రత్నాకర్
సంపాదక మండలి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్
డి.వి.ఆర్. మూర్తి

సంపుటి 22 - సంచిక 4
సెప్టెంబర్ 2017

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వడలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
94407 69798

విజయసాధనకు రాజబాట

సఫలత పొందాలంటే దృఢమైన సంకల్పశక్తి, నిరంతర కృషి అత్యవసరం. సామాన్యంగా ప్రతిపనిలో జయం పొందాలంటే ఏదో దైవకృపగాని ఎవరిదైనా ఆశీర్వాదం గాని, మంత్ర తంత్రాల ఆవశ్యకతగాని ఉండాలనుకోవడం, గాలిలో మేడలు కట్టటమని గ్రహించాలి. కృతకృత్యులగుట అనేది అమ్మకానికి దొరికేది కాదు. సఫలత పొందడానికి కష్టాలను ఎదుర్కొనే ధైర్యం, నిర్విరామకృషి చేయడానికి కృతనిశ్చయం కావాలి. కఠోర శ్రమ, ఓర్పు, గుండెధైర్యం కావాలి. నిరంతర కృషియే సఫలతకు సుగమమైన, శ్రేష్టమైన మార్గం. వీటిద్వారానే, ప్రాపంచిక సమస్త కార్యములలోను జయము, ఫలితము అనుభవంలోకి వస్తాయి.

సమయం కోసం వేచి ఉండడం, సోమరిగా ఉండి జయాన్ని ఆశించడం మానవని యొక్క మూర్ఖత్వం. ఒక పనికి ఉద్యమించడానికి ప్రతిక్షణం, ప్రతి నిమిషం, శుభ ముహూర్తాలే, అత్యంత ముఖ్యమైనవే. సులభంగా, శ్రీఘ్రముగా, జయాన్ని పొందాలంటే కోర్కెవలన ఫలితం శూన్యమే. కుండలిని, జ్యోతిష్యాన్ని నమ్ముకుంటే కాలం గడిచిపోతుంది. తీరిగ్గా పశ్చాత్తాపం చెందాల్సి ఉంటుంది. స్థిరమైన బుద్ధితో, ప్రగతికి సునాయాసమైన మార్గముపై వీడని ధైర్యముతో కృషి సాగించాలి. అడ్డుదారుల వెదకటం నిరుపయోగమే కాక మోసపోవలసి వస్తుంది. కృతకృత్యులై చరిత్రలో పక్కనవారు కూడా ఎన్నో కష్టాలను ఎదుర్కొని విజయ శిఖరాన్ని ఆరోహించడానికి ఏ మాత్రం ఏమరుపాటు లేకుండా శ్రమించాలి. లేనిచో అగాధంలోనికి పడిపోవలసి ఉంటుంది.

పరిస్థితులు, కృషి, ఓర్పును సమన్వయం చేసుకుంటూ పోవడమే విజ్ఞత. ఇదే విజయసాధనకు సరియైన మార్గము. కేవలం విజ్ఞత వలననే విజయమును పొంద గలమని భావించితే కష్టాలపాలు కావలసిందే.

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం: విజయసాధనకు రాజబాట	3
2. విషయసూచిక & సద్గురు వచనామృతం	4
3. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర-63: కొత్త కోడలి కోసం తల్లి ఆరాటం	5
4. మానవజాతి యొక్క నైతిక, ఆధ్యాత్మిక పునరుద్ధరణ కోసం అంకితమైన ఒక విశ్వవ్యాప్త సంస్థ	9
5. మాతా భగవతీదేవిశర్మ దివ్యచరిత్ర-6: కుటుంబానికే కాదు అందరికీ మాతాజీయే	12
6. విజయదశమి ప్రత్యేకం: దసరా పండుగ వైశిష్ట్యం	15
7. శిష్య సంజీవని-6: గురుచేతనత్వంలో లీనం కావాలనే సాహసపూర్ణమైన కోరిక	17
8. బోధకభ: మూడు ఉపకరణాల కథ	19
9. మెలకువతో ఉండండి - అప్రమత్తతతో ఉండండి	21
10. బోధకభ: అనిమేషుని గురుభక్తి	24
11. అష్టాంగ విద్య - ఆత్మశక్తి	27
12. సద్గురువు మహిమ అనంతమైనది	28
13. మనం - మన ఆరోగ్యం: పరిశుభ్రత - పవిత్రత	30
14. అంతర్యాత్ర - 8: సమ్మక్ జ్ఞానము ఎలా లభిస్తుంది?	32
15. జీవితాన్ని సానబెట్టేదే “సంఘర్షణ”	35
16. వ్యక్తి నిర్మాణం: ఆదర్శముతో కూడిన వ్యక్తిత్వము	37
17. పనిలో నిమగ్నమవడం కూడా యోగమే	38
18. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి: ఆధ్యాత్మికత యొక్క అసలైన సంపదలు-4	40
19. నా వారితో నా మాట: తొమ్మిది సంవత్సరాల మాతృశక్తి శ్రద్ధాంజలి నవసృజన మహాపునశ్చరణ-4	43
20. ఆరోగ్య సూత్రాలు-1: జ్వరం... మంచిదేనా?	46
21. వార్తలు: ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	48
22. నూతన సృజన - యువ సంకల్ప సమారోహం	50

సద్గురు వచనామృతం

ఆత్మవత్ సర్వభూతాని

సర్వోత్కృష్టమైన సద్గుణాలను ప్రోగు చేసుకోవటమే నిజమైన సంపాదన. ప్రపంచంలోని ప్రతి వ్యక్తి ఏదో ఒక సద్గుణం చేత సంపన్నుడే, కానీ ఆత్మగౌరవం అనేది భగవంతుడు మనుష్యులకు ఇచ్చిన సర్వశ్రేష్ఠ వరదానం. ఈ గుణం చేత విభూషితుడైన ప్రతి ఒక్క ప్రాణి ప్రపంచం లోని సమస్త జీవులను తన ఆత్మతో సమానంగా దర్శించాలి. తన మనస్సు, వాక్కు, కర్మలు దేని వలన కూడా జగత్తులోని ఏ జీవికీ కష్టము కలుగకూడదని ఎల్లప్పుడూ భావించాలి. అటువంటి స్వభావం కలిగిన వ్యక్తి చివరికి తప్పక పరబ్రహ్మను పొందుతాడు.

యధార్థం యొక్క అవగాహన

సిఖిద్వజుడు త్యాగ, వైరాగ్యాల వలననే బ్రహ్మజ్ఞాని కాగలడని విని ఉండటం వలన అతడు వ్యవసాయాన్ని, కుటుంబ బాధ్యతలను వదలిపెట్టి, అరణ్యంలో కుటీరం నిర్మించుకొని జీవించసాగాడు. శతమన్యు అనే తపస్వి ఈ ఆగంతకునీ, గృహోస్థాశ్రమాన్ని వదలి మరో ఆశ్రమాన్ని ఆశ్రయించటానికి పడుతున్న తాపత్రయాన్ని చూచి భిన్నుడైనాడు. అతడిని సమీపించి అనునయంతో “నాయనా! గ్రామంలో ఏ సరంజామానైతే త్యజించి వచ్చావో అదే సరంజామాను తిరిగి ఇక్కడ సమీకరిస్తున్నావు. ఆశ్రమం మారిందేగాని నీలో మరింకే మార్పు రాలేదు. వస్తువులు, వ్యక్తులు మారినంత మాత్రాన బ్రహ్మజ్ఞానం లభించదు. ఇది వైరాగ్యమని ఎంతమాత్రము అనిపించుకోదు. నాది, నేను అనే స్వార్థం పట్ల వైరాగ్యం ఏర్పడాలి. అది జరిగిన నాడు ఇల్లే తపోవనమవుతుంది” అని నచ్చచెప్పాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

సుఖదుఃఖాలు మానసిక పరిస్థితిపై ఆధారపడి ఉంటాయి

కొత్త కోడలి కోసం తల్లి ఆరాటం

ఓం ప్రకాశ్ 10,12 సంవత్సరాల పిల్లవాడు. అంత చిన్న పిల్లవాడు చదువుకోవాలి కాని, బట్టలు ఉతకకూడదని, తన చేతులు చిన్నవనీ, ప్రతీ సారి శ్రీరామ్ వారించారు. కానీ ఆ బాలుడి పితృభక్తిని ఈ మాటలు తృప్తిపరచలేదు. మొండిపట్టు పడుతూంటే శ్రీరామ్ అతన్ని తిట్టారు. ఓం ప్రకాశ్ ఏడుస్తూ తాయీజీ దగ్గరకెళ్ళాడు. ఏవో మాటలు చెప్పి నానమ్మ మనవణ్ణి బుజ్జగించింది.

రాత్రి పది గంటలు దాటింది. తాయీజీ శ్రీరామ్ గదిలోకి తొంగి చూసింది. ఆయన ఇంకా మేల్కొని ఉన్నారు. తెల్లవారక ముందే నిద్ర లేస్తారు కాబట్టి, సాధారణంగా ఎనిమిదిన్నర, తొమ్మిది గంటలకే పడుకుంటారు. కాని 10.30 కి కూడా మేల్కొని ఉండడం చూసి ఆవిడ ఆశ్చర్యపోయింది. ఎందుకింకా పడుకోలేదు అని అడిగింది. ఇప్పుడే పడుకోబోతున్నాను అన్నారు. ఏదో పని ఉండిపోయింది కాబోలు అనుకుంది. ఆవిడ లోపలికి వెళ్ళి, “పొద్దున నువ్వు ఓంని తిట్టావు. తప్పు చేశావు.” అన్నారు. “మొండిపట్టు పట్టాడు. వారించాను. అంతే” అన్నారు శ్రీరామ్. “పాపం, నీకు ఇబ్బంది కలగకూడదనుకున్నాడు. కోడలు వెళ్ళిపోయాక ఒంటరివాడివైపోయావు. ఓంకి ఆ విషయం అర్థం అవుతోంది. తల్లి లేని పిల్లలు. వాళ్ళు కూడా ఒంటరివాళ్ళు అయిపోయారు.” రోజూవారి జీవితంలో రాబోయే ఇబ్బందులు, కుటుంబానికి కావలసిన అవసరాల గురించి కొన్ని మాటలు చెప్పి, ఆవిడ పిల్లలకోసం తల్లిని తీసుకుని రావాలని నిర్ణయించు కున్నట్టు చెప్పింది.

ఆవిడ చతురతకి శ్రీరామ్ నవ్వారు. నీకు మళ్ళీ పెళ్ళి చేస్తాను అంటే ఆయన ఒప్పుకునేవారు కాదు. కానీ పిల్లలకి తల్లి అవసరం అన్న విషయం కొట్టిపారేయడం కష్టం. అయినా శ్రీరామ్, “కాని నేను ఏ కొత్త బాధ్యతనూ స్వీకరించాలి అనుకోవడం లేదు. ఒక సారి వివాహం అయిపోయింది. భగవంతుడు ఇప్పుడు ఒంటరివాడిని చేసి భవిష్యత్తుకు దారి

చూపించేశాడు.” అన్నారో లేదో, తాయీజీకి సంవత్సరాల క్రితం కలిగిన అనుమానం మళ్ళీ పుట్టింది. ఆవిడ ఒక్కసారిగా ఎగసిపడింది. “ఏ దారి చూపించాడో కాస్త నాకూ చెప్పు! సన్యాసివైపోతావా? నాకిచ్చిన మాట తప్పుతావా? అడవిలో కూర్చుంటావా? పిల్లల గతేంటి? నా గతేంటి?” అంటూ విరుచుకుపడింది. ఎన్నో ఉదంతాలు చెప్పింది. ఆవిడను మధ్యలో ఆపడం శ్రీరామ్ వల్ల కాలేదు. ఆవిడ కాస్త స్థిమిత పడ్డాక, సన్యాసిగా మారతానని ఎప్పుడూ అనలేదు అంటూ సర్దిచెప్పారు.

“ఒంటరిగా ఉండి ఏం చేస్తావు? రోజురోజుకీ జీవితం నుండి దూరమవడం చూస్తూనే ఉన్నాను. తిండి, నిద్ర ఏదీ పట్టించుకోవడం లేదు. నవ్వుతూ మాట్లాడడమే మర్చిపోయావు. లేదు లేదు, ఇలా కుదరదు.”

ఆవిడ మాటలు కొట్టిపారేయలేకపోతున్నారు, ఒప్పుకోలేక పోతున్నారు. శ్రీరామ్ తన భావి జీవితాన్ని నిర్ధారించేసుకున్నారు. దానిప్రకారం, మహాపురశ్చరణ సాధన పూర్తవుతూనే మార్గదర్శక సత్తా ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యంలోకి వెళ్ళిపోవాలి. లోక కళ్యాణానికి చేయవలసినదంతా ఈ మధ్యలోనే పూర్తి చేయాలి. కాని ఈ మాటలని విని తాయీజీ మౌనంగా ఊరుకోలేదు. తన మరిది రామ్ ప్రసాద్ శర్మకు కబురు పంపించింది. ఊళ్ళో పొలం, ఇంటి బాధ్యతలు అన్నీ తనే చూసుకుంటున్నాడు.

కబురు పంపిన విషయం శ్రీరామ్ కు తరువాత తెలిసింది. అదీ బాబాయి మధురకు వచ్చిన తరువాత. అప్పుడు శ్రీరామ్ చూనాకంకడ్ ప్రాంతంలో ఉండేవారు. తాయీజీ కబురు పెట్టిన మూడో రోజు ఆయన మధురకు వచ్చేశారు. “వదిన! మీరు నోరు విప్పి చెప్పాల్సిన అవసరం రావడం మాకు సిగ్గుచేటు. కాని మేము ఊరికే కూర్చోలేదు. జగన్నాథ్ (శ్రీరామ్ బాబాయి కొడుకు) కి సంబంధం కుదిరింది. ఈ వైశాఖంలోనే ముహూర్తం నిర్ణయించారు. అన్నయ్య ఇంటివాడు కాకుండా, తమ్ముడి పెళ్ళి

ఎవరితోను కఠోరమైన మాటలు మాట్లాడకూడదు

చేయడం సరికాదు అని నీ మరదలు అంటూనే ఉంది. మేమంతా ముందే వాకబు చేసి ఉంచాం. మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి. మీ ఇల్లు మళ్ళీ కళకళలాడుతుంది.”

శ్రీరామ్‌ని అడగాలి, కనుక్కోవాలి అని బాబాయికి అనిపించ లేదు. పెళ్ళైయ్యేంతవరకు వదినగారిని జాగ్రత్తగా చూసుకో అని మాత్రం చెప్పారు. ఆవిడకి ఎలాంటి ఇబ్బంది కలగకుండా, ఇంటిపనులకి ఇబ్బందిగా ఉంటే పనిమనిషిని పెట్టుకోమంటూ సలహా కూడా ఇచ్చారు. ఈ మాటలన్నీ శ్రీరామ్ అన్యమనస్కం గానే వింటున్నారు. అసలీ పరిస్థితిని ఎలా అదుపుచేయాలనే ద్వంద్వంలోనే చాలా సేపు ఉండిపోయారు. కానీ తరువాత సమాధానపడ్డారు. ద్వంద్వం ప్రగాఢమైనప్పుడు అంతరంగం లోనే భావన ఉదయించింది. ఇప్పటివరకు సాధన యోగ క్షేమాలు మార్గదర్శక సత్తా స్వయంగా చూసుకుంది. ఇక ముందు కూడా ఏది సరైనదో అదే జరుగుతుంది. వారి అనుమతి లేకుండా ఏదీ జరగలేదు.

సాధనలో స్పష్టమైన సూచన

1943, మే నెల. రోజూ లాగానే ధ్యానంలో తన్మయులై ఉన్నారు. ఐదు, ఐదున్నర గంటల సేపు ఆసనంలో ఉండి, ఇష్టదైవంతో ఐక్యం అయ్యే ప్రగాఢ స్థితి శ్రీరామ్‌ని తపిస్తున్న బంగారు రంగులోకి మార్చేసింది. ఆసనం నుండి లేస్తున్నప్పుడు కూడా ఆయనకు తన వ్యక్తిత్వంలో ఆ ప్రస్ఫుటన తెలిసేది. ఈ స్థితి ఏర్పడిన కొత్తలో కాస్త ఇబ్బందిగా ఉన్నా, తరువాత అలవాటైపోయింది. ఆసనం నుంచి లేచిన తరువాత కాళ్ళు, చేతులు కడుక్కుని, నెత్తి మీద నీళ్ళు చల్లుకుని, తులసి కోట దగ్గర కాని, గోమాత దగ్గరగాని వెళ్ళి నిలబడేవారు.

ఆ రోజు సాధన అయ్యాక లేచి నిలబడినప్పుడు పూజ గదిలో ఆయన ఒంటరిగా లేరు అనే అనుభూతి కలిగింది. ఆయనతో పాటు ఇంకో సాధకుడు సమర్పణ చేసుకున్నట్లు అనిపించింది. ఆ సాధకుని ఉనికి తెలిసింది. చుట్టూ చూశారు, కానీ ఎవరూ లేరు. అయినా ఎవరో ఉన్నట్లు అనిపించింది. ఆ అనుభూతిని గమనించడం మొదలుపెట్టాక అది మాయమై పోయింది. కానీ మర్నాడు మళ్ళీ అదే అనుభూతి. సమర్పణ మంత్రం ఇంకెవరో కూడా తనతో కలిసి పాడినట్లు అనిపించింది. స్వరం కంఠం నుండే వచ్చింది. నోటి నుండి ధ్వని రాలేదు.

అది పశ్యంతి స్థాయి వరకే వ్యాపించింది. కానీ అనుభూతి మాత్రం ఉంది.

మర్నాడు, అంటే మూడో రోజు అనుభూతి ఇంకా స్పష్టంగా కలిగింది. ఆసనం పక్కన ఒక సన్నటి యువతి కూర్చుని ఉన్నట్లు అనిపించింది. తనతో పాటు ఆమె కూడా మంత్రాలు చదువుతున్నది. సమర్పణ మంత్రం కూడా చదివి నేల మీద నీళ్ళు వదులుతోంది. ఈ మూడు రోజుల్లో మరో విషయం కూడా స్పష్టంగా తెలిసింది. సాధన పూర్తైన తరువాత ఏదైతే దహించే శక్తి అనుభవమైయ్యేదో, అది శాంతించింది, చల్లగా అనిపించింది. అసలా వేడి ఇప్పుడు తెలియడం లేదు. ఆ యువతి ఉపస్థితి వల్లనే ఇలా జరుగుతోందా? మనసులో ప్రశ్న ఉదయించింది, కానీ ఎక్కువ సేపు నిలవలేదు.

ఆ రోజే రాంప్రసాద్ బాబాయి మధురకు వచ్చారు. గడపలో అడుగు పెడుతూనే వదినని పిలుస్తూ, శ్రీరామ్‌కి కొత్త వధువు దొరికిందని ప్రకటించారు. చక్కటి స్వభావం గల యువతి. ఆటపాటల పట్ల ఎక్కువ ఆశక్తి లేదు. పావురాలకి, ఆవులకి, మేకలకి మేత వేయడం, ఇంటికొచ్చే ఆతిథులకి నీళ్ళు అందించడం, వారికి మర్యాదలు చేయడంలో అభిరుచి చూపిస్తుంది. ఇదంతా నవ్వుతూ చెప్తున్న రాంప్రసాద్‌ని తాయాజీ ఆపి, “ ఊరు, పేరు కూడా చెప్తావా. ఇల్లు , వాకిలి గురించి వాకబు చేశారా, లేదా?”.

‘అన్నీ కనుక్కున్నాను వదినా! మీరు తప్పకుండా ఒప్పు కుంటారు. పెళ్ళికి ఏర్పాట్లు చేయండి.’ అక్కడితో ఆగకుండా, పిల్లల కోసం ఎన్నుకున్న తల్లి గురించి మరింత సమాచారం అందించారు. ఆగ్రాలో జస్వంత్ రాయ్ బొహారే గారి కుటుంబంలో పుట్టిన నాలుగవ సంతానం భగవతీ దేవి. సుమారు పదహారు, పదిహేడు సంవత్సరాలు. ఛామన ఛాయ, సన్నగా ఉంటుంది. పూజలు, భజనల్లోనే చాలా సమయం గడుపుతుంది. ఐదేళ్ళ వయసులోనే శివారాధన మొదలుపెట్టింది. ఎవరూ నేర్పించకుండానే పంచాక్షరీ మంత్రాన్ని జపించింది. ఇంట్లోనే ఒక చోట చిన్న శివాలయం నిర్మించు కున్నారు. అందులో మఠం వేసుకుని కూర్చుని నమఃశివాయ అనడం మొదలుపెట్టింది. కొన్ని రోజుల తరువాత తూర్పున ఉదయించే సూర్యుడిని తదేకంగా చూసింది. తరువాత పూజలో వేరుగా పెట్టిన నీళ్ళను తీసుకు వచ్చి సవితా దేవతకు అర్పించింది.

ఇతరులతో చెడుగా ప్రవర్తించి శత్రుత్వాన్ని పెంచుకోకూడదు

పూజలు, పునస్కారాల గురించిన అలవాట్లు విని తాయాజీ చాలా సంతోషించారు. శ్రీరామ్ ఒంటరితనం గురించిన బెంగ పోయింది. కొడుకు కరోర తపస్సు చూసి తనలో వైరాగ్యం పెరిగి సన్యాసం తీసుకుంటాడేమో అని భయపడింది. కానీ భగవతీదేవిలోని భక్తిని గురించి విన్నాక ఆవిడ స్థిమితపడింది. ఆమెలోని భక్తి శ్రీరామ్ వైరాగ్యాన్ని, జ్ఞాననిష్ఠను కట్టిపడేస్తుంది అనిపించింది.

ఇంట్లో ఆవుల సంరక్షణ భగవతీదేవి స్వయంగా చేస్తుంది. ఒక ఆవు అయితే నీరు కూడా భగవతీదేవి చేతి మీదుగా మాత్రమే తాగుతుంది. ఏ పూటైనా కాస్త ఆలస్యమైనా, మరొకరెవరైనా వచ్చినా ఒప్పుకోకుండా, ఆమెను పిలుస్తున్నట్టు ఒక విధంగా రంకె వేస్తుంది.

ఇంట్లో అందరూ ఆమెను లాలి అని పిలుస్తారు. అందరికన్నా చిన్నది. ఐదు సంవత్సరాల వయసులోనే తల్లి చనిపోయింది. ముగ్గురు అన్నా చెల్లెళ్ళు తనని చాలా బాగా చూసుకున్నారు. ఎప్పుడూ తల్లి లోటు రాకుండా తండ్రి కూడా చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకున్నారు. రాంప్రసాద్ ఆనందంగా చెప్తూనే ఉన్నారు, “ఇంకా విను వదిన నీ కోడలి చిన్ననాటి అలవాట్లు. పెద్దగా ఆటపాటల మీద ఆశక్తి లేకపోయినా, తన దగ్గర బట్టతో చేసిన చిన్న బొమ్మ మాత్రం ఉండేదిట. ఆ బొమ్మకి ఎప్పుడూ ఏదో ఒక జబ్బు చేసేది. లాలి దాని సేవ చేసేది. దాని కోసం బొమ్మ డాక్టరు వచ్చేవారు. నాడి చూసి, మందులిచ్చి, పథ్యం చెప్పేవారు. లాలి ఆ మందులు తయారు చేయడానికి మూలికలు తీసుకొచ్చి నూరేది. లేపనం పెట్టేది. కషాయం తయారు చేసేది. ఈ సేవలన్నీ చేసేటప్పుడు ఆ బొమ్మకి మరకలైతే దానికి స్నానం చేయించి బట్టలు మార్చేది.”

కాబోయే కోడలు బొమ్మ కోసం విడిగా వంటగది కూడా ఏర్పాటు చేసింది అన్న విషయం విని తాయాజీ కూడా ఆనందంతో నవ్వింది. ఆ వంటింట్లోనే బొమ్మకి కావలసిన ఆహారం తయారైయ్యేది. దాన్ని కలవడానికి వచ్చి, దానితో ఆడుకునే వేరే బొమ్మలకి కూడా నీళ్ళు, తినుబండారాలు అక్కడే తయారైయ్యేవి. వచ్చిన వాళ్ళు భోంచేయకుండా వెళ్ళడానికి వీలు లేదు.

బొమ్మలతో ఆడుకునే వయసులో ఇవే ఆమె వ్యాపకం.

తరువాత ఇంటికొచ్చే అతిథులను సత్కరించడంలో నే సమయం గడిపేది. వచ్చినవారికి మంచినీళ్ళు అందివ్వడం, అల్పాహారానికి ఏర్పాటు చేయడం, భోజనానికి అడగడం, ఈ బాధ్యత అంతా తానే తీసుకుంది.

శ్రద్ధ, భక్తి, అతిథి సత్కారాల గురించిన గుణాలు విని తాయాజీ ముగ్ధురాలైంది. మారు మాట్లాడకుండా, వేరే వాకబు చేయకుండా సంబంధానికి ఒప్పేసుకుంది. సంబంధం ఖాయం చేయడానికి జస్వంత్‌రాయ్ గారు ఒకేసారి వారి ఇంటికి వచ్చారు. కాబోయే అల్లుడి గురించి చుట్టుపక్కల వాళ్ళని అడగడం, వేరే విషయాలు కనుక్కోవడం లాంటివేమీ చేయలేదు. జాతకం మాత్రం తెప్పించి చూశారు. చూసి ఇద్దరి ఊడి చాలా బాగా కుదిరంది అన్నారు. శివపార్వతుల లాగా. జాతకంలో గుణాలు అంత బాగా కలిసాయి, అంతటి యోగం ఉంది అన్నారు.

ముహూర్తం కుదిరింది. ఫాల్గుణ సప్తమి, శక సం. 2002 (10 మార్చి, 1946). లాలితో పాటు తన ఆత్మీయ శ్యామా ఆవు కూడా వస్తుందని నిర్ణయించారు. కన్యాధనం, గోధనం, రెండూ మధురకి అప్పగించబడతాయి అని నిర్ణయించారు. అలాగే ఎటువంటి ఆడంబరాలు లేకుండా, సాదాగా పాణి గ్రహణ సంస్కారం జరగాలి.

అమ్మకి నమస్కారం చేయండి

పెళ్ళి చాలా నిరాడంబరంగా జరిగిపోయింది. వర కట్టుంగా ఒక ఖాదీ పంచె, లాల్చీకి బట్ట మాత్రం తీసుకున్నారు. కన్యాధనంగా కూడా శ్యామా ఆవు తప్ప మరేదీ రాలేదు. వధువు పక్షం వారు ఒత్తిడి చేస్తే, ఇవ్వదల్చుకున్నది తమ దగ్గరే వారి పేరు మీద ఉంచమన్నారు. అంతేకాని తీసుకోవడానికి నిరాకరించారు. తాయాజీతో పాటు మరో నలుగురు మాత్రమే మగపెళ్ళివారిగా వెళ్ళారు. ఇంట్లో పండగ లాగా వివాహ సంస్కారం జరిగింది. పెళ్ళికూతురు మధురకు వచ్చాక ఒక యజ్ఞం ఏర్పాటు చేశారు. ఆ యజ్ఞంలోనే శ్రీరామ్ మిత్రులు, పరిచయస్తులు కలిశారు.

వస్తూనే కొత్త కోడలు ఇంటి వాతావరణాన్ని ఆకళింపు చేసుకుంది. కొన్ని సంవత్సరాలుగా అక్కడే ఉండా అన్నట్టు అనిపించింది. ఇంటికొచ్చిన రెండు మూడు రోజులు పిల్లలు పెద్దగా దగ్గరకు రాలేదు. పరిచయం లేదనే తప్ప, వాళ్ళు

కష్టపడని భాగ్యశీలి ఎవరు ఉండరు

తమ కొత్త అమ్మను పక్కనుంచి తొంగి చూస్తూనే ఉన్నారు. తాయిజీ బలవంతంగా పిల్లలను అమ్మ దగ్గరకు పంపించింది.

కొత్తకోడలు పెరట్లో కూర్చుని ఏదో పని చేస్తోంది. తాయిజీ ముందు ఓం ప్రకాశ్‌ని పంపింది. తరువాత దయా, శ్రద్ధ. ముగ్గురు వెళ్ళి వరుసగా చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డారు. “అలా చూస్తూ నిలబడ్డారేంటి, ఓం, వెళ్ళి పాదాలు తాకి ఆశీర్వాదం తీసుకో” అన్నది తాయిజీ వెనుక నుంచి. ఓం వెళ్ళి పాదాలు తాకాడు. పిల్లలు ముగ్గురిని చేయి పట్టుకుని దగ్గర కూర్చో పెట్టుకుంది భగవతీదేవి. వారి పేర్లు, చదువుకు సంబంధించిన ప్రశ్నలు అడిగింది. పిల్లలు కూడా ఏదో వారి ఆశక్తిని బట్టి ఆవిడని ప్రశ్నలడిగారు. ఏమడిగారో ఇప్పుడు ఎవ్వరికీ గుర్తు లేదు. కాని ఒక్క మాట మాత్రం వాళ్ళకి బాగా గుర్తుంది. ‘ఆవిడ మీ అమ్మ. ఎట్టిపరిస్థితుల్లో ఆవిడని అమ్మ అనే పిలవాలి’ అని తాయిజీ అన్నది.

అమ్మ అనే పిలవాలి అని గట్టిగా ఎందుకు చెప్పారంటే, పిల్లలు కొత్తకోడలిని పిన్నీ అని పిలిచారు. వారు తమ కన్నతల్లిని కూడా అలాగే పిలిచేవారు. “ఇక మీరు పెద్ద పిల్లలయ్యారు, పిన్ని, బాబాయి అనడం మానేసి అమ్మ, నాన్న అని సరైన వరసలతో పిలవండి.” అని గట్టిగా వారించారు. పిల్లలు తండ్రిని కూడా బాబాయి అనే పిలిచేవారు. కుటుంబంలో మిగిలిన పిల్లలంతా శ్రీరామ్‌ను బాబాయి అని పిలిచేవారు కాబట్టి, వీళ్ళకీ అదే అలవాటయింది.

ముగ్గురు పిల్లల్ని లాలించాక, ఆవిడ వాళ్ళతో, “ఇక మీదట మీకు ఏది కావాలన్నా తాయిజీని ఇబ్బంది పెట్టకండి. నాతోనే చెప్పండి. సరేనా” అంది.

మేము ఇంతకుముందు కూడా తాయిజీని ఎప్పుడూ ఇబ్బంది పెట్టలేదు అన్నాడు ఓం. ఏదైనా కావాలంటే గట్టిగా మారాం చేస్తామంతే, అది ఇబ్బంది పెట్టడం అవ్వదు కదమ్మా, అన్నది దయా. ఏమీ మాట్లాడకుండా నిలబడింది శ్రద్ధ.

దయా మాటల్లో అమాయకత్వం, నిష్కపటత్వం విని నవ్వుకుండా ఊరుకోలేకపోయింది అమ్మ. “ఇక మీదట మారాం చేయాలన్నా నా దగ్గరే చేయండి. తాయిజీకి సేవ మాత్రమే చేయాలి.” అంది.

ఆ మాటలు విని తాయిజీ బయటకొచ్చింది. “పిల్లల్ని

తమ తరహాలో ఉండనివ్వమ్మ. అన్ని బాధ్యతలూ అలా నెత్తినేసుకోకు. వాళ్ళని నాయనమ్మను కూడా పెనవేసుకోనివ్వ.”

అత్తగారి మాటలకి అమ్మ జవాబు చెప్పలేదు. నేల వంక చూస్తూ ఉంది. ఆ రోజు నుంచి ఓంప్రకాశ్ నాయనమ్మ దగ్గర పడుకునేవాడు. దయా, శ్రద్ధ అమ్మ దగ్గర పడుకునేవారు. ఏది అవసరమైనా అమ్మకే చెప్పేవారు. షికారుకెళ్ళడం, ఆటపాటలు అన్నీ నాయనమ్మ బాధ్యత. అలా అని అత్తా కోడళ్ళ బాధ్యతలు వేరుపడలేదు. ఇద్దరూ అన్ని పనులూ చూసు కోగలరు. అయితే పిల్లలు మాత్రం భారీ పనులు నాయనమ్మచేత చేయించుకోవడం మానేశారు. ఏదో పాత పరిచయం ఉన్నట్టుగానే కొత్త అమ్మతో పిల్లలు కలిసిపోయారు. ఆ తల్లి కడుపున పుట్టి, ఆమె వడిలోనే పెరిగినంతగా కలిసి పోయారు.

- ‘చేతనా కీ శిఖర్ యాత్ర’ పుస్తకం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

కోటను నిలిపిన తులసీమాల

“మా ప్రయాగ కోటను 18 మార్లు నిర్మించాము. 18 మార్లు కూలిపోయింది. ఆ కోట కూలిపోకుండా ఉండే మార్గం చూడు - అని అచ్చురు తన ప్రధాన మంత్రి అయిన మాన్‌సింగ్‌ను కోరాడు. మాన్‌సింగ్ గంగాతీరంలో నడుస్తూ ఒక సాధువు తపస్సు చేస్తూ ఉండడం చూచాడు. ఒక కొండచిలువ ఆ సాధువును కబళించడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. కబళించలేకపోయింది. కొద్దినేపటికి సాధువు కళ్ళు తెరిచాడు. తన తపోబలంతో ఆ కొండచిలువ పట్టునుండి బయట పడ్డాడు.

ఆ సాధువు పేరు దేవమురారి బాబా. మాన్‌సింగ్ ఆయనకు తన సమస్యను వివరించాడు. ఆయన మాన్‌సింగ్ చేతిలో ఒక తులసి మాలను పెట్టాడు. ఆ మాలను పునాదిలో ఉంచి కట్టితే, కోట కూలదని చెప్పాడు. అక్షరాలా అలాగే జరిగింది.

దేవమురారి బాబా గొప్ప గాయత్రీ ఉపాసకులు. గాయత్రీ మంత్రపూరితమైన తులసిమాలలను ఆయన భక్తులకు ఇస్తూ ఉండేవారు.

ఉన్నతి, ప్రగతి ఆత్మవిశ్వాసంతో లభ్యమవుతాయి

మానవజాతి యొక్క నైతిక, ఆధ్యాత్మిక పునరుద్ధరణ కోసం అంకితమైన ఒక విశ్వవ్యాప్త సంస్థ

హరిద్వార్ సప్తసరోవర్ పుణ్యభూమిలో నెలకొనియున్న శాంతికుంజ్, వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మరియు శక్తి స్వరూపిణి మాతా భగవతీదేవి శర్మ అను ఋషి దంపతుల యొక్క సంకల్పశక్తితో జూన్ 1971లో స్థాపించబడినది. సుప్రసిద్ధ స్వతంత్ర సంగ్రామ సేనాని, జాతి నవనిర్యాణం కోసం వంద సూత్రాల ప్రణాళికకు సూత్రధారి మరియు ఆర్షగ్రంథాలతో పాటు 3,200 పుస్తకాలను రచించిన అభినవ వాల్మీకి ఆచార్యశ్రీ. తన కార్యక్షేత్రం అయిన గాయత్రీ తపోభూమి, మధురను వదలి హిమాలయాలకు బయలుదేరి ఒక సంవత్సరాల తరువాత సప్త సరోవర క్షేత్రంలో శాంతికుంజ్ రూపంలో భారతీయ సంస్కృతిని సమస్త ఋషి పరంపరలతో సర్వతోముఖంగా శిక్షణ ఇచ్చేది, ధర్మ తంత్రము ద్వారా జన సముదాయాన్ని మార్చేటటువంటి ఒక విశ్వ విద్యాలయ స్థాయిలో ఈ సంస్థ గాయత్రీ పరివార్ కు ప్రముఖ కేంద్రంగా స్థాపించబడినది.

దాదాపుగా 60 ఏకరాల విస్తీర్ణంలో వ్యాపించియున్న ఈ ఆశ్రమ-తీర్థం బహుముఖ కార్యకలాపాలతో సమిశ్రితమై యున్నది. ఇక్కడ జీవితాన్ని గడిపే కళ రూపంలో సంజీవిని విద్యను నియమానుసారంగా 9 రోజుల ట్రైనింగ్ సంవత్సర మంతా (ఒక సంవత్సరములో 36 శిబిరాలు) ఇవ్వబడుతుంది. ఇక్కడే ఒక నెల యుగశిల్పి శిక్షణ ద్వారా లోకసేవకులైన కార్యకర్తలు, యుగ పురోహితులు తయారుచేయబడతారు. ఆ కార్యకర్తలు అక్షరాస్యతను విస్తరింపజేయటం, చెల్ల పెంపకం కోసం ప్రోత్సాహాన్ని ఇవ్వటం, గృహ పరిశ్రమల ద్వారా బీదతనాన్ని తొలగించడం నుంచి సమగ్ర ఆరోగ్య సంరక్షణతో లోకశిక్షణ ప్రక్రియ ట్రైనింగ్ తో గ్రామ-గ్రామ, వ్యక్తి-వ్యక్తిలో ధర్మ చేతనత్వాన్ని మేల్కొనేటట్లు చేయడం, పొగాకు, సారాయి లాంటి దుష్ప్రవృత్తులను సమాజం నుంచి తొలగించడానికి యజ్ఞం ద్వారా దేవదక్షిణ (చెడు అలవాట్లను వదిలివేయుట) లాంటి ప్రయోగాలు చేస్తారు. దాదాపుగా 5 కోట్ల కంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులు చెడగొట్టిన అలవాట్ల నుంచి విముక్తి పొంది

వారి గృహములను స్వర్ణంగా తయారుచేసుకొనుటలో ఈ సంస్థ తోడ్పడింది. ఆదర్శ వివాహాల ఉద్యమం ద్వారా వరకట్నం, అపవ్యయంలాంటి దురాచారాలతో పోరాడి ఈ సంస్థ లక్షకు పైగా ఆదర్శ వివాహాలు మిషన్ 1926లో అఖండజ్యోతి దీపం స్థాపించినప్పటి నుండి ఇప్పటి వరకు చేసింది. ఇది ఒక గొప్ప మహత్తర కార్యం.

సమాజ నవనిర్యాణ కార్యకలాపాలతో పాటుగా గాయత్రీ మహాశక్తి సాధన మరియు యజ్ఞం యొక్క తాత్విక దర్శనాన్ని ఇంటింటికి వ్యాపింపజేయటానికి శిక్షణ ఇవ్వడం ఈ సంస్థ కార్యకలాపాల ప్రధాన లక్ష్యం. యుగఋషి పూజ్య గురుదేవులు 15 సంవత్సరాల వయస్సులో తన గురుసత్తాను సాక్షాత్కరింపజేసికొని (1926 వసంత పంచమి) తరువాత 24 సంవత్సరాలు 24 లక్షల గాయత్రీ మహాపురశ్చరణలు మిగతా పురుషార్థాలతో పాటు 1953 వరకు ఆవల్ఖేడా, ఆగ్రా మరియు మధురలో గావించారు. ఈ సమయంలో కఠోర తపస్సు చేశారు. కేవలం జొన్నరొట్టె, మజ్జిగతో జీవనాన్ని గడిపారు. వారి సాధనలోనే విశాలమైన సంస్థ నెలకొన్నది. పరమవందనీయ మాతాజీ జీవిత సహధర్మచారిణిగా వారికి ఈ సాధనలో అత్యంత సహకారాన్ని చేయూతను ఇచ్చింది. శాంతికుంజ్ వచ్చిన తరువాత 24 మంది కన్యలతో అఖండదీపం సమక్షంలో 6 కోట్ల గాయత్రీ జపంతో అనుష్ఠానాన్ని చేశారు. వారు ఇక్కడ నివసించే సాధకులతోబాటుగా సందర్శనార్థం వచ్చే వారితో క్రమబద్ధంగా సంవత్సరం అంతా గాయత్రీ జపాన్ని చేయిస్తారు. ఈ విధముగా ఇది ఒక ఆధ్యాత్మిక శక్తితోకూడిన శక్తిపీఠం. ఇక్కడకు వచ్చి పవిత్రమైన మనస్సుతో ధ్యానం చేసుకునే వారి మనోవాంఛలు స్వాభావికంగానే ఫలిస్తాయి.

శాంతికుంజ్ ప్రతిభకు, పరిష్కారాలకు ఒక అద్భుత ప్రయోగశాల. సమాజంలో నిర్లిప్తమైయున్న ప్రతిభను కదిలించి వారి సామర్థ్యాన్ని మేల్కొల్పే ప్రయోగాలు నిరంతరం ఇక్కడ జరుగుతూ ఉంటాయి. ఇది ఐదు విధాలుగా జరుగుతుంది. మొదటిది సాహిత్యం. ఇందులో ప్రముఖంగా ధారావాహికంగా

బాధలు నిర్మలుడిని చుట్టిముడ్రాయి

1937 నుంచి ప్రచురితమవుతున్న ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక అఖండజ్యోతి. ఇది పూజ్య గురుదేవుల ప్రాణచేతనను నడిపించేది. దీనిలో ప్రచురించబడిన వ్యాసాలు నిదురించే వారిలో, మూర్ఛితులలో కూడా ప్రాణాన్ని పోస్తాయి. జీవితాన్ని గడిపే కళ మరియు విజ్ఞానం, ఆధ్యాత్మికత యొక్క సమన్వయా తృక ప్రతిపాదనను సూచించే ఈ పత్రిక సాహిత్య విలువలు అమోఘమైనవి. ఎటువంటి వ్యాపార ప్రకటనలు లేకుండా ఈ పత్రిక పాఠకుల సంఖ్య హిందీ, గుజరాతీ, ఒరియా, బెంగాలీ, తెలుగు, తమిళ, కన్నడ, మళయాళీ, ఇంగ్లీషు, మరాఠీ భాషలలో 14 లక్షలకు పైగా యున్నారు. ఈ పత్రిక పదిమంది వ్యక్తుల ద్వారా చదువబడుతుంది. ఈ విధముగా ఈ ఆలోచనలు దాదాపు ఒక కోటిమంది వ్యక్తుల వరకు వెళుతున్నాయి. ఇంతేగాకుండా 'యుగనిర్మాణ యోజన' మాస పత్రిక గాయత్రీ తపోభూమి మధుర నుంచి కుటుంబము మరియు సమాజ నిర్మాణ సంబంధించి అవసరమైన మార్గదర్శకత్వం కోసం 1963 నుంచి ప్రచురింపబడుతోంది. వ్యక్తి, కుటుంబము, సమాజం, జాతి మరియు యుగ నిర్మాణానికి సంబంధించిన ఆలోచనలకు భావనాత్మక వికాసం, వైజ్ఞానిక, ఆధ్యాత్మికవాదం మరియు వ్యక్తిత్వము యొక్క స్వార్థం పూర్ణ ఉన్నతి లాంటి విషయాలపై యుగఋషి ద్వారా రచించబడిన సాహిత్యం 3,000లకు పైగా చిన్న పెద్ద పుస్తకాల రూపంలో లభిస్తున్నాయి. ఈ సంపూర్ణ సాహిత్యాన్ని "పండిత శ్రీరామశర్మ" వాఙ్మయము రూపంలో 'విశ్వ నిఘంటువు' ఆకారంలో డెబ్బై (మొత్తం 108) ఖండాలలో ప్రచురింపబడినాయి. ఒక వ్యక్తి ద్వారా ఈ విధంగా ఇతర సాహిత్యం ఈ ప్రపంచంలో ఇప్పటివరకు వ్రాయబడలేదు. సమస్త ఆర్ష గ్రంథాలకు సరళ హిందీ భాష్యం ఆచార్య శ్రీ ద్వారా ఇవ్వబడింది. వేదాలు, ఉపనిషత్తులతో కూడిన విజ్ఞాన సమ్మతమైన సంస్కరణలు ఇప్పుడిప్పుడే మరలా ప్రచురిస్తున్నారు. కథల రూపంలో లోకశిక్షణ కోసం ప్రజ్ఞా పురాణం నాలుగు ఖండాలు జీవితము యొక్క వ్యవహారిక మార్గదర్శనం తెలియ జేయడం కోసం పరమపూజ్య గురుదేవుల ద్వారా వ్రాయబడినవి.

ప్రతిభా పరిష్కారాలలో రెండవ మార్గం 'వాణి' దీని ద్వారా శాంతికుంజ్లో తపస్వీ మనీషులకు శిక్షణ ఇచ్చి వారిని ఉద్భోదన మరియు వర్క్ షాప్-సెమినార్ కోసం దేశం నలు మూలలకు పంపుతారు. విభిన్న విషయాలపై సమ్మతమైన

ప్రతిపాదనను ప్రస్తుతపరచి ఈ ఆలోచనలలో క్రాంతి తెచ్చే ఉద్యమంలో విచార క్రాంతి అభియాన్ లో ఒక మహత్వ పూర్ణ భూమికను వారు పోషిస్తున్నారు. ఈవిధముగా దాదాపుగా లక్షమంది ఆంశికంగా సమయదానము ఇచ్చే కార్యకర్తలు దేశం నలుమూలలకు పంపబడుతున్నారు. వారందరికీ ఇక్కడ ట్రైనింగ్ ఇవ్వబడుతుంది.

పురోహితుల ద్వారా సంస్కారాలు చేయించి, ఈ యుగ ప్రవక్తలు ధర్మతంత్రాన్ని ప్రగతిశీల పరిష్కృత మార్గాల ద్వారా భారతీయ సంస్కృతిని అక్షుణ్ణంగా ఉంచడానికి మహత్తర మైన సహకారాన్ని అందిస్తున్నారు. శాంతికుంజ్ లో నివసించే కార్యకర్తలు, సమయదానంజేసేవారి సంఖ్య దాదాపుగా 1200 పైగా ఉంటారు. వారు ఒంటరిగా మరియు కుటుంబాలతో ఉంటున్నారు. వీరిలో 500 మందికి పైగా ఉన్నత విద్యలు చదివి శిక్షణ ఇచ్చే స్థాయి విద్వాంసులు.

ప్రతిభా పరిష్కారములో మూడవ మార్గం - సంగీతం. సంగీతం ద్వారా నిద్రిస్తున్న భావ సంవేదనలను మేల్కొల్పి లోకశిక్షణ ఇచ్చి నారద పరంపర ద్వారా జనవాహినికి క్రొత్త మార్గాన్ని చూపించే పని ఇక్కడి కార్యకర్తలు నిర్వర్తిస్తున్నారు. ఇక్కడ సంగీత శిక్షణ నిరాటంకంగా కొనసాగుతుంది. దాదాపుగా 100 మందికి పైగా శిక్షణ ఇచ్చే వారి స్థాయిలో ట్రైనింగ్ పూర్తిచేసుకొన్న వక్తలు, యుగశిల్పాలకు యుగగీతాలు పాడటాన్ని నేర్పిస్తారు. ఈ వ్యక్తులే ఇంటింటిలో క్రాంతి గీతాలు, భక్తిగీతాలు, ప్రేరణ గీతాలతో వ్యక్తిత్వాన్ని మేల్కొల్పుతారు. ప్రతిభా పరిష్కారము (ప్రతిభా వికాసం) యొక్క నాల్గవ మార్గం - వ్యక్తిత్వ పరిష్కారము (వ్యక్తిత్వ వికాసం). ఈ శిక్షణా శిబిరం గవర్నమెంట్ అధికారుల నుంచి ప్రభోదించే శిక్షణ ఇచ్చే ఉపాధ్యాయ వర్గాలకి, జ్ఞానవంతులకు నియమానుసారంగా శాంతికుంజ్ లో శిక్షణా శిబిరాలు నడుస్తూ ఉంటాయి. ఇప్పటి వరకు 80 వేలకుపైగా కేంద్రీయ, ప్రాంతీయ గవర్నమెంటు అధికారులు ఇక్కడ ట్రైనింగ్ పూర్తిచేసుకొన్నారు.

ప్రతిభా పరిష్కారము (వ్యక్తిత్వ వికాసం) యొక్క అంతిమ మరియు ఐదవ మార్గం - వీడియో ఫిల్మ్, టెలివిజన్, ధారావాహికలు, కేబుల్ టి.వి., మల్టీమీడియా మరియు నృత్య నాటికలు, యాక్షన్ సాంగ్స్, వీధి నాటకాల ద్వారా మనిషి-మనిషికి శిక్షణ ఇవ్వడం. లోకాన్ని రంజింపజేయడం ఈ మిషన్

బాధలు ఆత్మవిశ్వాసంలేని వారిని ఓడిస్తాయి

యొక్క ప్రముఖ కార్యక్రమం. దీని ద్వారా మిషన్ కోట్లాది వ్యక్తుల దగ్గరకు చేరుటలో సఫలతను పొందగలిగింది.

విజ్ఞానం మరియు ఆధ్యాత్మికతల సమన్వయ ప్రతిపాదనలను ప్రయోగాల ద్వారా ఆధునిక ఉపకరణాలను ఉపయోగించి ఇక్కడ పరీక్షిస్తారు. మరియు 80వేలకు పైగా ప్రయోగాల ద్వారా “బ్రహ్మవర్చస్ శోధ్ సంస్థానము” అనే ప్రయోగశాలలో ఎన్నో ప్రమాణాలు సేకరించబడినవి. వీని ద్వారా సాధన - చికిత్స, యోగ, వ్యాయామం, వన ఔషధి చికిత్స, మంత్ర విజ్ఞానం, సంగీత చికిత్స మరియు యజ్ఞోపచారాల యొక్క శాస్త్రోక్త ప్రయోగాలు, విజ్ఞాన సమ్మతమని నిరూపించబడినాయి. కోట్ల రూపాయల ఖర్చుతో కంప్యూటరైజ్డ్ సిస్టమ్ మనస్సు-మస్తిష్కం మరియు శరీర రసాయనాలు మరియు జీవ విద్యుత్తు యొక్క పరీక్షణ చేసే ఎన్నో ఉపకరణాలు ఇక్కడ ఉంచబడ్డాయి. విశ్వం మొత్తం మీద విజ్ఞానంపై ప్రయోగం జరిపే ఇటువంటి మొదటి మరియు మహోన్నతమైన ప్రయోగ శాల ఇక్కడ ఉంది. బ్రహ్మవర్చస్ గ్రంథాలయంలో 45 వేలకు పైగా శోధన మరియు సందర్భ గ్రంథాలు ఉన్నాయి.

ఆయుర్వేదంపై విజ్ఞాన సమ్మతమైన రీసర్చ్ ఇక్కడ జరగడం అనేది ఒక మహత్వపూర్ణమైన విశేషం. నిష్ఠాతులైన వైద్యులు

వన ఔషధములపై శోధన సలిపి వాటి విభిన్న రూపాలను ప్రయోగించి ఆరోగ్య జీవనశైలి, పాశ్చాత్య ఔషధుల వలన కలిగే దుష్ఫలితాల నుంచి తప్పించుకొనుటకు ఇక్కడ శిక్షణ ఇవ్వడమే గాకుండా ఇక్కడి ప్రయోగాల ద్వారా కలిగే ఫలితాలను బట్టి ఉచితంగా పరామర్శ కూడా చేస్తారు. 150 నవ ఔషధుల చూర్ణాలు మరియు టీ బదులుగా ప్రజ్ఞాపేయ్ ఇక్కడ ఖర్చు ధరలో లభ్యమవుతుంది. ఈ వైకల్పికమైన తేనీరు ప్రపంచంలోనే క్రాంతిని తెచ్చింది.

అన్ని రకముల ఔషధుల వనస్పతుల ఒక విలక్షణమైన ప్రదర్శన, హరితమా దేవాలయం రూపంలో హిమాలయాల అంచున నిర్మించబడింది. హిమాలయాల విరాట్ ప్రతిమ పరమపూజ్య గురుదేవుల స్మృతిగా వందనీయ మాతాజీ యొక్క ఆదేశం ప్రకారం ఇక్కడ నిర్మించబడినది. దాదాపుగా 60 అడుగుల వెడల్పు, 40 అడుగుల వైశాల్యం మరియు 15 అడుగుల ఎత్తైన ఈ ప్రతిమ సమక్షంలో పరిజనులంతా ధ్యానం చేస్తారు. విభిన్న శిఖరాలు, తీర్థస్థలాలు దర్శించుకోండి, దేవ సంస్కృతిపై తయారు చేయబడిన మట్టిమీడియా ప్రదర్శన చూసి ధన్యులవుతున్నారు.

యుగశక్తి గాయత్రి

విడి ప్రతి రూ॥ 15/-

3 సం॥ చందా రూ॥ 420/-

సం॥ చందా రూ॥ 150/-

10 సం॥ చందా రూ॥ 1300/-

చందా రుసుమును ఇతర SBI బ్రాంచీల నుండి మా ఎకౌంట్కు చెక్ ద్వారా ఉచితంగా ట్రాన్స్ఫర్ చేయవచ్చు. ఇతర బ్యాంకుల నుండి కూడా NEFT ద్వారా ఉచితంగా డబ్బును పంపించవచ్చు. Cheque, Draft, Payable at Hyderabad ద్వారా కూడా డబ్బును పంపించవచ్చు. తరువాత బ్యాంక్ చలానా కాపీని మాకు పూర్తి వివరములతో పంపించగలరు. మా ఎకౌంట్లోని ఇతర బ్యాంకుల నుండి క్యాష్గా పంపినప్పుడు అదనంగా అదనంగా రూ. 50/- కలిపి పంపవలసి ఉంటుంది. M.O. ద్వారా కూడా డబ్బులు పంపించవచ్చును. అలా పంపించినప్పుడు మీ వివరములు ఈ క్రింది నెంబర్లకు ఫోన్చేసి తెలియజేయగలరు.

ఖాతాపేరు: శ్రీ వేదమాత గాయత్రి ట్రస్టు బ్యాంకు పేరు: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, ఎర్రగడ్డ శాఖ, హైదరాబాద్

ఖాతా నెం.: 32506416087

IFSC Code: SBIN-0013272

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రి ట్రస్టు”

గాయత్రి చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట, అశ్విని హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

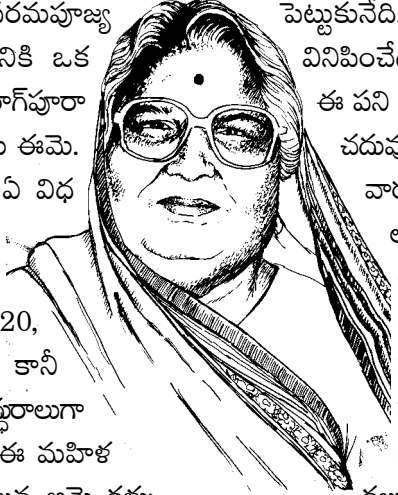
జపం చేసినా, మ్రొక్కులు మ్రొక్కినా, అయోగ్యులకు నిరాశే మిగులుతుంది

కుటుంబానికే కాదు అందరికీ మాతాజీయే

ఇంటి పనులు అధికమవటం వలన పరమపూజ్య గురుదేవులు మాతాజీకి సహకరించడానికి ఒక మహిళను నియమించారు. మధురలోని బైరాగ్‌పూరా పేటలో ఉంటూండే ఒక భర్త్యవిహీనురాలు ఈమె. ఒక ఇరుకుగదిలో తన చిన్నపిల్లవాడితో ఏ విధమైన ఆధారం లేక, ఆర్థిక సహాయము లేకుండా ఉన్న ఒక మహిళ. ఆమెను పనులకు నియోగించుకున్నారు. అప్పుడామె వయస్సు 20, 22 సంవత్సరాలు ఉండి ఉండవచ్చును. కానీ పేదరికం వల్ల ఆ చిన్నవయస్సులోనే ఆమె వృద్ధురాలుగా కనిపించేది. పొడుగైన చామనఛాయకల ఈ మహిళ కాలిన కణ్ణువలె కనపడేది. బలహీనత వలన ఆమె కళ్ళు, బుగ్గలు లోతుకుపోయాయి. ఆమె పేరు గులాబీ. కానీ అఖండజ్యోతి సంస్థానములో ప్రతిమాటకి ఆమె 'ఏజూ' అని అనేది. ఆ అలవాటు వలన ఆమె పేరు 'ఏజూ' అని పెట్టేశారు. అందరూ ఆమెను ఆ పేరుతోనే పిలిచేవారు.

'ఏజూ' కొన్ని రోజులలోనే మాతాజీ యొక్క అత్యంత ప్రియ సహాయకురాలిగా మారింది. ఆమె యొక్క ఆరోగ్యం పట్ల, ఆహారం పట్ల మాతాజీ శ్రద్ధ వహించటము వలన కొద్ది రోజులలోనే దీనముగా, బలహీనముగా ఉండే ఆమె ఆరోగ్యంగా, పుష్టిగా, అందంగా కనిపించటము మొదలయింది. వీధిలో ఇష్టమొచ్చినట్లు తిరిగే ఆమె కొడుకును మాతాజీ బడిలో చేర్పించారు. ఆమె, ఆమె కొడుకు ఇద్దరూ ధన్యులయ్యారు. 'ఏజూ' యొక్క సహకారం వలన పని తీవ్రత పెరిగిందేకానీ మాతాజీ పడే శ్రమలో ఏమీ తగ్గుదల రాలేదు. ఆమె ఇంటి యొక్క సామాన్య పనులలో కాక అఖండజ్యోతి కార్యాలయము లోని పనులలో కూడా సహకరించేది. పరిజనులకు అఖండ జ్యోతి ప్రతిక యొక్క రేపర్లమీద స్థాంపులు అంటించటము, పంపించటము బాధ్యత తనే స్వీకరించారు.

పత్రిక చదివేవారు మరియు పరిజనుల యొక్క ఉత్తరాలు కార్యాలయానికి వస్తూండేవి. వాటికి జవాబివ్వటానికి గురుదేవులకి సహాయం చేయుట మాతాజీకి అత్యంత ప్రియమైన పని. గురుదేవుల దగ్గర కూర్చుని తన ముందు ఉత్తరముల కట్ట

పెట్టుకునేది. ఒక్కొక్క ఉత్తరం గురుదేవులకు చదివి వినిపించేది. ఆయన జవాబిచ్చేవారు. పత్రోత్తరముల ఈ పని చాలా వేగంగా జరిగింది. మాతాజీ ఉత్తరం చదువుతున్నప్పుడే గురుదేవులు దానికి జవాబిచ్చేసే వారు. ఒక్క సిట్టింగ్‌లో సుమారు 100 ఉత్తరములకు జవాబివ్వటం పూర్తయి పోయేది. ఆ రోజులు గుర్తుచేసుకుంటూ మాతాజీ ఇలా అనేది. "గురుదేవులు రోజుల్లా తీరికలేకుండా పని చేసేవారు. ఆయన రాత్రంతా సాధనా, సమాధిలో గడిపే వారు. ఈ ఉత్తరములు వ్రాసే సమయంలోనే నేనూ - ఆయనా కలుసుకునేవారము. ఆ క్షణాలలో అప్పుడప్పుడు ఇంటి విషయాలు మాట్లాడుకోవటానికి వీలుండేది.

ఇంటి విషయాలు, కుటుంబ విషయాల నుండి గురుదేవులు నిశ్చింతగా ఉండేలా మాతాజీయే పూర్తి బాధ్యత వహించారు. బంధువులు, కుటుంబసభ్యులు, స్నేహితులు మొదలగు వచ్చేవారి మంచిచెడ్డలే కాక తగిన మర్యాదలు, ఆహారం గురించి కూడా పూర్తి బాధ్యత ఆమె ఒంటరిగా నిభాయించుకునేది. ఆమె యొక్క ప్రేమపూర్ణ వ్యవహారముతో కుటుంబసభ్యులను మరియు బంధువులను సంతృప్తిపరచేవారు. అఖండజ్యోతి సంస్థానములో నివాసమున్న ఈ మొదటి సంవత్సరాలలోనే ఆమె ఇద్దరి బిడ్డలకి జన్మనిచ్చింది. ఆమె పవిత్రగర్భము నుండి ముందు మృత్యుంజయశర్మ ఆతర్వాత శైలబాల జన్మించారు. విశ్వజనని తన గర్భములో పెంచిన ఈ విశిష్ట ఆత్మలు నిజముగా ధన్యులే. ఇంటిలో ఈ పిల్లలను ఆమె సతీష్ మరియు శైలో అని పిలిచేవారు. కుటుంబసభ్యులు వీరిని ఈ పేర్లతోనే పిలిచేవారు. తన పిల్లల భావవికాస శిక్షణతో పాటు ఆమె దైనందిన క్రియాకలాపాలు యథావిధిగా కొనసాగాయి.

ఆరోజులలో ఆమె పనిచేసే వేగము, పరిమాణము చూసి బంధువులు, కుటుంబసభ్యులు ఆశ్చర్యచకితులయ్యేవారు. వారికి ఆశ్చర్యమేమిటంటే మాతాజీ ఇంత పనిచేస్తున్నా ఎందుకు అలసిపోరు? ఒక్కొక్కసారి ఆమె చేసే పని అనేకమంది వ్యక్తులు

మంచిని శరోధార్యం చేసుకొనడమే జీవితం

సామూహికంగా శ్రమపడి చేస్తేనేకానీ అయ్యేది కాదు.

ఏజూ ఒక్కొక్కసారి ఆమె రాత్రి-పగలు ఇలా పనిలో నిమగ్నమై ఉండే రహస్యాన్ని అడిగేది. ఈ ప్రశ్నకు జవాబుగా మాతాజీ నవ్వేసేది. ఒక్కొక్కసారి గంభీరురాలై ఇలా చెప్పేవారు. “మనసులో సమర్పణ తీవ్రముగా ఉంటే వజ్రము కూడా పువ్వు వలె మారుతుంది.” నేను చేసే ఏ పనినైనా అది అంటు తోమడము కానీ, ఊడవటం కానీ లేక ఆచార్యజీ దగ్గర కూర్చుని ఉత్తరాలు వ్రాయటానికి సహాయపడటం కానీ నన్ను నేను ఆయన చరణాలకు అర్పించుకునే విధానాలు మాత్రమే. నేను ఎంత ఎక్కువ పని చేస్తే నన్ను నేను ఆయనకు అంత ఎక్కువగా సమర్పించుకుంటున్నాను అని అనిపిస్తుంది. ఇలాగ అనేక పనుల మధ్య ఆమె మాతృత్వము కూడా తీవ్రగతిలో విస్తరణ పొందుచున్నది. ఆమె వాత్సల్య సంవేదన నిరంతరం వికసించు చున్నది.

మాతృత్వపు పైట చెంగు విస్తరించినది

మాతృత్వ విస్తారము యొక్క సజల సంవేదనా స్పర్శతో వచ్చి వేళ్ళేవారు అప్రయత్నంగానే తన్మయులయ్యేవారు. అఖండ జ్యోతి సంస్థానమునకు వచ్చిన వారు తమ స్వంత తల్లి వద్దకు వచ్చిన అనుభూతికి లోనయ్యేవారు. వీరిలో ఎంతోమందికి మాతాజీవారి అమృతం వేల ఎక్కువ ప్రేమమూర్తా! అని అనిపిస్తుంది. స్వంతతల్లి అయినా అప్పుడప్పుడు అలసటకి, విసుగుకి లేక పనిలో అలసట వలన తన పిల్లలను పట్టించు కోకపోవచ్చుగాని మాతాజీ యొక్క ప్రేమలో ఎప్పుడూ తగ్గదల రాలేదు. స్వంత తల్లి పిల్లలు పెద్దయ్యాక అంతగా పట్టించుకోదు. కానీ మాతాజీకి పిల్లలు పిల్లలే. వారు పెద్దవారు కావచ్చు, చిన్న వారు కావచ్చు. అసలామె తన పిల్లలను చూసుకొనుటకే అవతరించిందా అనిపించేది.

ఇల్లు, కుటుంబ బాధ్యత కానీ, కార్యాలయములో ఉన్న పని ఒత్తిడి కానీ ఎంత ఉన్నా మాతాజీ యొక్క మాతృత్వపు పైట చెరగు ఎన్నటికీ చిన్నదయ్యేదే కాదు. రోజురోజుకు అది విస్తరిస్తూనే ఉన్నది. ఈ రోజులలోనే ఆమె ఓం ప్రకాశ్ మరియు దయ యొక్క జీవితాలను సవరించింది. సతీష్ (మృత్యుంజయ శర్మ) మరియు శైలో (శైలబాల) కూడా పెద్దవారవుతున్నారు. వారి చదువుసంధ్యల గురించి కూడా ఆమె చూసుకోవల్సివచ్చేది. సాధారణంగా పిల్లలు అల్లరి చేస్తారు, విసిగిస్తారు. ఈ పిల్లలు అలాంటివారే. కాని మాతాజీకి కొట్టడం, తిట్టడం మీద నమ్మకము లేదు. అలసట లేకుండా ప్రేమతో పిల్లలకి నచ్చచెప్పటమే

మంచిపని అని ఆమె విశ్వాసము. ఏరోజు వారికి విషయం పూర్తిగా అర్థమవుతుందో ఆరోజే వారు అల్లరి చెయ్యటము మానివేస్తారు.

దీనిని ఆచరించటము చెప్పినంత సులభము కాదు. ఇది చాలా కష్టసాధ్యము మరియు విసుగుతో కూడిన పని. దీని కొరకు చాలా సహనము, ధైర్యము మరియు ప్రేమ అవసరము. అప్పుడప్పుడు చాలా కఠినమైన పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. మాతాజీ యొక్క మాతృత్వం కూడా కొన్ని క్లిష్ట పరిస్థితులు ఎదుర్కొనవల్సివచ్చింది. అది 1951వ సంవత్సరం, మార్చినెల. ఓంప్రకాశ్ ఇంటర్ పరీక్షలు వ్రాస్తున్నాడు. రెండవ మీటింగ్ లో ఇంగ్లీష్ రెండవ పేపరు వ్రాయాలి. తన గదిలో కూర్చుని చదువుకుంటున్నాడు. ప్రొద్దున సుమారు 7.30 అయ్యుంటుంది. అబ్దుల్ తీఫ్ ట్రేడిల్ మిషన్ నడుపుతున్నాడు. మాతాజీ బంధువు లలో ఒకరైన ‘చందా’ కంపోజ్ చేస్తున్నాడు. ఇంతలో సతీష్ పైనుండి వచ్చారు. వస్తూనే ఆయన చెయ్యి ప్రమాదవశాత్తు మిషన్ లో పడింది.

భయ్యా!!! చందా గట్టిగా అరిచాడు. ఓంప్రకాష్ పరిగెట్టు కుంటూ వచ్చాడు. సతీష్ మౌనంగా ఉండటము చూశాడు. ఆయనని ఒళ్ళోకి తీసుకుని శిరస్సును చేతితో నిమిరారు. ఆయనకు దెబ్బ తలకి తగిలిందేమో అనిపించింది. అప్పుడు చందా ఏడుస్తూ భయ్యా!! చెయ్యి!! చేతిని చూస్తే అరచేయి సగము త్రెగిపోయి వ్రేళ్ళు వ్రేలాడుతున్నవని గమనించాడు. ఈ హృదయవిదారక దృశ్యము చూసి ఆయన తాళజీని మరియు మాతాజీని పిలిచారు. ఇరువురూ పరుగుపరుగున వచ్చారు. ఓంప్రకాష్ నిక్కరూ, బనియనూ రెండూ నెత్తురుతో తడిసిపోయాయి. మధురలో సివిల్ సర్జన్ ఎస్.కె.ముఖర్జీకి చూపించారు. ఆయన ఆగ్రాకి తీసికెళ్ళమని సలహా ఇచ్చారు. అంతేకాక ముఖర్జీగారు చెయ్యి తీసివేయవలసివస్తుందని అనుమానంగా చెప్పారు.

ఈలోపుగా పరమపూజ్య గురుదేవులు కూడా వచ్చేశారు. ఆయనతో పాటు రఘునాథ్ అగర్వాల్, శ్యామలాల్ మరియు కాంపౌండర్ జగదీష్ యొక్క తమ్ముడు లక్ష్మణ్ కూడా ఉన్నారు. మందువేసి కట్టుకట్టి ఇంజక్షన్ కూడా ఇచ్చారు. సతీష్ స్పృహలో లేరు. ఎవరికీ ఏమి చెయ్యాలో పాలుపోవటంలేదు. అప్పుడు మాతాజీ డాక్టరు ముఖర్జీతో ఇలా అనెను. “డాక్టరుగారు మీరు భగవంతునిపై నమ్మకముంచి ఇక్కడే ఏమి చెయ్యగలరో చెయ్యండి.” పూజ్య గురుదేవులు కూడా మాతాజీ మాటలను

ఎవరో ఉత్సాహపరచాలని ఎదురుచూడకండి

సమర్థించారు. శస్త్రచికిత్స చేశారు. మాతాజీ చాలా ధైర్యంగా ఆపరేషన్ థియేటర్ బయట నుంచునున్నది. కొద్దిసేపటిలో శస్త్రచికిత్స పూర్తైంది. సతీష్ ను వార్డులోకి తెచ్చారు. పరిస్థితులు చక్కబడుటకు చాలా రోజులు పట్టింది. ఈ సంఘటన మచ్చ ఈనాటికీ మృత్యుంజయశర్మ చేతిమీద ఉన్నది. కానీ మాతాజీ మమకారము పెరుగుతూ ఉన్నది. ఆమె చాలా ఓర్పుతో పిల్లల వ్యక్తిత్వ నిర్మాణము చేయుచున్నది.

మాతాజీ మమకారము ఆరోజులలో చాలా వైపులకు విస్తరించేది. ఆమెకు సతీష్, శైలో అంటే ఎంత ప్రేమ ఉండేదో అంతే ప్రేమ అబ్దుల్లతీఫ్ మీద కూడా ఉండేది. ఈ ముస్లిము యువకుడు అఖండజ్యోతి సంస్థాన్ లో మెషిన్ మెన్ గా పనిచేసే వాడు. పత్రిక అచ్చు అయ్యేటట్లు చూసేవాడు. తన కుటుంబ సభ్యులతో పాటు మాతాజీ అతనికి భోజనవ్యవస్థ కూడా చూసేది. చాలా నియమం ప్రకారం మధ్యమధ్యలో టీ, పలహారాలు కూడా పంపిస్తూ ఉండేది. ఆమె యొక్క వ్యవహారము వచ్చే బంధువులకి నచ్చేదికాదు. కొందరు నిర్మోహమాటంగా ఇలా అనేవారు. 'అబ్దుల్లతీఫ్ భోజనవ్యవస్థ చెయ్యటము తప్పు కాదు. కానీ కనీసము మీరతని పాత్రలు వేరుగా ఉంచాలి. మనము బ్రాహ్మణులం కదా! కొంత ఆచార వ్యవహారములు జాగ్రత్తగా పాటించాలి.' బంధువుల ఈ మాటలకి ఆమె జవాబుగా ఇలా అనేవారు. "మడి ఆచారము అనగా అంట రానితనము కాదు. మన ఆలోచనలు, పనులు దోషరహితంగా పవిత్రంగా ఉండాలని అర్థము.'

ఆమె యొక్క ఈ మాటలు ఎవరికీ అర్థమయ్యేవికావు. ఆమె చాలా వివరించి చెప్పినప్పటికీ బంధువులలా ఒత్తిడి తెస్తూనే ఉన్నారు. తమ యొక్క సనాతన ఛాందసాన్ని ఆమె నెత్తిన రుద్దడానికి ప్రయత్నించేవారు. బంధువుల నుండి పెరుగుతున్న ఒత్తిడి ఆమె వద్ద పనిచేసే ఏజూ కూడా వారిని మీరు ఎందుకు ఒప్పుకోరు? అని అడిగేటట్లు చేసింది. వారు నిజమే చెప్తున్నారు కదా! అతను మహ్మదీయుడే కదా! అతని గిన్నెలు వేరుగా పెట్టడంలో తప్పేమిటి? ఏజూ యొక్క ఈ మాటలు మాతాజీని బాధించాయి. ఆమె లేచి వెళ్ళి అబ్దుల్లతీఫ్ తినేసి వదిలేసి గిన్నెలు పెట్టి ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళింది. ఆ ఎంగిలి గిన్నెలను అంటుతోమే చోటుకి తీసుకొచ్చింది. ఏజూ ఇంకా ఏదైనా అర్థము చేసుకోవటానికి ముందే ఆమె ఇలా అన్నది. 'ఇన్ని రోజులబట్టి నువ్వు నాదగ్గిరున్నావు. కానీ నీకు నేను ఏమి అర్థము కాలేదు. నేను కేవలం తల్లిని. హిందువులకి

తల్లినే, మహ్మదీయులకి కూడా తల్లినే. నాకు ఓంప్రకాష్, సతీష్ ఎలాగో అలాగే అబ్దుల్లతీఫ్ కూడా అంతే.

ఆమె మాటలు విన్న ఏజూ దిగ్భ్రాంతి చెందింది. కొంత సేపటివరకు ఏమీ చెప్పాలో తెలియలేదు. ఆమె జవాబిచ్చేలోపు మాతాజీ అబ్దుల్లతీఫ్ యొక్క ఎంగిలి గిన్నెలను తన చేతులతోనే కడిగేసింది. ఏజూకి ఆవిడ మానవమాత్రురాలిగా కనిపించ లేదు. దేవత అనిపించింది. కొన్ని రోజుల తరువాత ఈ విషయము అబ్దుల్లతీఫ్ కి ఎలా తెలిసిందో తెలిసింది. అంతా విన్న అతని కన్నులలో కన్నీరు ఉబికింది. కన్నీరు నిండిన కళ్ళతో రెండు చేతులూ జోడించి మాతాజీకి నమస్కారం చేస్తూ ఇలా అన్నాడు - "మీరు నిజంగా అమ్మో! మీ స్థాయి దేవదూతల కంటే పెద్దది. మీరు ఘాతిమాబి కంటే పవిత్రురాలు." చేతులు జోడిస్తూ ఇలాంటి ఎన్నో మాటలు అతను భావవిహ్వలుడై అన్నాడు. ఆమె అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయిన తరువాత ఆమె నుంచున్న స్థలం నుండి మట్టిని తీసుకుని శిరస్సున ధరించాడు. సాష్టాంగప్రణామము ఆచరించాడు.

కొన్ని విలక్షణ క్షణాలలో మాతృత్వం యొక్క ఈ అనంత విస్తార పరిచయము ఆమె స్వయంగా కూడా ఇచ్చేది. ఒకసారి ఒక ప్రఖర గాయత్రీ సాధకుడైన రామసంజీవ అఖండజ్యోతి సంస్థానమునకు వచ్చాడు. గత కొద్ది సంవత్సరముల నుండి అనేక కఠోర నియమములు పాటిస్తూ ఆయన గాయత్రీ అనుష్ఠానము చేస్తున్నాడు. అఖండజ్యోతి సంస్థానమునకు వచ్చినప్పుడు మాతాజీ వడ్డించిన భోజనము తినే సౌభాగ్యము పొందాడు. భోజనము చేస్తూ మాతాజీని చూస్తూ ఆయన ఏవో అనుభూతులకు లోనయ్యాడు. ఎందుకో హఠాత్తుగా ఆయన నోటినుండి "అమ్మా! నీవు ఎటువంటి అమ్మవు?" అనే ప్రశ్న వెలువడింది. ఈ ప్రశ్నకు జవాబుగా మాతాజీ "నాయనా! తల్లి అలాగ ఇలాగా ఉండదు. అమ్మ అమ్మో!" తరువాత మెల్లిగా ఇలా అంది. "నేను నిజంగానే అమ్మను నాయనా! గురుదేవుల పత్ని రూపంలో తల్లినికాను. కేవలం సతీషు మరియు శైలా యొక్క తల్లినికాను. అందరి అమ్మనూ నేనే!" మాతాజీ ఈ మాటలు విన్న గాయత్రీ ప్రఖర సాధకుడైన రామసంజీవునకు ఈరోజు గాయత్రీతత్వము, సత్యము సాక్షాత్తు రించిందా! అని అనిపించింది. గాయత్రీమాత తనముందే నిలబడి ఉన్నదని అనిపించింది. తరువాత ఆయన యొక్క సక్రియ ప్రేరణతోనే గాయత్రీ తపోభూమి చక్కగా నిర్మించబడింది.

- అనువాదం: డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ

ఒక కుటుంబం బాగుపడాలంటే ఆడ, మగ కృషి చెయ్యాలి

దసరా పండుగ వైశిష్ట్యం

శక్తితో అలసి ఉన్నప్పుడు, ఆ ఆదిశక్తి అనుగ్రహాలతోనే పరమాత్మ విశ్వాన్ని సృష్టిస్తున్నాడు. 'శక్తి' చైతన్య స్వరూపం. ఆ చైతన్య శక్తి లేకపోతే అంతా నిర్వీర్యమైపోతుంది. అందువల్లనే హరిహరాదులందరూ ఆ ఆదిశక్తిని పూజిస్తారు. భౌతిక చైతన్యం, మానసిక చైతన్యం వంటి శక్తి రూపాలు చరాచర జగత్తును నడిపిస్తూ ఉంటాయి.

ఈ శక్తులే మరో రూపంలో ఇచ్చాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియా శక్తిగా పిలువబడుతున్నాయి.

“ఇచ్చాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి స్వరూపిణ్యై నమః” అని ప్రార్థిస్తూ ఉంటాము. ఏదైనా పనిచేయాలంటే, ముందుగా దాని పట్ల “కోరిక” (అది నెరవేర్చడానికి తగిన సంకల్పశక్తి) సంకల్పబలం లేదా “చిత్తశుద్ధి” ఉండాలి.

తర్వాత ఆ పని ఎలా చెయ్యాలో తగిన ప్రణాళిక, దానికి అవసరమైన ఆలోచన, అవసరమైన ఏర్పాట్లు ఏమి చెయ్యాలో అనుకోవడమే జ్ఞానశక్తి.

అనంతరం ఆ పనిని ఆచరణలో పెట్టి, క్రమబద్ధంగా చేయడమే క్రియాశక్తి.

ఈ మూడు శక్తుల రూపమే ఆది పరాశక్తి. ఆమెను ఆరాధించడమే అందరికర్తవ్యం.

ఆదిశంకరుల వారు తమ సౌందర్యలహరిలో ఇలా పేర్కొన్నారు.

శివః శక్త్యాయుక్తో యది భవతి శక్తః ప్రభనితుం
న చ దేవం దేవోనఖలు కుశల స్పందితుమపి
అతస్త్వామారాధ్యాం, హరిహర విరించాదిభిరపి
ప్రణంతుం స్తోతుంవా కథ మకృత పుణ్యః ప్రభవతి ॥

ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రవేత్తలు కూడా ప్రతి అణువును ($E=mc^2$) అనే సూత్రం ప్రకారం శక్తిగా మార్చవచ్చును. అంటే ప్రతి అణువులోనూ అపారశక్తి ఉందని, దానిని మన ఆర్యులు పరాశక్తి, ప్రకృతి, శుద్ధమాయ “ప్రకృతి” అంటే “ప్ర” విశిష్టమైన “కృతి” పని అని అర్థం. అంటే సృష్టి, స్థితి, లయకారిణి అన్న భావన మన సంప్రదాయాల్లో కనిపిస్తుంది. ఆ శక్తిని జగన్మాతగా, దుర్గాదేవిగా “త్రిశక్తి ఆత్మకం” గా కొలుస్తున్నాం.

దేవీ నవరాత్రులలో దసరా నవరాత్రి నవావరణ పూజా విధానంలో నవదుర్గలను ఆరాధించి, ఆ దివ్యశక్తి స్వరూపిణి అనుగ్రహానికి ప్రయత్నం చేయడం అనాదిగా వస్తున్న ఆచారం.

మొదటి రోజున స్వర్ణ కిరీటాన్ని అలంకరించిన కనక దుర్గాదేవిని, పాద్యమి తిథిన

కనకమయాం, కనకాలంకార భూషితమ్
కనక వేష్టిం, కనకం దధానం ।

సురాసురైరర్చిత పాదపద్మయుగళం
కనకదుర్గా త్వామహం భజే ॥

‘విదియ’ తిథిన శ్రీ బాలత్రిపుర సుందరీదేవి రూపంలో

అరుణ కిరణజాలై రంచితా శావకాశీ,
విద్యుత జవపటీకా పుస్తకాభీకా హస్తా ।

ఇతరవరకదాధ్యా పుల్లకల్పారంస్తా
నివసతు హృది బాలానిత్యకల్యాణ శీలా ॥

మూడవరోజైన ‘తదియ’ నాడు శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి రూపంలో

ఆదాయ దక్షిణ కరేణ సువర్ణదర్శిం
దుగ్ధాన్నపూర్ణే మితరేణ చరుక్మపాత్రమ్ ।

అన్నప్రదాన నిరతాం నవహేమవర్ణాం
అంబాం భజే కనక భూషణ భాషితాంగమ్ ॥

నాలుగవరోజైన ‘చవితీ’ నాడు శ్రీ గాయత్రీదేవి రూపంలో

ముక్తా విద్రుమహేమ నీలధవళచ్చాయైర్ముఖైస్త్రీక్షణైః
యుక్తాఇందు నిబద్ధరత్నమకుటాం తత్త్వార్థ వర్ణాత్మికమ్
గాయత్రీం వరదాంభయాంకుశ కశాం శుభ్రం కపాలం గదాం
శంఖం చక్రమదారవింద యుగళం హస్తైః వహంతీం భజే ॥

అయిదవరోజున పంచమినాడు శ్రీ కాత్యాయనిదేవి రూపంలో

ధ్యాయామి దేవీం సకలార్థ ధాత్రీం, చతుర్భుజాం కుంకుమ రాగశోణాం
ఈశాన వామాంక నివాసినీం శ్రీ కాత్యాయనీం త్వాం

శరణం ప్రపద్యే
కాత్యాయనీ మహాదేవి, శంకరార్త స్వరూపిణీ,
కల్యాణం కురుమే దేవీ శివశక్తి నమోస్తుతే ॥

ఆత్మ విశ్వాసంతో బ్రతకాలి

ఆరవరోజైన పంచమి / షష్ఠి తిథిన శ్రీ లలితా త్రిపుర
సుందరీదేవి రూపంలో

అరుణాం కరుణాతరంగి తాక్షీం
ధృత పాశాంకుశ పుష్పబాణచాప హస్తామ్ ।
అణిమాదిభిరావుతాం మయూఖైః
అహమిత్యేవ విభావయే భవానీమ్ ॥

ఏడవరోజైన సప్తమి మూలానక్షత్రం రోజున సరస్వతీ
అమ్మవారి పుట్టినరోజుగా, ఆ చదువుల తల్లి అనుగ్రహం కోసం
ఇలా ప్రార్థిస్తాం.

ఘంటాశూలహాలాని శంఖముసలే చక్రం ధనుః సాయకం
హస్తా బైర్దధతీం ఘనాత విలసత్యేతాంశుతుల్య ప్రభామ్ ।
గౌరీదేహ సముద్భవాం త్రిజగతా మాధార భూతాం మహా
పూర్వామంత్ర సరస్వతీ మనుభజే శుంభాది దైత్యాధినీమ్ ॥

ఎనిమిదవరోజున శ్రీమహాలక్ష్మీ రూపంలో

అక్షస్రశూగదేషు కువిశం పద్మం ధనుః కుండికాం
దండం శక్తి మసించ చర్మ జలజంఘంటాం సురాభాజనం
శూలం పాశసు దర్శనే చదధతీం హస్తైః ప్రవాళ ప్రభాం
సేవే సై రిభమర్షినీ మిహ మహాలక్ష్మీం సరోజస్థితామ్ ॥

అంటూ లక్ష్మీ అమ్మవారి వద్ద గల విశేష ఆయుధములను
అర్చిస్తూ ఆమె అనుగ్రహాన్ని కోరతారు.

దుర్గేదుర్గతి హరిణి త్రిజగతాం సర్గారి సిద్ధార్థకే
స్వర్గా దీప్తిఫలప్రదాన నిపుణే త్రాయస్వనశ్శంకరీ ।
సాత్వం సర్వజనాంతరాంతర చిద్రంశానస్య సిద్ధాత్మికా
సారాసార వివేక దృష్టి విదితా సర్వైక సాక్షాత్మనా ॥

తొమ్మిదవరోజున 'మహర్నవి' సందర్భంగా మహిషాసుర
మర్దినీదేవిని ఇలా ప్రార్థిస్తారు.

అయిగిరి నందిని నందితమోదిని విశ్వవినోదిని నందినుతే
గిరివర వింద్య శిరోధి నివాసిని విష్ణు విలాసిని జిష్ణునుతే
భగవతి హేళిత కంఠకుటుంబిని భూరికృతే
జయ జయహే మహిషాసుర మర్దినీ, రమ్యకపర్షిని
శైలసుతే

పదవరోజైన 'విజయదశమి' పర్వదినాన శ్రీ రాజరాజేశ్వరి
రూపంలో అమ్మవారిని ఇలా ప్రార్థిస్తారు.

అంబశాంభవి చంద్రమౌళిరబలాచార్యా భవానీశ్వరీ
వామాక్షీ మహిషాసురప్రశమనీ వాఙ్మాధురీ సుందరీ ।

దుర్గాశుంభ నిశుంభ దైత్యదమనీ దౌర్భాగ్య విచ్ఛేదినీ
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీరాజరాజేశ్వరీ ॥

విజయదశమి రోజున విజయానికి ప్రతీకగా రాముడు
రావణునిపై దండెత్తిన శుభముహూర్తంగా భావిస్తారు. ఈ
ముహూర్తమే అతని విజయానికి కారణమైంది.

అందుకే

శమీశమయతేపాపం
శమీశత్యవినాశినీ
అర్జునస్య ధనుర్ధారి
రామస్య ప్రియదర్శనమ్

అంటూ జమ్మిచెట్టును పూజించడం, జమ్మి ఆకును
బంగారంగా భావించడం, ఈ ఆకును "ఆకును" పరస్పరం
దానంగా ఇవ్వడంవల్ల సుఖసంతోషాలు కలుగుతాయన్న
ఆచారం అనాదిగా వస్తున్నది.

జమ్మిచెట్టుపైనే అజ్ఞాతవాస సమయంలో పాండవులు తమ
ఆయుధాలు దాచడం, విజయదశమిరోజునే అజ్ఞాతవాసం
పూర్తిచేసిన అర్జునుడు ఉత్తర గోగ్రహణంలో విజయాన్ని
సాధించిన విషయం మహాభారతంలో విరాటపర్వంలో తెలుప
బడింది.

మహర్నవమి రోజున ఆయుధపూజ, వాహన పూజల
ద్వారా శక్తిని అర్పించడం, విజయదశమినాడు "దసరా" గా
ఆచరిస్తారు.

గతంలో ఈ "దసరా" పండుగ సందర్భంగా గురువుగారి
పర్యవేక్షణలో శిష్యులు గ్రామంలో విల్లంబులు ధరించి, దసరా
పద్యాలను అలతి, అలతిగా వల్లిస్తూ...

"అయ్యవారికి చాలు ఐదు వరహాలు
పిల్లవాండ్రకు చాలు పప్పుబెల్లలు"

అందరి ఇళ్ళకు వెళ్ళడం గురువు, శిష్యులు మధ్య అనుబంధమే
కాక, గురువులను పర్వదినాల సందర్భంగా బహు మతాల
రూపంలో పోషణ బాధ్యత వహించాలని ధర్మ సందేహాన్నిచ్చేదే
"దసరా" పండుగ.

అటువంటి శక్తిప్రదాయినీ అయిన నవద్గులను ఆరాధించి,
విజయపదాన్ని నడిపించేదే దసరా.

అందరం ఆ శక్తిప్రదాయినీ అర్చించి, ఆమె కృపకు పాత్రుల
మవుదాం.

- సాధన నరసింహాచార్య

ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం ఉన్నప్పుడు ఆత్మవిశ్వాసం పెరుగుతుంది

గురుచేతనత్వంలో లీనం కావాలనే సాహసపూర్ణమైన కోరిక

శిష్యసంజీవనీ యొక్క ప్రతి ఒక్క సూత్రంతోపాటు ఆధ్యాత్మిక యాత్ర రహస్యమయమవుతూ ఉంటుంది. శిష్యత్వం సానబెట్టబడుతూ ఉంటుంది. శిష్యుని అంతరంగ చేతనత్వం యొక్క ఆకర్షణ ఎంత ఘనిష్టంగా తయారవుతుందంటే దానిపైన గురుకృప స్వతహాగానే వర్షిస్తుంటుంది. గురుదేవుల శక్తులు శిష్యుని అంతరంగ చేతనత్వంలో వాటంతట అవే ప్రకటికృత మవుతాయి. 'గురుదేవుల కృపను పొందాలంటే ఏం చెయ్యాలి?' అనే ప్రశ్న సాధకుల మదిలో అనేకసార్లు తలెత్తుతూ ఉంటుంది. వారి దివ్యమైన ప్రేమ మనకు ఎలా లభిస్తుంది? పరమపూజ్య గురుదేవుల దివ్యశక్తుల వరదానంతో మనం ఏవిధంగా అనుగ్రహించబడగలము? అని కూడా సాధకులు ఆలోచిస్తూంటారు. ఈ ప్రశ్నలన్నింటికీ ఏకైక సమాధానం 'శిష్యత్వాన్ని వికసింపజేసుకొనటమే' అని చెప్పవచ్చు. శిష్యసంజీవనీలో చెప్పబడే సూత్రముల ద్వారా మాత్రమే సాధకునిలో శిష్యత్వం సహజంగా వికసింపజేయ్యగలిగే విధివిధానము ఉన్నది. తద్వారా అతనిలో తన సద్గురువు యొక్క కృపాశక్తిని ధారణ చెయ్యగలిగే పాత్రత అభివృద్ధి చెందుతుంది.

ఇందులో చెప్పబడిన ప్రతీ ఒక్క సూత్రమూ అనుభవంతో కూడుకున్నదే. ఈ సూత్రములలోని ప్రతి ఒక్క అక్షరములోనూ ఇమిడియున్న సత్యము అనుభవంతో చెప్పబడినదే. దీని ప్రక్రియ, పరంపర ఈనాటికీ అమలు జరుగుతూనే ఉన్నది. ఈ సత్యాన్ని మీరు ఈరోజే, ఇప్పుడే అనుభూతి చెందగలరు. శిష్యసంజీవనీ సూత్రములను హృదయంగమం చేసుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్న వ్యక్తికి 'దినదినమూ తన అడుగులు ఆధ్యాత్మికత యొక్క రహస్యలోకాల వైపు ముందుకు సాగుతున్నట్లుగా' తెలుస్తూనే ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్క క్రొత్త సూత్రమూ అతనికి క్రొత్త శక్తినీ, గతినీ, ప్రకాశాన్నీ ప్రసాదిస్తున్నట్లు తెలుస్తూంటుంది.

ఐదవ సూత్రంలోని సత్యం కూడా ఇదేవిధమైన కాంతితో నిండినదే. ఆ కాంతే శిష్యసంజీవనీ యొక్క ప్రభావవంతమైన రూపం! ఐదవసూత్రం ఈ క్రిందివిధంగా చెప్పబడుతున్నది. 'నీలోపల ఏదైతే ఉన్నదో కేవలం దానిని మాత్రమే కోరుకో! నీలోపల సమస్త ప్రపంచం యొక్క ప్రకాశం నిండియున్నది.

ఆ ప్రకాశంతో నీ సాధనామార్గం కాంతివంతం కాగలదు. దీనిని నీవు నీలోపలే చూడలేకపోతే కనుక ఇక ఎక్కడ వెతికినా వ్యర్థమే! నీకు ఆవల ఉన్నదేదైతే ఉన్నదో దానిని మాత్రమే కాంక్షించు. అది నీయొక్క హద్దుల కావల ఉన్నది. అందుచేత దానిని నీవు పొందగలిగేటప్పుడు నీ అహంకారం నశించి పోతుంది. పొందలేనిదేదైతే ఉన్నదో దానిని మాత్రమే కోరుకో. ఎందుకంటే దగ్గరికి జరిగేకొద్దీ అంతే నిష్పత్తిలో అది నీకు దూరమవుతూ ఉంటుంది. నీవు కాంతి లోపలికి ప్రవేశిస్తావు గానీ జ్యోతిని ఎన్నటికీ స్పృశించలేవు!

శిష్యసంజీవనీలోని ఈ సూత్రం చాలా అయోమయంగా లేదా సందిగ్ధంగా ఉంటుంది. కానీ ఇందులో ఎన్నో రహస్య మయ సత్యాలు ఇమిడియున్నాయి. నిజం చెప్పాలంటే ఆధ్యాత్మికత ఎప్పుడూ రహస్యంగానే ఉంటుంది. రహస్యము అంటే 'మనం దేనిని అన్వేషించటానికి బయలుదేరామో దానిని వెదికి పట్టుకొనగలిగిననాడు ఇక అస్తిత్వం అంటూ ఏమీ ఉండదు' అని అర్థం చెప్పుకోవచ్చు. ఆధ్యాత్మికత కాకుండా ఇతర అంశాలను అన్వేషించినప్పుడు అవి సత్యం ద్వారా ఋజువు చెయ్యబడతాయి. సత్యము-రహస్యము... ఈ రెండింటి మధ్య చాలా వ్యత్యాసం ఉన్నది. సత్యము అనేది ఏ వస్తువుకు (లేక ఏ పదార్థమునకు) సంబంధించినదైనాసరే అది మన బుద్ధికన్నా ఎప్పుడూ తక్కువస్థాయిలోనే ఉంటుంది. కానీ రహస్యం విషయాని కొస్తే అదెప్పుడూ మన తెలివికన్నా ఉన్నత స్థాయిలోనే ఉంటుంది. సత్యాలను మనం మన గుప్పెటలో పెట్టుకొనగలం. కానీ రహస్యం తానే స్వయంగా మనలను తన గుప్పెటలో బంధించి ఉంచగలుగుతుంది.

శిష్యసంజీవనీలోని ఈ ఐదవసూత్రం ఒకవిధంగా అటువంటిదే. 'మనిషి ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి కోరుకొనకుండా ఉండడు' అనే మానవస్వభావాన్ని గురించి సూత్రకారునికి తెలుసు. ప్రతి నిముషమూ-ప్రతి క్షణమూ క్రొత్త కోరిక ఒకటి మన మనస్సులో ఉదయిస్తూనే ఉంటుంది. ఈ కోర్కెల వెల్లువ మన శక్తినీ హరించివేస్తుంటుంది. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఉండటం కూడా సాధ్యమే అని సూత్రకారుడు తెలియజేస్తున్నాడు. అంటే

ఇంటి బాధ్యతలను నిర్వర్తించడంలో ఆనందం పెంచుకోవాలి

మన కోరిక యొక్క రూపాన్ని మార్చుకొనగలిగితే కనుక ఈ క్రొత్త రూపం మన జీవితంలోని శక్తిని హరింపజేయటానికి బదులు ఇంకా వృద్ధిచెందిస్తుంది. ఇందుకోసం చెయ్యవల్సిన దల్లా ఒక్కటే. 'నీలోపల ఉన్నదో దాన్నిమాత్రమే కోరుకో!' అన్న సూత్రాన్ని అమలుచెయ్యటం. కానీ మనం దానికి సరిగ్గా వ్యతిరేకంగా చేస్తున్నాం. బయటన్న దానిని పొందాలని కోరుకుంటున్నాం, అందుకోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాం. భౌతికమైన ఈ కోర్కెలు ఏదోవిధంగా నెరవేరినప్పటికీ వాటివలన అశాంతి, అంధకారం మనలో అధికమవుతాయి.

మన లోపల ఉన్నదానిని కోరుకొనటం వల్ల ప్రకాశం అధికమవుతుంది. ఆ ప్రకాశం వలన మన సాధనాపథం మరింత కాంతివంతమవుతుంది. మన లోపల ఉన్నదానిని అన్వేషించటమే జీవితానికి సార్థక్యతనిస్తుంది. కోరిక విషయమై సూత్రకారుడు మరొక్క అంశమును లేవనెత్తుతున్నాడు. 'నీ పరిధికన్నా ఆవల ఏదైతే ఉన్నదో కేవలం దానినిమాత్రమే కోరుకో!' సాధారణంగా మనం పొందగలిగినదానినే కోరుకుంటూ ఉంటాం. తద్వారా జరిగేదేమిటంటే 'నీ అంతట నీవు ఎప్పటికీ అభివృద్ధిచెందలేవు.' అదే నీ పరిధిని దాటి ఆవల ఉన్నదానిని కోరుకొనటం ద్వారా ఆ కోరిక నిన్ను ఉన్నతుడిని గావిస్తుంది. మీరుగానీ, మేముగానీ గొప్పవాళ్ళు కావాలంటే ముందుగా మన అస్తిత్వాన్ని పూర్తిగా తొలగింపజేసుకొన్నప్పుడే అది సాధ్యం.

'హేరతహేరత హేసఖీ రహ్యో కబీరు హేరాయు!' అన్నాడు కబీరుదాసు. అనగా అన్వేషిస్తూ అన్వేషిస్తూ భగవంతుడిని పొందాలని కోరుతూ కోరుతూ 'తాను' అనే తన అస్తిత్వాన్ని లేకుండా చేసుకున్నాడు కబీరు. కబీరు అనేవాడు లేకుండా పోయినప్పుడే భగవంతునితో ఏకత్వం సాధ్యమైంది. అప్పుడే కోరిక సిద్ధించింది.

కోరిక విషయమై తరువాతి అంశం ఏమిటంటే పొందలేని దానినే పొందటానికి కోరుతూ ఉంటాడు. ఆధ్యాత్మిక జీవనం అత్యంత సాహసోపేతమైనదానినే కోరుతుంది. సహజంగా పొందగలిగినదానిని కోరుకొనటం విలువలేనిది, వ్యర్థమైనది. మీరైనా, మేమైనా ఎప్పటికీ మన గుప్పెట్లో బంధించలేనిదేదైతే ఉన్నదో అది అప్రాప్యమైనది. దానిని అందుకొనటానికి నీవు ఎంతగా ముందుకు సాగుతావో అంతగా అది నీకు దూరం జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఈ అర్థంలో కూడా అది అప్రాప్య

మైనది. కాంతి సమీపానికి వచ్చినప్పటికీ జ్యోతి మటుకు దూరంగానే ఉంటుంది. జ్యోతితో కలయికను పొందాలంటే నీవు జ్యోతిగా మారినప్పుడే అది సాధ్యమౌతుంది. జ్యోతిలో లీనమై ఏకాకారమైనప్పుడే జ్యోతితో కలయికచెందటమవుతుంది.

ఈ సూత్రాన్ని మొత్తం బాగా అర్థం చేసుకుంటే 'గురువుతో తనను తాను విలీనం చేసుకోవలెనే సాహసోపేతమైన కోరిక శిష్యునికి కలగటమే ప్రధానం' అన్న విషయం అర్థమౌతుంది. గురుచేతనత్వంలో విలీనం కావటమే శిష్యత్వానికి గుర్తింపు. ఇందులోనే శిష్యత్వం ఋజువుౌతుంది. సద్గురువే ప్రకాశ రూపంలో మన అంతరంగంలో ఉన్నారు. ఆయనే పరమ చేతనత్వరూపంలో మనకన్నా ఆవల ఉన్నారు. అందుకే వారిని ఇప్పుడు మనం పొందలేం. నిన్ను నీవు సమాప్తం చేసుకొనగలిగినప్పుడే ఆ పరమజ్యోతిని స్పృశించగలవు. వారితో ఏకీకృతమై నప్పుడే జీవితం పరిపూర్ణమౌతుంది. 'శిష్యుడైన వ్యక్తికి లేదా శిష్యత్వం లభించింది అని అనుకున్న వ్యక్తికి కేవలం దేహం మాత్రమే మిగిలి ఉంటుంది. అతడి చేతనత్వములో సద్గురువే ఉంటారు' అన్న విషయం వందల, వేలసార్లు కాదు లక్షలసార్లు కూడా నొక్కిచెప్పవచ్చు. గురుదేవులే శిష్యుని దేహాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని తన లీలాకార్యాన్ని నడిపిస్తుంటారు. ఐతే పైన చెప్పబడిన సూత్రాన్ని కచ్చితమైన రీతిలో అమలు చెయ్యగలిగినప్పుడే ఇది సంభవమౌతుంది.'

- అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి & శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

భావనాత్మక, శ్రమశీల కార్యకర్తలకు ఆహ్వానం

ఒక దుర్లభమైన అవకాశం లభించనుంది. శాంతి కుంజ్, హరిద్వార్ మరియు దాని 109 ఉప కార్యాలయా లకు విశిష్ట శ్రేణికి చెందిన నైపుణ్యం గల కార్యకర్తల అవసరం ఉంది (ప్రభుత్వం కొత్తగా ప్రవేశపెట్టిన రీతులను అనుసరించి). బ్యాంక్ నుండి రిటైర్మెంట్ 55-65 సంవత్సరాల వయసు గలవారు, కంప్యూటర్ పరిజ్ఞానం ఉన్నవారి అవసరం పెరిగింది. శాంతికుంజ్ బయట కేంద్రీయ వ్యవస్థ ఆధ్వర్యంలోని కార్యాలయాలలో కూడా పాల్గొనవచ్చు. స్థానికులకు ప్రాముఖ్యతనివ్వబడుతుంది. దయచేసి లీగల్ సెల్, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ పేరిట, వ్యవస్థాపకుల పేరుకి ఉత్తరం రాయగలరు.

ఏ తల్లిదండ్రులయినా పిల్లల మంచి గురించే ఆలోచిస్తారు

మూడు ఉపకరణాల కథ

‘ప్రజలకు కష్టనష్టములు ఏమీ లేవుకదా? అభివృద్ధికి సంబంధించిన ప్రణాళికలు కార్యరూపంలోకి తేబడుతున్నాయి. మరి అవి సక్రమముగా అమలవుతున్నాయా? లేదా? ప్రజలు వాటి ఫలాలను పొందుతున్నారా? లేదా?’ ఇత్యాది విషయములను తెలుసుకునే మిషన్ జనమేజయ చక్రవర్తి ప్రతి నెలా కొంత సమయము మారువేషముతో తన రాజ్యములో అక్కడక్కడా సంచరిస్తూ వాటిని తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేసేవాడు.

ఒకనాడు జనమేజయడు ఒక గ్రామం గుండా ప్రయాణిస్తున్నాడు. మారువేషంలో ఉన్నాడు. కనుక అతనిని ఎవ్వరూ గుర్తుపట్టలేదు. ఒకచోట కొంతమంది యువకులు ఆటలాడుకుంటున్నారు. వారిలో ఒక యువకుడు రాజు పాత్రను పోషిస్తున్నాడని అతనిని ఎదుట కూర్చున్నాడు. రాజు పాత్రను పోషిస్తున్న కులేశ్ అనే యువకుడు తన చెంతనే నిలబడియున్న అధికారసభ్యుల పాత్రను పోషిస్తున్నవారిని చూచి ఇలా ప్రసంగిస్తున్నాడు. ‘సభాసదులారా! ఏ రాజ్యములోనైతే పాలనాధికారులు వైభవ-విలాసములలో మునిగితేలుతుంటారో ఆ దేశపు రాజు ఎంత సత్ప్రవర్తన కలిగినవాడైనప్పటికీ, ప్రజలను కన్నబిడ్డలవలె భావించి పరిపాలన సాగిస్తున్నప్పటికీ ఆ రాజ్యములోని ప్రజలు సంతోషముగా ఉండలేరు. జనమేజయని కొలువులోని అధికారులు చేస్తున్న తప్పిదాన్ని మీరు చెయ్యకుండా ఉండాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. ఎందుకంటే నా ప్రజలు అసంతృప్తిగా ఉండటం నాకు ఇష్టం లేదు. మీరందరూ తక్షణమే వైభవము, విలాసములతో నిండిన జీవితమును విడనాడి బ్రతుకుట అలవరచుకొనవలెను. అలా చేయలేనివారు ఇప్పటికిప్పుడే పాలనాధికారము నుండి దూరంగా తొలగిపోండి.’

సభాసదులెవ్వరూ వేరుగా వెళ్ళి నిలబడలేదు. ముమ్మాటికీ యువకుడిలోని ఈ ప్రతిభే అతనిని అక్కడినుండి మరోచోటుకు లాక్కెళ్ళింది. చక్రవర్తి అతని ప్రతిభకు చాలా ప్రభావితుడై తనతో తీసుకొనివెళ్ళి తన కొలువులో మహామంత్రిగా నియమించాడు. కులేశ్ యువకుడైనప్పటికీ చాలా సూక్ష్మ

బుద్ధితో రాజ్యపాలనా విషయములను చక్కబెట్టసాగాడు. ఒక సామాన్యమానవుడి స్థాయి నుండి అతను మహామంత్రి పదవిని అధిష్టించటానికి వెళ్ళినప్పుడు అతని వద్ద ఒక గునపం, లాఠీ మరియు ఒక ఉత్తరీయం-అంగవస్త్రం తప్ప మరేమీ లేవు. అతను వాటిని తనతోపాటు తీసికెళ్ళాడు.

అతను మహామంత్రిగా ఉన్న కాలంలో ఇతర మంత్రులు, సామంతులు మరియు పాలనాధికారులు ఎలా ఉండాలి అనేదానిమీద ఒక విధివిధానము రూపొందించబడినది. దాన్ని అనుసరించి ప్రతి అధికారి కచ్చితంగా 10 గంటలు పని చెయ్యాలి ఉంటుంది. పనికి సరిపడా వేతనం తప్ప అంతకు మించి ఆదాయం వచ్చే దారులన్నీ మూసివేయబడ్డాయి. ఆ మిగులు ధనాన్ని ప్రజా ప్రయోజనాల కొరకు వెచ్చించటం జరిగింది. ప్రజలందరిలో సంతోషం వెల్లివిరిసింది. కులేశ్ యొక్క ఆదర్శం మరియు వ్యవస్థను నడిపే తీరుతో జనమేజయడు ఎంతో ప్రసన్నుడయ్యాడు.

కానీ లంచాలు మరిగి, విలాసజీవితమును గడిపే మిగిలిన ఉన్నతాధికారుల ఆదాయానికి గండిపడింది. వారు తామెంతో నష్టపోయామనుకున్నారు. దానితో కులేశ్ పట్ల ఈర్ష్య చెలరేగింది. కనుక అతనిని పదవీచ్యుతుడిని చెయ్యటానికి కుట్ర పన్నారు.

మహామంత్రి తాను నివాసముంటున్న గృహములోని ఒక గదిలోకి అన్యులెవ్వరూ ప్రవేశించకుండా తాళం వేశాడు అన్న సంగతిని తోటి అధికారులు ఎలాగోలా కనిపెట్టారు. పగలంతా రాచకార్యములను చక్కబెట్టి ఇంటికి చేరుకున్న పిదప తాను స్వయంగా ఆ గది తాళం తీసి కొంత తడవు అక్కడ ఏకాంతముగా గడిపేవాడు.

కొలువులోని సాటి మంత్రులు దీన్ని ఆసరాగా తీసుకుని ‘కులేశ్ అక్రమంగా అమితమైన సంపత్తిని కూడబెట్టాడు’ అని కులేశ్ మీద జనమేజయడికి కట్టుకథలను చెప్పగా రాజు ఆ చెప్పుడుమాటలను నిజమని నమ్మాడు. అందుచేత నిజా నిజాలు తేల్చాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఒకనాడు స్వయంగా సైన్య సమేతుడై

అనుక్షణం ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేసేవాడే కార్యసాధకుడు

కులేశ్ ఇంటికి వెళ్ళి ఇంటినంతా సోదా చెయ్యమని ఆదేశించాడు. ఇంటిలోని మూలమూలాల తిరిగినా కూడా మహారాజుకు సంపదను సూచించే దాఖలాలు ఎక్కడా గోచరించలేదు. అప్పుడే అతని దృష్టి మూసి ఉన్న గది మీదకు మళ్ళింది. కులేశ్ తప్పకుండా తన అన్యాయార్జిత సంపత్తిని ఆ గదిలోనే దాచివుంటాడు అని అనిపించింది రాజుకు.

కులేశ్! నువ్వు ఏకాంతంగా ఈ గదిలో ఏమి చేస్తుంటావు? అని ప్రశ్నించాడు జనమేజయుడు. 'వీటిని పూజిస్తాను మహారాజా!' అని అంటూ మూడు వస్తువులను చూపించి ఇలా జవాబిచ్చాడు కులేశ్. 'గడ్డపార నాకు ఎల్లప్పుడు పరిశ్రమ చెయ్యి అనే ప్రేరణను ఇస్తుంది. లారీ స్వజనులను రక్షించమని చెప్తుంది ఇంట్లో లేదా బయట ఎక్కడైనా సరే ఈ ఉత్తరీయం-

అంగవస్త్రమే నాకు చాలు! అని గుర్తుచేసుకునేందుకే వీటిని నేను పూజిస్తాను.' ఇలా అంటూ కులేశ్ ఆ మూడు వస్తువులను మూటగట్టుకుని గ్రామీణ జీవనం గడిపేందుకు తన పల్లె వైపుగా సాగిపోయాడు.

జనమేజయ చక్రవర్తి ఈర్వాకువులైన ఇతర అధికారులు పన్నిన కుతంత్రమును గ్రహించి బాధపడుతూ పశ్చాత్తాపంలో కూరుకుపోయాడు. ఈ సమస్య నేడు కూడా ఉన్నది. సద్బుద్ధి, సత్ప్రవర్తన ఉన్న కులేశ్ వంటి మహామంత్రి దేశంలో తిరిగి జన్మించిననాడు ఈ దేశమును పట్టిపీడిస్తున్న అవినీతి అంత మవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1970
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

స్వర్గం - నరకం

శిష్యులు గురువును సమీపించి, స్వర్గానికి, నరకానికి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని వివరించమని ప్రార్థించారు. ఆ రెండూ భూమిమీదనే ఉన్నాయని, కర్మానుసారం జీవి ఆ రెండింటినీ అనుభవిస్తూ ఉంటాడని గురువు బదులు పలికాడు. వారికి ప్రత్యక్ష దర్శనం చేయించాలని, వెంట పెట్టుకొని అనేక ఇళ్ళకు తీసికొని వెళ్ళాడు. ఒకనాడు ఒక బోయవాని ఇంటిముందు శిష్యుసమేతంగా బసచేశాడు. జంతు హింసచేసి కడుపు నింపుకుంటున్న బోయవానిని, గర్భదారిద్ర్యంతో కుకర్మలు చేస్తూ విచ్చలవిడిగా తిరుగుతున్న అతడి భార్యాపిల్లలను చుట్టూ ఉన్న దుర్భర వాతావరణాన్ని గురువు శిష్యులకు చూపించి ఇక్కడ మీకు ఎలా ఉంది? ఒకరోజు ఉండి సాధన చేద్దామా? అని ప్రశ్నించాడు. వారు ఈ నరకంలో మేము ఒక్క క్షణం నిలువజాలమంటూ అల్లాడిపోయారు. బయలుదేరి కాస్తముందుకు సాగేసరికి ఒక వేశ్య ఇల్లు కనిపించింది. యుక్తవయస్సులో హద్దులేనంత ధనాన్ని ఆర్జించి అనేకమందిని పతనమార్గంలోకి లాగి, తనను మించినవారు లేరని విజ్ఞప్తిగా ఆమె రోగగ్రస్తురాలై జీవచ్ఛం లాగ బ్రతుకు ఈడుస్తోంది. కర్మకు తగిన ప్రతిఫలంగా లభించిన నరకాన్ని గురువు శిష్యులకు మరొకసారి దర్శింపచేసారు.

అలా ముందుకు సాగుతూ ఉండగా ఉదారుడు, శ్రమశీలుడు అయిన ఒక సద్ గృహస్థ యొక్క గృహం కన్పించింది. సంస్కారవంతులు, గుణవంతులు అయిన కుటుంబ సభ్యులతో స్నేహసౌజన్యాల మధ్య అతడు ఎంతో సంతృప్తిగా దేవతలా దర్శనమిచ్చాడు. మరికొంతసేపు ఆ ముంగిట కూర్చుంటే బాగుండునని శిష్యులకు అనిపించింది. కానీ గురువు ఆదేశాల మేరకు మరికాస్త ముందుకు నడువగా ఒక మహాత్ముని కుటీరం కనిపించింది. ఆయన పాదాల ముందు అనేకమంది భక్తిశ్రద్ధలతో కూర్చొని ఉన్నారు. ఆ వాతావరణంలో ఏదో తెలియని ఆనందానుభూతికి శిష్యులు లోనవసాగారు. అవిధంగా తమకు తమ గురుదేవుడు రెండు స్వర్గాలను రెండు నరకాలను చూపించినందుకు శిష్యులు ఆయనకు ధన్యవాదాలు అర్పించారు. "స్వర్గనరకాలనేవి ఎప్పుడో ఎక్కడో కాక తమతమ కర్మఫలాలను బట్టి ఇక్కడే ఇప్పుడే దర్శించనూవచ్చు, సృష్టించనూవచ్చు" ననే విషయం శిష్యులకు స్పష్టంగా అర్థమైంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

నిరాశావాదాన్ని వదలడం సంపదకు తొలిమెట్టు

మెలకువతో ఉండండి - అప్రమత్తతతో ఉండండి

మనుష్యుని జీవనకాలం రెండు రకాలుగా గడుస్తుంది. (1) మేల్కొంటూ (2) నిద్రిస్తూ. సాధారణంగా ప్రజలు పగలు మేల్కొంటారు. రాత్రి నిద్రిస్తారు. నిద్రపోడం అనేది ఎంతైనా అవసరం, ఎందుకంటే అది లేకుండా శారీరక మానసిక శ్రమ తొలగిపోదు. పగలంతా పనిచేయడం వలన శక్తులు అన్నీ ఖర్చు అవుతాయి. వాటిని మరలా పూడ్చుకోవడానికి నిద్ర ఎంతైనా అవసరం. రాత్రంతా నిద్రపోయి మనిషి ఎప్పుడైతే మేల్కొంటాడో, అప్పుడు అతనిలో స్ఫూర్తి, కొత్తదనము వస్తుంది. పనిచేసే కొత్త క్షమత అతనిలో పుడుతుంది. ఒకవేళ 4 లేక 5 రోజులు వరుసగా నిద్రపోనట్లయితే ఎంత అలసిపోతాడంటే అతని జీవనయాత్ర నడపడం కూడా కష్టం అవుతుంది.

ఏవిధంగా నిద్ర అవసరమో మేల్కొనడం కూడా అంతే అవసరం. ఎందుకంటే జరిగే పనులన్నీ జాగ్రత స్థితిలోనే జరుగుతాయి. నిర్వహణ మరియు వికాసం యొక్క పూర్తి కార్యప్రణాళిక జాగ్రత స్థితిలోనే జరుగుతుంది. కేవలం నిద్రే ప్రధానంగా తీసుకొని, మేల్కొనడం మరిచిపోతే ఈ జీవితంలో అనేక సంకటములు ఉత్పన్నమవుతాయి. ఏవిధంగా అయితే గాఢనిద్రపోతే అలసట దూరం అవుతుందో, అదే విధంగా మెలకువగా ఉంటే జీవితం యొక్క కార్యప్రణాళిక ఎటువంటి అవకతవకలు లేక ముందుకు సాగుతుంది.

ఎంతోమంది మనుష్యులు జాగ్రత స్థితిలో కూడా నిద్రపోతూ ఉంటారు. అతని మస్తిష్కంలో ఒక భాగం మేల్కొని ఉంటుంది. మిగతా భాగం నిద్రపోతూ ఉంటుంది. ఈవిధంగా అర్థమూర్చిత దశలో ఉన్న మనుష్యుడు ఒకరకంగా కృంగి పోతాడు. అతని దశ దాదాపుగా దారితప్పిన బాలుడుకాగా, వికలాంగుని వలె తయారవుతుంది. ఈ జాగ్రత నిద్ర అనే రోగం ఎంత బాగా వ్యాపించిందంటే ఎంతోమంది దీనికి బలి అవుతున్నారు.

దీనిలో ఆశ్చర్యపడవలసిన అవసరం లేదు. నూటికి నూరు పాళ్ళు ఈ జబ్బు వ్యాపించి ఉన్నది. దాదాపుగా జన సముదాయమంతా దీనికి పీడితులై ఉన్నారు. ఈ జబ్బు ఉన్న వ్యక్తి చూడడానికి చాలా ఆరోగ్యంగా, ఆర్భాటంగా,

సమర్థవంతమైన వ్యక్తిగా కనిపిస్తాడు. శారీరక దృష్టిలో ఆరోగ్యానికి సంబంధించినంతవరకు ఎటువంటి తేడా రాదు. కాని జాగ్రత నిద్ర వలన అతని జీవితం యొక్క పూర్తి వికాసం దెబ్బతింటుంది. బాధ్యతా యుతమైన అన్ని మహత్వపూర్ణమైన పనులలో అతడు వంచితమైపోతాడు అతని ప్రతిష్ఠతా మంటలో కలిసిపోతుంది.

జాగ్రత నిద్రకు దశలున్నాయి. (1) లెక్కలేనితనము (2) సోమరితనం (3) నిరుత్సాహం. ఈ మూడు భయంకరమైనవి మరియు ఘాతకమైనవి. చెప్పేటప్పుడు మరియు వినేటప్పుడు ఈ మూడు చాలా మామూలుగానే కనిపిస్తాయి. ఎందుకంటే చాలామంది దీనికి పీడితులవుతారు. మామూలుగా అనిపించినా దీని భయంకర ప్రభావం మాత్రం తగ్గదు. ఎక్కడైతే దుర్గణాలు ఉంటాయో దుష్పరిణామాలు అక్కడ ఉండక తప్పవు.

ఒక సునిశ్చితమైన లక్ష్యంతో ఏ పనినైతే పూర్తి ఉత్సాహంతో జాగ్రతకతతో, ధ్యానపూర్వకంగా చేస్తారో ఆ పని సరిగా, దోషరహితంగా, సుందరంగా పూర్తి అవుతుంది.

ఈ జాగ్రతంలో ఎంత నిర్లక్ష్య లోపం ఉంటుందో అంత తక్కువ ఫలితం వస్తుంది. పొరపాట్లు జరుగుతూ ఉంటాయి. కేవలం చక్రాలే తిరగలేవుగదా. దీని స్పీడు, గుణం పరుగెత్తే దానిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మనస్సుకు ఏ పనిమీద ఎంత ఆసక్తి ఉంటుందో అది అంత బాగా జరిగే అవకాశముంది. గుణం ముందుకు పోకపోతే గుణపు బండి ఆగిపోతుంది. ప్రయాణం ఆలస్యంగా అవుతుంది. కూర్చోనేవాళ్ళకు కష్టం అవుతుంది. ప్రతి ఘడియ భయంగానే ఉంటుంది. శ్రద్ధ లేకుండా చేసే పనుల మీద కూడా ఇటువంటి పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఇవి అనేక దోషాలతో నిండి యుంటాయి.

క్రియాపద్ధతిలో పూర్తి ఆసక్తి చూపకపోవడం జాగ్రత నిద్ర యొక్క ప్రముఖ గుర్తు. ఈ స్థితిలో చేసే పనులు సరిగా పూర్తి అవడం అసంభవం. మనస్సు లగ్నం జేయకుండా చేసే పనులలో నిర్లక్ష్యం, అజాగ్రత్త, సోమరితనం మరియు నిస్సహాయ స్థితి ఉంటుంది. ఏ పనైనా పూర్తి జేయాలంటే రెండు మాటలను గుర్తుంచుకోవాలి. (1) ఈ పనిని సర్వోత్తమంగా పూర్తిచేయాలి.

శోకం వలన మనిషి పతనమవుతాడు

(2) వేరొక గుర్తుంచుకొనవలసిన విషయం ఏమిటంటే ఈ పని ఎక్కడా ఆగిపోకూడదు. సఫలత యొక్క లోభం మరియు అసఫలత యొక్క భయం ఈ రెండింటి సమన్వయమే జాగ్రతం. ఎట్లయితే విజాతి మరియు స్వజాతి తీగలను కలిపితే విద్యుత్తు ప్రవహిస్తుందో, అదేవిధంగా పైన చెప్పబడిన లోభం మరియు భయం దృష్టిలో ఉంచుకొంటే మానసిక జాగరూకత ఉత్పన్నమవుతుంది. ఈ జాగరూకతే ఉత్తేజమై శరీరము మరియు మనస్సులో పనిచేసే అన్నిశక్తులను కేంద్రీకృతం చేసి సువ్యవస్థిత రూపంలో పనిచేసినప్పుడే ప్రవృత్తిని ఇస్తుంది. అప్పుడే ఆ పని సఫలమవుతుంది.

ఎప్పుడైతే మనుష్యుడు అసఫలత వలన కలిగే లజ్జను మర్చిపోతాడో మరియు సఫలత ద్వారా పొందే గౌరవాన్ని ఉపేక్షిస్తాడో అప్పుడు ఈ జాగరూకత అనే విద్యుచ్ఛక్తి ప్రవహించదు. నాడులు శిథిలమవుతాయి, పనిచేయడానికి శక్తి మందగిస్తుంది. చేయవలసిన పని పర్వతం లాగా అనిపిస్తుంది. అది చేసేటప్పుడు మనస్సులో స్ఫూర్తి ఉండదు. పూర్తిజేసినా అసంపూర్తిగానే తప్పనిసరి అయినట్లుగా భావించి పూర్తిజేశాము. ఎప్పుడైతే ఆ పని జేసేటప్పుడు శ్రద్ధ ఉండడో దానిలోని తప్పు ఒప్పుల గురించి శ్రద్ధ ఉండదు. వాస్తవంగా జాగరూకత లేనికారణంగా అజాగ్రత్త మరియు లెక్కలేనితనము ఏర్పడుతుంది. ఇటువంటి స్వభావం గల వ్యక్తిలో రెండు దోషాలు మనకు కనిపిస్తాయి. (1) ముందు, వెనుక కార్యక్రమముల గురించి పెద్దగా పట్టించుకోడు. (2) తన బాధ్యతను గురించి పెద్దగా పట్టించుకోడు. ఎక్కడకైతే వెళతాడో అక్కడే మాటలలో పడిపోతాడు. అవసరమైన పనిని వదిలేసి పదినిముషాలు పనికోసం వెళ్ళి మూడేసి గంటలు బాతాఖానీ కొడుతూ ఉంటాడు. తిరిగి వచ్చి జరగవలసిన పని జరగలేదని బాధపడతాడు. రెండవరోజు కూడా అదేవిధంగా ఇంకొక చోటకు వెళ్ళి సమయాన్ని వృధా చేస్తూ ఉంటాడు. నిర్ణయించిన సమయంలో ఏ పని పూర్తిచేయదు. లెక్కలేనితనము, నిద్రలేచుట, నిద్రపోవుట, స్నానం, భోజనం అన్నీ అలస్యంగానే చేస్తూ ఉంటాడు. జీవితం గడపడానికి చేసే వ్యాపారం కూడా ముక్కలు ముక్కలుగా అయిపోతుంది. దుకాణంలో కొంచెం సేపు కూర్చోంటాడు, కొంచెం సేపు కూర్చోడు. వచ్చిన కొనుగోలుదారులు తిరిగి వెళ్ళిపోతారు. ఆఫీసుకు రోజూ

అలస్యంగా వెళుతుంటాడు. అసంతృప్తి చెందిన యజమాని ద్వారా మాటలు పడుతూ ఉంటాడు. ఈ లెక్కలేనితనం కారణంగా వ్యాపారం దెబ్బతినడం జరుగుతుంది. ఆర్థికస్థితి కూడా దెబ్బతింటుంది. రోజుకు రోజుకు దిగజారి దారిద్ర్యాన్ని కొనితెచ్చుకొంటారు.

లెక్కలేని వ్యక్తి తన మాటపై నిలబడదు. ముందు ఇప్పుడు ఏమయింది. ఇంకా చాలా టైం ఉంది. ఈ పని ఎంతలో ముగించాలి. అట్లా గడుపుతూ సమయం కాస్త అయిపోతుంది. ఎప్పుడైతే తాను ఇచ్చినమాట పూర్తిజేసే సమయం వస్తుందో అప్పుడు కాళ్ళు చేతులు పట్టుకుపోతాయి. ఇప్పుడు ఈ పని ఎట్లా చేయాలి. పళ్ళు బయటపెట్టి ఉండిపోతాడు.

ఎవరికైతే జాగ్రత్త లేదో వారి అన్ని పనులు అస్తవ్యస్తంగా ఉంటాయి. వారి ఇంటికి వెళ్ళి చూడండి. అన్ని వస్తువులు ఎక్కడ అంటే అక్కడ పడేసి ఉంటాయి. శరీరం మైలయ, బట్టలు అస్తవ్యస్తంగా పాతగుడ్డలు లాగా ఎక్కడంటే అక్కడ పడియుంటాయి. బట్టలు మూసిపోయి, గడ్డం జేసుకొనక పూర్తిగా అస్తవ్యస్తమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ ఉంటారు. ఒకవేళ వేరేవారెవరైనా సహాయం జేసేవారు లేకపోతే వారి చుట్టూ దారిద్ర్యం తాండవిస్తూ ఉంటుంది.

లెక్కలేనితనం యొక్క సోదరుని పేరు సోమరితనం. మానసిక అసంతులనాన్ని లెక్కలేనితనం అంటారు. ఎప్పుడైతే అది పెరిగిపోతుందో అది శరీరంపై తన ఆధిపత్యాన్ని వహిస్తుంది. అప్పుడు పనిజేయడం అంటే చాలా బాధగా ఉంటుంది. ఎప్పటివరకైతే విపరీతమైన ఒత్తిడి కలగడో అప్పటివరకు పనిచేయబుద్ధి కాదు. తన పని ఇతరుల ద్వారా చేయించాలని అనిపిస్తుంది. శరీరాన్ని అటూ ఇటూ కదపడం అంటే పర్వతాన్ని ఒకవైపు నుంచి ఇంకొకవైపుకు కదల్చు తున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. సమయాన్ని అనవసరంగా వృధా చేస్తూ ఉంటారు. ప్రతి పని చేయాల్సిన సమయం తరువాత పూర్తిజేస్తారు. సోమరితనం తనను ఏ పని చేసేటప్పుడు కూడా వదలిపెట్టదు. సోమరితనంలోనే తన అమూల్యమైన జీవన ఘడియలు నిరర్థకంగా వృధా అయిపోతూ ఉంటాయి.

అజాగ్రత్త ఈ రెండింటిని మించిన స్థితి. కావాలని తెలిసి అవసరమైన పనులను నిర్లక్ష్యం జేయడం వాటిని పాడుచేయడాన్ని అజాగ్రత్త అంటారు. సోమరి మరియు లెక్కలేనటువంటి వ్యక్తి

శోకం దైర్యాన్ని పోగొడుతుంది

తన పొరపాటును గురించి చింతిస్తాడు. కాని అజాగ్రత్తగా ఉండే వ్యక్తి లెక్కలేనితనము వలన కలిగే పర్యవసానము తెలిసి కూడా సరే తన దుష్టత్వం మరియు నిర్లక్ష్యత తన పనిని గురించి లెక్కచేయక దానిని ఉపేక్షిస్తాడు. కర్తవ్యపాలనలో విఫలమవడం వలన జరిగే పరిణామాలకు పశ్చాత్తాప పడకుండా, తనను తాను సమర్థించుకొంటూ వాదానికి దిగుతాడు.

లెక్కలేనితనం, జాగ్రత్తగా లేకపోవడం, బాధ్యతారహితంగా ఉండడం, సోమరితనం, అజాగ్రత్త ఇటువంటి భయంకర దోషాలు జాగ్రత్త లేకపోవడం వలన కలుగుతాయి. సామాన్య దృష్టిలో చూస్తే అవి చాలా మామూలుగా కనిపిస్తాయి. వాటిని చూస్తే భయంకర అనర్థం కలిగే భావన ఎప్పుడు కలగదు.

అందుకనే వాటిపై ఎక్కువ ధ్యానం ఇవ్వము. గుర్తుంచు కోవలసిన విషయం ఏమిటంటే చిన్న చిన్న అలవాట్ల ద్వారానే జీవితం ఏర్పడుతుంది. చిన్న చిన్న పరమాణువులతోనే ఒక పెద్ద వస్తువు ఏర్పడుతుంది. పసుపు మరియు నీలిరంగు కణాలు కలయిక వలన ఆకుపచ్చరంగు ఏర్పడుతుంది. ఒకవేళ వాటి పాళ్ళలో ఏ మాత్రం తేడా ఉన్నా వేరే రంగు ఏర్పడుతుంది. తుపాకీని పేల్చేటప్పుడు గురిలో ఒక పాయింట్ తేడా వచ్చినా గురివద్దకు గుండు వెళ్ళేటప్పటికీ గజాల తేడా వస్తుంది. ఇదేవిధంగా కొద్దిపాటి గుణాలు, చిన్న చిన్న దోషాలలో ఉండే తేడాయే జీవితం యొక్క అంతిమ సాఫల్యంలో భూమి, ఆకాశం అంత వ్యత్యాసాన్ని కలుగజేస్తాయి.

నరకాన్ని స్వర్గంగా మార్చివేసిన యుధిష్ఠిరుడు

పరమార్థ పరాయణులకు వ్యక్తిగతంగా ముక్తి కూడా కావాలని అనిపించదు. వారు నరకంలోనున్నా సరే అందరికీ మంచి జరిగితే చాలునని ఆకాంక్షిస్తూ ఉంటారు. యుధిష్ఠిరునికి అంత్యకాలం ఆసన్నమై పుణ్యపాపాల జమాలెక్కలు వేయగా అశ్వధామ విషయంలో ఆయన ఒకసారి అర్థ అబద్ధం పల్కటం వలన ఒక్కరోజు నరకంలోను 100 సం॥లు స్వర్గంలోనూ ఉండాలని నిర్ధారణ గావించబడింది. ఆయన కోర్కె మేరకు ముందుగా ఒకరోజు నరకంలో ఉండటానికి ఏర్పాట్లు జరిగాయి. నరకంలో నరకబాధలు అనుభవిస్తున్నవారు ఈయన ఆగమనంతో మండుతున్న హృదయాలపై మలయ పవనాలు వీస్తున్నట్లు అనుభూతిని పొందసాగారు. ధర్మరాజు ఆగమనం యమదూతల ప్రవర్తనలో ధర్మనిష్ఠను ప్రవేశపెట్టాగాయి. వారి ప్రవర్తనలలో చాలా పరివర్తన వచ్చింది. అందువల్ల నరకంలోని వారంతా చాలా ఉల్లాసంగా ఉన్నారు. ఈ పుణ్యపురుషుడు మర్నాడు వీడ్కోలు తీసికొంటూ ఉండగా నరకంలోని వారంతా దుఃఖిస్తూ, “మహాత్మా! నీవు ఇక్కడే ఉంటే ఎంత బాగుండునో కదాయని వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగారు. వారి దుఃఖాన్ని చూచి ధర్మరాజు స్వర్గానికి పోకుండా ఇక్కడే శాశ్వతంగా ఉండే ఉపాయం ఏదైనా ఉంటే తెలుపమని చిత్రగుప్తుడిని కోరేడు. మీ పుణ్యఫలాన్నంతటినీ నరకంలోని వారికి ధారపోసి వీరి పాపం మొత్తం మీరు స్వీకరిస్తే ఈ అవకాశం లభిస్తుందన్నాడు చిత్రగుప్తుడు. యుధిష్ఠిరుడు ఆనందంగా అంగీకరించాడు.

ఆయన పుణ్యఫలంతో నరకంలో ఉన్నవారంతా స్వర్గాన్ని చేరుకొన్నారు. వారందరి పాపాన్ని వెంట పెట్టుకొని ఈయన ఒంటరిగా నరకంలో మిగిలిపోయాడు. కానీ ఈయన సదాచరణ వలన యమదూతలందరిని మిత్రులుగా చేసికొని వారితో కలిసిమెలిసి ఆనందంగా జీవించసాగాడు. యమదూతలు ధర్మాత్ములుగా మారిపోయారు అనతికాలంలోనే నరకలోకం సద్భావాలతో, సహకార, స్నేహ, సౌజన్యాల నిలయంగా మారిపోయింది. అది కూడా స్వర్గమేనని అనిపించసాగింది.

స్వర్గం, నరకం అనేవి మానవులు తమ ఆచరణలతో సృష్టించతగినవేగాక అక్కడి పరిస్థితులకు తలవంచి అనుభవించవలసినవి కావు. ధర్మాత్ముడు, సదాచార సంపన్నుడు నరకాన్ని స్వర్గంగా మార్చగలడు. ఇక్కడ లేనిదేదో ఎక్కడో ఉందనుకొనే భ్రమ వివేకవంతుడు తక్షణం విడనాడి తనకు కావలసినదేదో తానే సదాచరణతో సృష్టించుకోవచ్చును.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

మనిషి ఎంత కష్టంలో ఉన్న ఆశావాదిగా ఉండాలి

అనిమేషుని గురుభక్తి

ఉగ్రశ్రవుడు కఠోర తపస్సు ప్రారంభించాడు. అతడి తల వెండ్రుకలు జటలు కట్టాయి. సంవత్సరాల తరబడి కదలక పోవడం వల్ల అతడి శరీరంపై ధూళి పేరుకుపోయింది. ఆహార పానీయాలు లేకుండా తపస్సు చేయడం వల్ల అతడి శరీరం ఎముకల పోగు అయిపోయింది. అయితే తపస్సు యొక్క తేజస్సు వల్ల అతడి మనస్సు స్థిరపడింది. అతడి జటలు ఒక పక్షికి గూడు అయ్యాయి. ఆ పక్షి గ్రుడ్లు పెట్టింది. పిల్లలను పొదిగింది. అతడు కదలకుండా, మెదలకుండా ఉండి పోయాడు. వాటికి ఇబ్బంది కలగనీయలేదు. చివరికి ఆ పక్షి పిల్లలతో సహా ఎగిరిపోయింది. తిరిగిరాలేదు. అలా తన జటలు ఒక పక్షి కుటుంబానికి ఆశ్రయం ఇవ్వడం ఉగ్రశవునికి ఆనందాన్ని, గర్వాన్ని కలిగించింది. అతడు ఇలా అనుకున్నాడు - నేను ఆధ్యాత్మికతలోని రహస్యాన్ని తెలుసుకున్నాను. నా తపస్సు యొక్క తేజస్సు సూర్యుని తేజస్సును మించిపోయింది. నా ఈ తపసాధన మహిమ ప్రపంచమంతటికీ తెలియాలి. నా పలె కఠోర తపస్సు చేసిన వ్యక్తి మరొకడు లేడని ప్రజలందరికీ చాటిచెప్పాను.

ఇలా ఆత్మస్తుతితో, అహంకారంతో అతడి మనస్సు నిండి పోయింది. అప్పుడు ఆకాశవాణి ఇలా వినిపించింది - ఉగ్రశవుడా! ఆధ్యాత్మిక రహస్యం నీకింకా తెలియలేదు. వెళ్ళు. కాశీ వెళ్ళి, గురుభక్తుడయిన అనిమేషుని నుండి ఆధ్యాత్మికత గురించి తెలుసుకో.

ఉగ్రశవుడు ఉద్విగ్నుడు అయిపోయాడు. అసూయతో, క్రోధంతో అతడి ముఖం వికృతం అయింది. అతడు ఇలా అనుకున్నాడు - నేను కారడవిలో ఇంతకాలం రాత్రింబవళ్ళు ఎండనక వాననక కఠోరమైన తపస్సు చేశాను. కాశీలోని ఒక మామూలు వ్యక్తి అయిన అనిమేషుని ముందు నా తపస్సు నిష్ఫలం అయింది.

తపస్సు వల్ల అతడు సాధించిన స్థిరత్వమంతా నీరుగారి పోయింది. ఆంతరిక సంఘర్షణతో అతడి మనస్సు అట్టుడికి పోయింది.

ఎలాగయినా కాశీ వెళ్ళి ఆ అనిమేషుణ్ణి కలుసుకోవాలి. ఆకాశవాణి ఇంతగా పొగడిన అతనిలో ఏ ప్రత్యేకత ఉన్నదో తెలుసుకోవాలి - అని అతడు నిర్ణయించుకున్నాడు.

అతడు నిర్విరామంగా ప్రయాణం సాగించాడు. వింధ్య పర్వతాలు దాటాడు. నానాకష్టాలు పడి చివరికి కాశీ చేరుకున్నాడు.

కాశీలో అనిమేషుడు అందరికీ పరిచితుడే. గురువు ఆజ్ఞ ప్రకారం ఆయన జీవితం గడుపుతున్నాడు. సేవా సాధన ద్వారా, రచన ద్వారా, వాణి ద్వారా గురుజ్ఞానాన్ని అందరికీ అందించడం - ఇదే ఆయన జీవిత మంత్రం. ఆయన అందరికీ ఇలా చెప్పేవారు - “నేను నా సద్గురువుకు యంత్రాన్ని, నా పనిలో, నా ఆలోచనలో, నా జీవితంలో ఉన్న వెలుగు, ఉన్న సద్గుణాలు అన్నీ నా గురుదేవులవే. నాలోని లోపాలు మాత్రం నావి.”

ఆయన గడిపే మామూలు జీవితంలో అందరికీ ఆయన గురుభక్తిలోని సరళత ప్రస్ఫుటంగా కనిపించేది. అయితే, మానసిక సంఘర్షణలో మునిగి ఉన్న ఉగ్రశవునికి మాత్రం ఆయన గడుపుతున్న ఈ జీవితం ఎంతమాత్రం అర్థం కాలేదు. అతడు అక్కడ మౌనంగా నిలబడి, అనిమేషుని కబురు కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. అనిమేషుడు అప్పుడు ప్రకృత నిలచి ఉన్న ఒక వ్యక్తి సమస్యను పరిష్కరిస్తున్నాడు. ఆయన ఉగ్రశవునితో ఇలా అన్నారు -

మహానుభావా! ఎంతో శ్రమపడి మీరు నా దగ్గరకు వచ్చారని నాకు తెలుసు ‘నేను సర్వజ్ఞుడని’ - అనుకుని, ఆకాశవాణి విని, జిజ్ఞాసతో మీరు నా దగ్గరకు వచ్చారని నా గురుదేవుల కృపవల్ల నాకు తెలిసింది. మీరు కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకోండి. నేను మీతో మాట్లాడతాను.

వినమ్రంగా, ప్రశాంతంగా ఉన్న ఆయన స్వరం విని ఉగ్రశవుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. అనిమేషుడు తిరిగి తన పనిలో నిమగ్నుడు అయ్యాడు.

సాయంత్రం అయింది. అనిమేషుడు రోజువారీ గాయత్రీ

సుఖసంతోషాల కొరకు నియమబద్ధమైన జీవితం గడపాలి

జపం ముగించుకుని, తన ఆసనంపై కూర్చున్నారు - ఉగ్రశవుని ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పడానికి.

అనిమేషుడు ప్రశాంతంగా ఇలా అన్నారు - మహానుభావా! నిరంతర తపస్సు వల్ల మీరు గొప్ప సిద్ధులు పొందారని నాకు తెలుసు. అంతేకాదు. మీ జటలలో పక్షులు గూళ్ళు కట్టుకున్నాయి. అయినా మీరు ఏ మాత్రం చలించలేదు. అయితే “నేను అందరి కన్నా గొప్ప ఆధ్యాత్మికవేత్తను” - అనే లేనిపోని గర్వం మీకు హాని కలిగించింది. సాధన అనే కల్ప వృక్షాన్ని నరికివేసే అహంకారమనే గొడ్డలి సుదీర్ఘమైన సాధన తర్వాత కూడా మీలో మిగిలిపోయింది. అదే మీకు బద్ధశత్రువు అయింది. కనుకనే మీరు ఆకాశవాణిని వినవలసివచ్చింది. మీకోసం నేను చేయవలసింది ఏమిటో సెలవియ్యండి.

ఉగ్రశవుని కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి. అతడు నిర్ఘాత పోయాడు. నిర్జనమైన అరణ్యంలో తన విషయంలో జరిగినది ఇంతదూరంలో ఉన్న ఈయనకు ఎలా తెలిసింది - అని అచ్చెరువు పొంది, అతడు ఇలా ప్రశ్నించాడు - “ఓ అనిమేషుడా! మీరు మనీషులు. సద్గురువు ఆదేశాన్ని పాటించడంలో నిమగ్నులు అయిన వ్యక్తి మీరు. అయితే, నేను విన్నదాన్ని బట్టి - మీరు కఠోర తపస్సు చేయలేదు. అయినా, ఇంతటి అలౌకికమైన సిద్ధి మీకెలా లభించింది?”

ఉగ్రశవుని గర్వం అణగిపోయింది. అతడి స్వరంలో వినమ్రత చోటుచేసుకున్నది.

అనిమేషుడు పరమ ప్రశాంతంగా, ఎంతో నిగ్రహంగా ఆధ్యాత్మిక రహస్యాన్ని ఇలా వివరించారు -

ప్రాణులందరిపట్లా మైత్రీ భావాన్ని కలిగి ఉన్న వ్యక్తి, అందరి హితాన్ని కోరే వ్యక్తి నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్త. ఏ ప్రాణిపట్ల అయినా ద్రోహ చింతన లేని మానసిక ప్రవృత్తియే శ్రేష్ఠమైన ధర్మం. గురుకృప వల్ల నేనీ సత్యాన్ని తెలుసుకున్నాను. ఓ మునీశ్వరుడా! నా గురుదేవులు తమ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టే ముందు నన్ను ఇలా ఆదేశించారు - ‘ఎలాంటి భేదభావము లేకుండా మానవులందరికీ నా జ్ఞానవెలుగును పంచు. అవమానం, తిరస్కారం, ఉపేక్ష, అవహేళన - అన్నింటినీ చిరునవ్వుతో సహించు. నీ కర్తవ్య మార్గంలో పయనించు.’ గురుప్రేమ - గురుభక్తి - ఇదే నా సర్వస్వం. ఇదే నా అభేద్య

కవచం. ఈ కవచాన్ని ఢీకొని అపదలన్నీ ముక్కలయిపోతాయి. గురుభక్తియే నా తపస్సు. ఈ గురుభక్తి నుండే నేను ధార్మిక జీవన రహస్యాన్ని కనుగొన్నాను.

ఉగ్రశవుడు విస్మయం పొందాడు. ముగ్ధుడు అయ్యాడు. ఆ ఉపదేశామృత పానంలో మునిగిపోయాడు. సిద్ధయోగిలా జ్ఞాన సందేశాన్ని ఇస్తున్న అనిమేషుని వాణి ధారాప్రవాహంగా ఇలా సాగిపోయింది.

గురు శ్రద్ధ, గురు నిష్ఠ, గురు కార్యం, గురు భక్తి - ఇదే నా సాధన. ఈ సాధన ఫలితంగా నాకు గురుకృప అనే ప్రసాదం లభించింది. మహానుభావా! నేను గురుగత ప్రాణిని. నా సద్గురువు కృపవల్ల నాకీ సత్యం స్పష్టంగా అనుభవంలోనికి వచ్చింది. ఈ శరీరమే నాది. ఇందులోని ప్రాణం నా ఆరాధ్యులైన గురుదేవులది. ఈ మనస్సే నాది. ఈ మనస్సు ద్వారా ఉభికివస్తున్న ఆలోచనా ప్రవాహం గురుదేవులది. ఈ హృదయమే నాది. ఇందులో నుండి పొంగివస్తున్న భావనలు గురుదేవులవి. నేను యంత్రాన్ని. ఆయన యంత్రాన్ని నడిపించేవాడు. దోషం ఏదైనా ఉంటే అది యంత్రానిది. యంత్ర సంచాలకుడు పరమ సమర్థుడు. యంత్రంలోని అసమర్థత వల్ల ఆ పరమ సమర్థుని సామర్థ్యం సరైన రీతిలో వ్యక్తం కావడం లేదు. గురుకార్య ప్రభావం వల్ల జనించిన గురుకృప కారణంగా నా అహం గురుతత్త్వంలో లీనమయింది. నేను కరిగిపోయాను. ఈ జగత్తు సమస్తం బ్రహ్మమయం. ఈ చరాచర జగత్తులో ఆసక్తి కలిగించేదీ, విరక్తి కలిగించేదీ ఏదీ లేదు. ఇతరుల నిందలకు, ప్రశంసలకు అతీతంగా - నా మనస్సు ఇంద్రియ విషయాలలో చిక్కుకోదు. ఆ ఆంతరిక చేతన సమస్తం గురుతత్త్వంలో లీనమై ఉంది. గురుతత్త్వం, ఆత్మతత్త్వం, పరమేశ్వరతత్త్వం ఒకటేనని గురుకృప వల్ల నాకు బోధపడింది.

ఆధ్యాత్మికతత్త్వంపై ఈ నిగూఢ వ్యాఖ్యతో ఉగ్రశవుని అహం ముక్కచెక్కలు కాసాగింది. అతడిలో జిజ్ఞాస పెరిగింది. అతడు మళ్ళీ ఇలా అడిగాడు - అజ్ఞాని ఏ సాధన ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని పొందగలుగుతాడు?

సమాధానం ఇలా వచ్చింది -

నిజమైన సాధనకు, అసలైన తపస్సుకు మౌలిక లక్ష్యం

దాంపత్య జీవితంలో నిజాయితీ చాలా అవసరం

అహం యొక్క నిర్మూలన, విచ్ఛేదన. కానీ ఈ సత్యాన్ని గ్రహించని అజ్ఞానులు తమ జవతపాలను, వ్రతాలను మరో లక్ష్యంతో సాగిస్తారు. తపస్సులుగా ప్రపంచం తమను గుర్తించాలని, సిద్ధులు పొంది పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించాలని కోరుకుంటారు. ఈ విధంగా వారి తపస్సంతా వ్యతిరేక దిశలో సాగుతుంది. వారు తమ తపస్సు ద్వారా అహంను నిర్మూలించడానికి బదులు దానిని పెంచి పోషిస్తారు.

తపోధనుడైన ఓ ఉగ్రశవుడా! నిజమైన సాధన క్రియలలో కాక - ఆలోచనలలో, భావనలలో ఇమిడి ఉంటుంది. ఆలోచనల, భావనల దిశ మారితే - సామాన్య క్రియ సైతం ఆధ్యాత్మిక ప్రదాయిని అవుతుంది. నా గురుదేవులు చెప్పేవారు - జీవితాన్ని శీర్షాననం వేయించడమే ఆధ్యాత్మికత అని. తలక్రిందులు అయినదానిని తలక్రిందులు చేసి మామూలు స్థితికి తేవడం ఇది - అని ఆయన తమదైన శైలిలో చెప్పేవారు. వారి ఆదేశాల ప్రకారం నేను ఆ పనే చేశాను. నేను నా శక్తి

నంతటినీ ఏదో ఒక ప్రత్యేక క్రియలో కాక - ఆలోచనలను, భావనలను వికసించుకోవడం కోసం వినియోగించాను. నేను ప్రత్యేకమైన తపస్సు చేయడం లేదు. బీజమంత్రాన్ని జపించడము లేదు. ఆత్మ-సంస్కరణతో నిండిన నా గురుభక్తియే నా సాధన. ఇదే నా సిద్ధి. ఇదే నా ఆధ్యాత్మికతత్వం. ఈ రహస్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి మీకు ఆకాశవాణి ద్వారా దైవ నిర్దేశం లభించింది.

గురుభక్తుడైన అనిమేషుని మాటల నుండి ఆయన సద్గురువు చేతన ప్రవహిస్తోంది. ఈ దివ్య ప్రవాహం ఉగ్రశవుని అస్తిత్వాన్ని కూడా స్పర్శించింది. అతడు అందులో మునిగిపోయాడు. అతడి గర్వం హరించుకుపోయింది. అతడి అహం ఈ దివ్య ధారలో కొట్టుకుపోయింది. అహంకారం నశించగానే - అతడికి ఆత్మజ్ఞానం లభించింది. సాధన రహస్యం, నిజమైన సిద్ధిలోని రహస్యం అతడికి బోధపడ్డాయి.

★★★

ఆశ్రమం కాదు - స్వభావం మారాలి

ఒక వ్యక్తి ఉద్ధండ స్వభావి. మాటమాటకు మండిపడుతూ ఉండేవాడు. తనమాట కాదంటేచాలు సన్యసిస్తానని బెదిరించేవాడు. కుటుంబ సభ్యులు విసిగివేసారి సన్యసిస్తే సన్యసించు. మాకేమీ అభ్యంతరం లేదన్నారు. తక్షణం ఆ వ్యక్తి ఒక ఆశ్రమానికి వెళ్ళి సన్యాసదీక్షను ఇవ్వమన్నాడు. ఆశ్రమాధిపతి ఆ యువకుడిని పరిశీలించి, విషయాన్ని అర్థం చేసుకుని ఏదో విధంగా అతడిని సన్యార్థంలో పెట్టాలనుకున్నాడు.

దీక్షా కార్యక్రమానికి ముందు ఎదురుగా ఉన్న నదిలో స్నానం చేసి రావటం మొదటి నియమంగా యువకునికి తెలియజేశాడు. బద్ధకం, చలి కారణంగా ముందు సందేహించినా గత్యంతరం లేక అంగీకరించాడు. బట్టలు ఒడ్డున పెట్టి నదిలో దిగిన తరువాత అతడి బట్టలను ఆశ్రమాధిపతి పూర్తిగా చించివేశాడు. చలితో వణుకుతూ స్నానం చేసి వచ్చిన యువకుడు బట్టల పరిస్థితి చూచి మరింత కోపంతో ఉడికిపోసాగాడు. దీక్షకు ముహూర్తం సాయంత్రం కావటాన స్వల్పమాత్రంగా ఫలాహారాన్ని తీసుకోమంటూ చేదుగా ఉన్న దోసముక్కలు పళ్ళెంలో ఉంచి అందించారు. చలిలో స్నానం, బట్టలు లేకుండా రోజంతా గడవటం, చేదు ఫలాహారం ఇవన్నీ యువకుడిని మరింత ఉద్విగ్నతకు గురిచేశాయి.

యువకుడిని జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేస్తున్న ఆశ్రమ అధిపతి యువకుడిని సమీపించి అనునయంతో - చూశావా! సన్యాసమంటే తమాషాకాదు, ఆషామాషీ అంతకంటే కాదు. అడుగడుగునా మనస్సును చంపుకోవాలి. సంయమనాన్ని పాటిస్తూ నియమాలను తూ.చా. తప్పక పాటించాలి. వీటి అభ్యాసం కోసం స్వీకరించేదే సన్యాసం అని తెలియజేశాడు. సంయమన సాధన, మనోనిగ్రహం యొక్క మరోపేరే సన్యాసమైనప్పుడు ఆ సాధనను సౌకర్యంగా ఇంట్లో ఉంటూనే చేసుకోవచ్చునని యువకుడు గ్రహించాడు. ఆశ్రమ అధిపతికి నమస్కరించి ఇంటిముఖం పట్టాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

దంపతులు వారి భావాలను స్వేచ్ఛగా పంచుకోగలగాలి

అష్టాంగ విద్య - ఆత్మశక్తి

42 సంవత్సరములకు మునుపు అనగా 1927 నాటి సంగతి. ఒక దక్షిణాది సాధువు కలకత్తా వెళుతున్నాడు. ఆ సాధువు వద్ద టిక్కెట్టు లేని కారణం చేత టిక్కెట్ కలెక్టర్ ఆయనను మధ్యలోనే వచ్చే ఒక స్టేషన్లో దించేశాడు. ఈ విషయం కలకత్తాలో వెలువడే 'స్టేట్స్ మన్' అనే పత్రికలో కూడా ప్రచురించబడినది.

ఇలా సాధువులను అకారణంగా బాధించుట చేత యోగం యొక్క ప్రతిష్ఠ అవహేళన చెయ్యబడుతుంది. లేకున్నచో యోగం ఒక విశుద్ధ విజ్ఞానం. భౌతికవిజ్ఞానములో ఉష్ణం(వేడి), విద్యుత్తు, ప్రకాశం, శబ్దం, అయస్కాంతశక్తి వంటివి ఎంత గొప్పవో ఆత్మశక్తి యొక్క స్వరూపం మరియు మహత్వం వీటి కంటే కూడా ఎన్నో వేల రెట్లు అధికం. 1. యమ 2. నియమ 3. ఆసన 4. ప్రాణాయామ 5. ప్రత్యాహార 6. ధ్యాన 7. ధారణ 8. సమాధి అనే అష్టాంగయోగవిద్యను అభ్యసించినచో యోగి సహజంగానే శక్తిపుంజంగా మారతాడు. ఏవిధంగానైతే జనరేటర్ తో విద్యుత్తు ఉత్పత్తి అవుతుందో; అదేవిధంగా శరీర రూప యంత్రంలో అష్టాంగయోగ సాధనను చేసినట్లయితే అనంతమైన ఆత్మ యొక్క శక్తి జాగృతమవుతుంది. ఏ యోగి పుంగవుని వద్దనైతే ఈ ఆత్మశక్తి ఉంటుందో ఆయన నిర్భయుడు, నిష్కామిగా ఉంటూ అన్నింటినుండి ముక్కుడౌతాడు. ప్రపంచం లోని ఏ వ్యక్తి ప్రభావం కూడా అతని మీద పనిచెయ్యదు. ఆ యోగి అందరికి స్వామి, దేవతుల్యుడు అవుతాడు.

అందరి శరీరములూ ఒక్కలాగే ఉంటాయి. అందుచేత శరీరమును చూచి యోగిని గుర్తించలేము. ఆత్మశక్తి యొక్క పరిచయమే యోగికి అసలైన గుర్తింపు అవుతుంది. సాధువు అవమానకరంగా రైలు నుండి దింపివేయబడ్డాడు. ఆ సాధువు కూడా స్వయంగా తనే రైలు నుండి దిగిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఇంతలో టిక్కెట్టు కలెక్టర్ భారతీయ సాధువులను, యోగవిద్యను చులకన చేస్తూ చాలా అవమానకరమైన రీతిలో మాట్లాడాడు. దానితో సాధువు ఆత్మాభిమానం దెబ్బతింది. ఆ సాధువు క్రోధం వహించలేదు. క్రోధం వచ్చి ఉంటే కనుక ముందుగా ఆ టిక్కెట్టు కలెక్టర్ అంతుచూసేవాడు. కానీ ఆ యోగిరాజు ఆవిధంగా చెయ్యకుండా భారతీయ యోగవిద్య గౌరవమును లేక గొప్పతనమును ఆవిష్కరించుట ద్వారా అతని దంభమును తునాతునకలు చెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఆ సంత రైలు దిగి ఒక స్తంభాన్ని ఆనుకుని కూర్చున్నాడు. ఎవ్వరితోనూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. నిశ్చల, నిశ్శబ్ద ముద్రలో కూర్చున్న సాధువు ఒక్కసారిగా ఇంజన్ ముందు చక్రాల మీద తన దృష్టిని కేంద్రీకరించాడు. గార్డ్ ఆకుపచ్చరంగు జెండా ఊపాడు. ఈల ఊదాడు. డ్రైవర్ యాక్సిలెటర్ నొక్కాడు. కానీ రైలుబండి స్టార్ట్ కాలేదు. బ్రేక్స్ బిగుసుకుపోయామోనని అనుకున్నాడు డ్రైవర్. బ్రేక్స్ వైపు చూడగా అవి మామూలుగానే ఉన్నాయి. ఏదైనా మరమ్మత్తు ఉందేమోనని ఇంజన్ లోని ప్రతి భాగమును పట్టిపట్టి చూశాడు. ఎక్కడా ఏ భాగం దెబ్బతినలేదు. అంతా బాగానే ఉన్నది. గార్డ్ పచ్చజెండా చూపిస్తూనే ఉన్నాడు. రైలు మాత్రం ముందుకు కదలనని మొరాయించింది. డ్రైవర్ తన శక్తినింతా ఉపయోగించి రైలును స్టార్ట్ చెయ్యాలని చూశాడు గానీ అది సాధ్యపడలేదు. ఇంజన్ రవ్వంతైనా ముందుకు సాగకుండా మొండిపట్టుపట్టి ఆగిపోయింది.

రెండు గంటలపాటు ఇదే పరిస్థితి కొనసాగింది. స్టేషన్ లో కోలాహలం మొదలైంది. హెడ్ క్వార్టర్స్ కు ఫోన్ చేశారు. లైన్ మెన్ లు వచ్చి రైలుపట్టాలు, ఇంజను అంతా పరీక్షించి చూశారు. ఎక్కడా చిన్నపాటి మరమ్మత్తు కూడా కానరాలేదు. ఇదంతా జరుగుతున్నప్పుడు ఒక వ్యక్తి దృష్టి స్తంభాన్ని ఆనుకుని కూర్చున్న యోగి మీదకు మళ్ళింది. ఆ యోగిపుంగవుని కళ్ళ నుండి ఒక తీవ్రమైన జ్యోతి ఇంజన్ మీద పడుతున్నది. ఇక దానితో అక్కడి ప్రయాణీకులకు అసలు కారణం తెలియటానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు. అధికారులు ఈ సజ్జనుడిని వెంటబెట్టుకుని సాధువు వద్దకు వెళ్ళి ఆదరపూర్వకంగా ఆయనను రైలు పెట్టెలోకి తీసికెళ్ళి కూర్చుండబెట్టారు. దీనికోసమే ప్రతీక్షిస్తున్నట్లు రైలు ఇంజన్ వెనువెంటనే స్టార్ట్ అయ్యింది.

జడప్రకృతిని నియంత్రణలో ఉంచటానికి, దానిమీద అధికారం సంపాదించటానికి భౌతికశక్తులకు ఏ సామర్థ్యమైతే లేదో అది ఆత్మ యొక్క అంతరాళములో నెలకొని ఉంది. మనం కూడా కావాలనుకుంటే అష్టాంగయోగ నియమాలను అభ్యసించి ఆ శక్తిని తగుమాత్రంగా అనుభూతి చెంది, హస్తగతం చేసుకొనవచ్చు.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1972
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

మనస్సు విప్పి మాట్లాడుకుంటే ఎటువంటి సమస్య అయినా సానుకూలమవుతుంది

సద్గురువు మహిమ అనంతమైనది

శరీరమనే దీపములో ఆయువు అనే నూనెతో నింపి చాలా చమత్కారములు చేయుచున్నాడని కబీరుదాసు చెప్పారు. యుగ గురువు రామానందుడు. కబీరు మంచి గురువును పొంది చాలా అదృష్టవంతుడయ్యాడు, వారే అతనిని ఆదర్శ శిష్యునిగా చేశారు. ఆయన చెప్పిన విషయాలు నేటికీ ఆచరణలో ఉన్నవి.

సాధనలో సద్గురువు యొక్క మహత్తుని వర్ణించారు. గురువు సచ్చిదానందుడు, పరమాత్మను చేరు మార్గము బోధిస్తాడు. గురువు లేకుండా అనుభవములుండవు. సాధన శరీరమనే ఇంటిలో వైరింగ్ తో సమానము. దాని స్విచ్ వేసే పని గురువు చేస్తాడు. భగవంతుడు నిరాకారుడు, భగవంతుని యొక్క సాకార రూపమే గురువు. గురువు అందరివాడు, ఆయనకు వ్యతిరేకముగా అప్పీలు ఉండదు. గురువు శాస్త్రములాంటి వాడు. ఈ శాస్త్రమును చదివి, సమస్తము వానికి అర్పించిన, ప్రపంచములోని వైభవమంతా, ఆధ్యాత్మిక శక్తి భండారమును హస్తగతము చేసుకోవచ్చును.

జాబాలి కుమారుడు సత్యకాముడు గౌతమ మహర్షి వద్దకు వెళ్ళి తన గురించి అంతా నిజం చెప్పి గురుకృపను పొందగలిగాడు. బ్రహ్మజ్ఞానము నేర్చుకోవాలనే కోర్కెను చెప్పుకున్నాడు. గురువు యొక్క ఆజ్ఞను అక్షరాల పాటించిన నిశ్చయముగా బ్రహ్మజ్ఞానము పొందగలడు. ఋషి 10 బలములేని గోవులను ఇచ్చి ఇవి 1000 బలిష్ఠమైన గోవులతో తిరిగి రావాలని చెప్పెను. గోవులను అడవిలో మేపుకుంటూ ప్రకృతిలో ఉన్న జ్ఞానాన్ని పొందాడు, గోసేవలోనే పరమాత్మ తత్వమును తెలుసుకున్నాడు. అతను తిరిగి వచ్చేటప్పుడు 1000 బలిష్ఠమైన ఆవులున్నాయి, అతని ముఖములో బ్రహ్మతేజస్సు ఉంది.

గురుశిష్యుల పరంపర భారతీయ సంస్కృతిలో సువర్ణ అధ్యాయం లాంటిది. గురు గోవిందపాల్ యొక్క శిష్యుడు ఆద్యశంకర్, జనార్ధన్ పంత్ యొక్క శిష్యుడు ఏకనాథ్, నిమత్తినాథ యొక్క శిష్యుడు జ్ఞానేశ్వరుడు, హనీనాథ్ యొక్క శిష్యుడు నివబూత్తి నాథుడు, మత్యేంద్రనాథ శిష్యుడు గోరక్ష నాథుడు, రామానంద శిష్యుడు కబీరు, రైదాసుని శిష్యురాలు

మీరా, భారతీ తీర్థ శిష్యుడు చైతన్య మహాప్రభువు, అరవిందుని శిష్యురాలు మా (అమ్మ), రామకృష్ణ పరమహంస శిష్యుడు వివేకానందుడు, అతని శిష్యుడు సదానందుడు, శిష్యురాలు నివేదిత, విరాజనందుని శిష్యుడు మహర్షి దయానందుడు, బుద్ధుని శిష్యుని ఆనందుడు, చాణక్యుని శిష్యుడు చంద్రగుప్తుడు, నాగార్జునుని శిష్యుడు కన్ఠప, వ్యాసుని శిష్యులు సూతుడు, శౌనకుడు మొదలగువారు. ఈ పరంపరకు ఉదాహరణలు. పరమపూజ్య గురుదేవులు సర్వేస్వరానందనుని గురువుగా చేసుకున్నారు. వీరు సూక్ష్మశరీరధారులై హిమాలయ మండుండిరి. ఈ సమర్పణను వారు ఈ యుగాన్ని ద్రష్ట, నవయుగ నిర్మాత, గాయత్రీ మంత్రమును ప్రజల వద్దకు తీసుకువెళ్ళిన ఋషియే గాక మహాకాలుని యొక్క ప్రతినిధిగా ప్రజ్ఞావతారునిగా రూపొందించారు. పరమపూజ్య గురుదేవులు 1969 డిసెంబర్ నెల అఖండజ్యోతిలో వ్రాశారు. మనము ఎల్లప్పుడూ మార్గదర్శకులకు కీలుబొమ్మలవలె ఉండాలి. వారి సంకేతముల ఆధారంగా నడుచుకోవాలి. జీవిత రూపురేఖలను తయారు చేయుట దానికి నిర్వహించుట మన వశములో లేదు. ఇప్పటి వరకు వారు చెప్పిందే మనము చేశాం. ఇదేవిధంగా నవంబర్ 1970 అఖండజ్యోతిలో వ్రాశారు. జీవితములో 15 నుండి 60 సంవత్సరముల వరకు ఏదో మహాశక్తి సంకేతములపై మనము కీలుబొమ్మల వలె నడుచుచున్నాము. మనల్ని నిష్టావంతులైన సైనికులు అందురు. ఈ లేఖలే గురువు గారు వ్రాసింది. శరీరమును మనస్సును అమ్ముకున్న, కొన్నవారి ఆజ్ఞప్రకారము నడుచుకోవాలి. వేరే మార్గం లేదు. గురువుగారి కోరికపై మన కోరికలన్నీ విసర్జించి, సాధనలో ఉన్నతమయిన మార్గానికి చేరుకుంటాము. స్వామి వివేకానందులవారు నిజమైన శిష్యుని కొరకు గురుకృప నాలుగు పరతులపై ఉండును అన్నారు.

(1) మంచి, చెడుల వివేకం. (2) ఈశ్వర ప్రాప్తికి తీవ్రమైన కోరిక (3) ఇహలోక పరలోక కోరికలను త్యాగం చేయుట (4) గురువు ఎడల అచంచల విశ్వాసం. ఈ నాలుగు ప్రధాన మైనవి. కానీ సాధనా శిబిరములో సఫలత్వం పొందుటకు శిష్యునికి నాల్గవ గుణం ముఖ్యమైనది. ఆ నాల్గవది గురువు

దంపతుల ఒకరికొకరు సమయాన్ని కేటాయించుకోవాలి

యెడల అచంచల నిష్ఠ, నిష్ఠ అంటే అక్షరాలా పాటించుట, గురు ఆజ్ఞా ప్రకారము నడుచుట. గురు ఆజ్ఞాను సారము జీవితమును గడుపుట. గురువు కేవలం శరీరం కాదు. అతడు చైతన్య బ్రహ్మ స్వరూపము. ఆయన ద్వారా జీవితమును ఉద్ధరించుకొనిన భగవంతుడే స్వయంగా చిన్మయ శరీరాన్ని ధరించి వస్తాడు. ఏ వ్యక్తి అయినా సిద్ధుడు మహాత్ముడు అయినప్పటికీ మనకి మన గురువే సద్గురువు. అతని శరీరం ఉన్నప్పటికీ లేనప్పటికీ అతని ఆజ్ఞ పాటించుట నిజమైన శిష్యుని యొక్క ధర్మం. ఆ విధంగా అనుసరించినవాడు గురుకృపకు అధికారి అవుతాడు. 100 సంవత్సరాల క్రితము స్వామి భాస్కరానందుడు యోగి అయ్యాడు. కాన్పూరు దగ్గర గ్రామీణ ప్రాంతములో నివసించే హిమాలయ ప్రాంతంలో ఉండే గురువు యొక్క ఆజ్ఞను పాటించి, జీవితాంతము కాశీలో కూర్చుని సాధన చేస్తూ ఉండేవారు. ఎక్కడికి వెళ్ళవద్దని గురువుగారు చెప్పారు. అందరికీ మంచి ప్రేరణను ఇవ్వు. ఇహలోక, పరలోక వైభవములన్నీ నీకు లభిస్తాయి. అతని తపస్సు యొక్క ఖ్యాతి కాశీలోనే కాక ప్రపంచమంతా సుగంధంలా వ్యాపించింది. దీనికి సాక్షి చరిత్ర. ప్రిన్స్ ఆఫ్ వేల్స్, రష్యా చక్రవర్తి జార్, జర్మనీకి చెందిన ఛాన్సలర్, మార్క్ ట్వెన్ వీరంతా ఆయన పాదధూళికై ఆయన వద్దకు వచ్చారు. అటువంటి గొప్పతనము గురు ఆజ్ఞ పాలించుట వల్లనే లభించింది.

గురువు ఎడల నిష్ఠ మన ప్రేమభావనలను వానిలో నాటుట. భావనలకు తర్కమునకు ఎక్కడా సంబంధం లేదు. నిష్ఠ ద్వారా భగవంతుని ప్రతిరూపమైన గురువుపై ప్రేమ, భక్తి, ఉండును. సాధనా భవబంధనమును దాటుకొని పూర్ణతా లక్ష్యము వైపు యాత్ర సులభంగా ఉంటుంది. గురునిష్ఠను గూర్చి సిక్కు మతంలో ఉదాహరణ ఉన్నది. సద్గురువుని సేవిస్తూ, ఆయన సూచనలను పాటిస్తూ గురువునే సమస్తం అని భావిస్తూ ఆయనకు అంతా సమర్పించుకోవాలి.

బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల కంటే గురువే గొప్ప అని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. గురువును ఆశ్రయించి ఏమీ తెలియని వ్యక్తి కూడా అనంత వైభవాన్ని పొందుచున్నాడు. తీగలు పైకి వెళ్ళుటకు చెట్టు సహాయం తీసుకొనును. అవి చెట్టును చుట్టుకొని శిఖరము వరకు చేరును. సూర్యకిరణముల

సాక్షాత్కారము కలుగును. సాధకుడు కూడా మార్గదర్శకునిపై శ్రద్ధ ఉంచి ఆయన చెప్పినవి నిర్వహిస్తూ ఆధ్యాత్మిక శక్తులకు స్వామి అవుతాడు. సమర్థుడైన గురువు దొరికినప్పుడు సామాన్యుడు కూడా అసామాన్యుడవుతాడు. అతనికి లోకంలో ఏ పనికి ఎదురుండదు. మురికి నీరు గంగలో కలిసి గంగాజలంగా గౌరవం పొందుతుంది. ఇది సాన్నిహిత్య ప్రభావము. నేటి పరిస్థితులలో నాలుగువైపులా చెడు నిండి ఉన్నది. ఇది కలియుగ పరాకాష్ఠకు ఆధారం. ధర్మశాస్త్రములు కూడా చిక్కులలోనున్నవి. మనము గురువును మార్గదర్శకునిగా చేసుకుని వాని ఆదేశముల అనుసారముగా మన నిష్ఠను దినాదినాభివృద్ధి చేయుచున్నాము. సద్గురువు లేకుండా సాధనా క్షేత్రంలో ఉన్నతి లేదు. మనల్ని భవబంధనముల నుండి విముక్తులను చేసి జీవన్ముక్తులను చేయువాడు గురువు. ఈ సమృద్ధి మనలో స్థిరంగా ఉండాలి.

రాక్ ఫెల్లర్ నిరాడంబరత

విశ్వంలోని అత్యధిక ధనవంతులుగా నిర్ధారణ గావించబడిన నలుగురిలో రాక్ ఫెల్లర్ ఒకరు. ఈయన తన కఠోర పరిశ్రమ, నాయకత్వ లక్షణాల ద్వారా పై స్థితికి చేరుకొన్నాడేగాని తాతల మూటల వల్ల ఎంత మాత్రం కాదు. ఈయన తల్లి చిన్న కోళ్ళ ఫారం నడిపేది. ఆమె పనిలో సహాయపడుతూ ఉండటం వలన ఈయనకు నెలకు ఒక డాలరు కూలి డబ్బులు లభించేవి. ఒక్కొక్కమెట్టే ఎక్కుతూ స్వేదబిందువులతో నేలను తడిపి నూనె వ్యాపారాన్ని చేసి కోటీశ్వరుడు కాగలిగాడు. ఈయన తరువాత అనేక సంస్థలను స్థాపించి నూరుకోట్ల డాలర్లు ఖర్చు చేసేశాడు. నడుస్తున్న అనేక సంస్థలకు కోట్ల రూపాయలు విరాళాలిచ్చేవాడు. అయినా ఈయన గొప్పతనమేమంటే సదా విన్ముడై మితవ్యయంతో, సాదాజీవితం గడుపుతూ ఉండేవాడు. ఈయనను ఇంత వానిని చేసిన ఈ లక్షణాలను మాత్రం ఏనాడూ వదలిపెట్టలేదు. పరమార్థ పథగాములైన ఇటువంటి వ్యక్తుల వలన గోరింటాకు రుబ్బినవారి చేతులు పండినట్టే ప్రపంచానికంతకీ కీర్తి, వైభవం లభిస్తూ ఉంటాయి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

ఇతరుల మాటలు విని సంబంధాలను పాడుచేసుకోకూడదు

పరిశుభ్రత - పవిత్రత

కన్నతల్లికి తన పిల్లలంటే ప్రాణం. వారికోసం ఏమైనా చేస్తుంది. కాని వారు వంటికి మలమూత్రాలు పూసుకొని ఉన్నప్పుడు మాత్రం వాళ్ళు ఎంత మారాము చేసినా, ఏడ్చినా దగ్గరకు తీసుకోదు. దూరంగా ఉంచుతుంది. ఏడుపును కూడా లెక్కచేయదు. వళ్ళంతా కడిగి శుభ్రం చేసి ఉతికిన దుస్తులు ధరింపజేసిన తర్వాతనే వడిలోకి తీసుకుంటుంది. ముద్దు చేస్తుంది, లాలిస్తుంది. భగవంతుని నీతి కూడా ఈ విధంగానే ఉంటుంది. ఆయన తన బిడ్డలను మురికిగా, అశుభ్రంగా ఉండడం చూడలేడు. వాళ్ళు స్వచ్ఛత, సుందరత కలిగి ఉండాలని కోరుకుంటాడు. దుమ్ము ధూళితో నిండిన పిల్లలను ఎత్తుకుంటే, ఎత్తుకున్న వారి బట్టలు పాడైపోయాయి. వాటిమీద మరకలు కూడా పడతాయి. మొండితనంతో పేచీలు పెట్టే పిల్లలు, తుంటరి పిల్లల మురికి వారి సంరక్షకుల మీద పడక తప్పదు. అదేవిధంగా మంచి పిల్లల సత్ప్రవర్తనకు తల్లి తండ్రులే శ్రేయాధికారులవుతారు. భగవంతుడు సర్వజీవులకు తల్లి తండ్రి కూడా. ఆయన జ్యేష్ఠపుత్రుడైన మనిషి నడత వలన కలిగే కీర్తి-అపకీర్తిలకు సృష్టికర్త భాగస్వామి కావలసి ఉంటుంది. లేదా అంత గొప్ప విధాత సృష్టించిన ఈ కళాకృతి మనిషి దురదృష్టవంతుడై, దుర్దశలో పడి ఉన్నాడే అని జాలపడవలసి వస్తుంది.

స్వచ్ఛత అనునది సభ్యతకు తొలిమెట్టు. ఏ వ్యక్తి అయినా మలిన శరీరముతో, మురికి పట్టిన వస్త్రధారణతో ఎక్కడకు వెళ్ళినా తిరస్కారమునకు, నిర్లక్ష్యమునకు గురి అవుతాడు. అది అతని అసమర్థత వలన పొందినది కాదు. అసభ్యత వలన జరుగుతాయి. వీటిని తొలగించి బాటలు ఏర్పరచవలసి వస్తుంది. వాటికి తరుచుగా మరమ్మత్తులు చేస్తుండాలి. ఒకవేళ ఈ పనులన్నీ చేయించకపోతే మురికి చెత్తా చెదారంతో నిండి పోయి ప్రయాణములకు అవరోధం ఏర్పడుతుంది. పశువులను కట్టివేసే చోట పేడకుప్పలు తయారవుతాయి. ప్రతిరోజూ అన్ని వీధులను శుభ్రపరచేందుకు మున్సిపాలిటీవారు అత్యధిక సంఖ్యలో మనుష్యులను నియమిస్తారు. ఈ శుభ్రపరిచే పని ఏ ఒకటి రెండు రోజులు ఆగిపోయినా చెత్త కుప్పలు పేరుకుపోయి

అనారోగ్యం వ్యాప్తిస్తుంది. అందుచేత శుభ్రతను ఎప్పుడూ నాగాపడని దైనిక కృత్యాలలో ఒకటిగా చేర్చారు. ఆ పనికి ఏ కారణము చేతనైనా ఆటంకము ఏర్పడితే దాని భయంకర దుష్ఫరిణామాలు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తాయి. మురికికి చెల్లెళ్ళు రోగాలు. దేహంలోపలగాని, ఆరుబయటగాని ఎక్కడైనా సరే చెత్త మురికి పేరుకపోతే వెంటనే వ్యాధి లక్షణాలు బయట పడతాయి.

ఇతర కార్యాలలోని ఉపేక్షతను కొంతకాలం పాటు ఎలాగోలా సహించగలము. కాని పేరుకుపోతున్న మురికిని, చెత్తాచెదారమును భరించలేము. విందుభోజనాలకు ఏర్పాట్లు చేసుకునే ముందే అంట్ల గిన్నెలను తోమించుకుని, చెత్త పారబోయించే విషయంలో ఏమి చేయాలన్న దాని గురించి ఒక నిర్ణయం జరిగిపోతుంది. వరినాట్లు వేయడానికి ముందు భూమిని బాగా దున్ని రాళ్ళు రప్పలు ఏరి కలుపుమొక్కలను పీకి నేల శుభ్రం చేయబడుతుంది. బట్టలకు రంగులు అద్దకం వేయాలంటే ముందుగా వస్త్రాలను బాగా ఉతికి శుభ్రపరుస్తారు. డాక్టరు ఇంజక్షను ఇవ్వడానికి ముందు సూదిని మరుగుతున్న నీటిలో ఉంచి, చేసే భాగంలో స్పిరిట్ తో తుడిచి ఇంజక్షన్ చేస్తారు. వంటగదిలోని వస్తువులను, పాత్రలను శుభ్రపరచడంలో పూర్తి శ్రద్ధ చూపిస్తారు. లేనిచో రోగాలు చుట్టు ముట్టి అనేక విధాలుగా నష్టం కలిగిస్తాయి.

మన చుట్టుప్రక్కల ఆవరించియున్న వాతావరణం ఎలా ఉంటుందంటే, కంటికి కనపడే పరిసరాలు కంటికి కనపడని కాలుష్యంతో, మురికితో నిండి ఉంటుంది. అజాగ్రత్త అనేది ఎక్కడ కనపరిస్తే అక్కడ కాలుష్యం చేరుతుంది. దానిని చేరకుండా ఆపలేము. ఇక మనం చేయగలిగినది పరిశుభ్రతా చర్యలు చేపట్టడమొకటే ఆధారము. ఎటువైపు నుండి మురికి ప్రవేశించ బోయినా దాని నివారణ తర్వాత చేద్దామని వాయిదా వెయ్యకుండా వెంటనే చేసేయాలి. అందంగా, కంటికి ఇంపుగా కనిపించడం కోసం ఇంటిని వంటిని రకరకాల సౌందర్య సాధనాలతో, ఖరీదైన వస్తువులతో అలంకరిస్తారు. కానీ వాటివలన రాని సుందరత - శోభ ఏవిధమైన అలంకరణ

సకారాత్మకమైన దృష్టితోనే దాంపత్య జీవనం గడపాలి

సామాగ్రి లేకుండా ఒక్క పరిశుభ్రత - స్వచ్ఛత వలన కలుగుతుంది. అంటే పరిశుభ్రత అనేది సహజ సుందరత కలిగినట్టిదని తెలుసుకోవాలి.

శరీరముపైనా, పరిసరాలలోని మురికి - మలినాల గురించి వాటి నివారణ గురించి చెప్పుకున్నాము. దీని మరో భాగము మానసిక మలినత. గుణ-కర్మ-స్వభావముల లోని నికృష్టత వలన ఉత్పన్నమై దినదినాభివృద్ధి చెందే దుష్ప్రవృత్తులే ఈ మలినాలు. సంకుచితమైన స్వార్థపరత్వం దుష్ప్రవృత్తులకు తల్లి వంటిది. దురాశాపరులు, వ్యామోహులు, అహంకారులు తమ పనులను చేసుకొనుటకు వక్రమార్గాలను అనుసరిస్తారు. వారి దగా-మోసపు వలల్లో అమాయకులు చిక్కుకుంటూ ఉంటారు. కుటీలమైన పన్నగడలతో ఆక్రమణలు - అపహరణలు వంటి దుర్మార్గాలకు పాల్పడుతూ తమ చాతుర్యమును బట్టి అవకాశమును బట్టి విజయం సాధిస్తుంటారు. ఈ విధమైన దురాచారాల వలన గల మస్తిష్కం విషపూరితమైన మాలిన్యాలతో నిండి ఉంటుంది. దీనివలన ఆ వ్యక్తి అశాంతిగా ఉద్విగ్నింగా ఉంటాడు. తనేకాక తనతోటి వారిని కూడా అశాంతికి, అస్తిమితమునకు గురి చేస్తాడు. తన చుట్టూ ఉండే పరిసరాలలో కలహ వాతావరణమును సృష్టిస్తాడు. ఇది ఆ దుష్ప్రవృత్తుల నైజం. ఇలా తప్పులు, అపరాధాలు అంటువ్యాధుల వలె ఒకదానికొకటి ఆధార మవుతూ అంతులేకుండా పెరిగిపో తుంటాయి.

మొక్కలకు మంచి ఎరువు, సరిపోనూ నీరు లభించుతూ ఉంటే అవి బాగా ఎదిగి మంచి కాపునిస్తాయి. అదేవిధంగా వ్యక్తి వికాసమునకు స్వచ్ఛత-శుభ్రత అను ఎరువు-నీరు అవసరము. బాహ్యంగా స్వచ్ఛత, అంతరంగములో పవిత్రత కలిగి ఉండాలి. ఈ రెండింటి సమన్వయము శౌచమని చెప్పబడినది. ఆత్మిక ప్రగతి యొక్క ఆకాంక్షలకు ఈ రెండింటినీ సముచిత పాళ్ళలో సంయోగపరచవలసి ఉంటుంది.

పూజ-అర్చన చేయునప్పుడు శరీరము, వస్త్రములు, ఆసనము, పూజాసామాగ్రి మొదలైన దానికి సంబంధించిన అన్ని వస్తువులను పరిశుభ్రపరచి ఉపయోగించవలసి ఉంటుంది. అదేవిధంగా అంతఃకరణములో జ్ఞానము, కర్మ, ఉపాసన కొరకు మనోభూమిని నిశ్చలముగా - నిర్వికారముగా చేసుకొన వలసి ఉంటుంది. ఒకవేళ మనసులో దుర్భావనలు, దురాలోచ

నలు నిండి ఉంటే ఆ మురికి ప్రదేశములో భక్తి భావము నాటుకొనలేదు. భగవంతుని కృపా కిరణములు ప్రసరించవు. కుళ్ళిన చెత్తతో నిండివున్న పాత్రను ఖాళీ చెయ్యకుండా, కడగకుండా, ఏ పరిశుద్ధ వస్తువునూ అందులో వేసి ఉంచలేము. అదేవిధంగా మలినమైన అంతఃకరణములో దైవత్వము నింపు కొనుట, దానిని స్థిరముగా నిలుపుకొనుట సాధ్యపడదు.

ఏవిధంగా బాహ్యంగా ఉన్న అపరిశుభ్రత వలన మానసిక అప్రసన్నత కలుగుతుందో, చూసేవారికి అసహ్యం కలుగుతుందో అదేవిధంగా కుటీలత మనసులో దాచినా దాగదు. దాని ఉనికి ఏదో ఒక రూపంలో, మాటల ద్వారా గాని చేతల ద్వారా కాని బయట పడుతూనే ఉంటుంది. సూక్ష్మగ్రాహులకు వస్తుస్థితిని అంచనా వేయుటకు ఎక్కువ సమయము పట్టదు. వారు కషాయ-కల్మషాలతో నిండిన వ్యక్తిత్వపు దుర్గంధమును కనుగొని ఆ వ్యక్తుల నుండి వేరుగా ఉండడమో లేదా తొలగి పోవడమో చేస్తారు. అటువంటి వ్యక్తిని ఎవరూ చేరనివ్వరు. అతనికి సహచరులుగాని ఉండరు. ఏకాకిగా ఉండేవాడికి నీరసత తప్ప సంతోషం ఉండదు. ఒంటరితనము గాఢమైన అంధకారము వంటిది. అందులో తనకు తాను తప్ప మరేమీ కనిపించదు.

ఆత్మిక ప్రగతికి అవసరమైన సాధనాలు రెండు. ఒకటి - బహిరంగ స్వచ్ఛత. రెండు - అంతరంగ (శుభ్రత) పవిత్రత. వీటిని పాటించకుండా ప్రగతిని సాధించుట అసంభవము.

దప్పిక తీరేణ అక్కడే

గురు గోవిందసింహుడు పదహారేండ్ల పెద్ద కుమారుని పిలిచి, ఖడ్గం చేతికిచ్చి యుద్ధం చేయమని ఆజ్ఞాపించాడు. తండ్రిమాట ప్రకారం అజిత్ సింహుడు యుద్ధానికి వెళ్లాడు. అక్కడే వీరగతిని పొందాడు. తరువాత రెండవ కుమారుడు జోరూర్ సింహుని పిలిచి యుద్ధానికి వెళ్లమని ఆజ్ఞాపించాడు. “నాన్నగారూ! దప్పికగా ఉంది. నీరు త్రాగివెళ్తాను” అన్నాడు. “నీ అన్న పడిపోయిన చోట రక్తపు నది ప్రవహిస్తోంది. అక్కడకే వెళ్లి నీ దప్పిక తీర్చుకో” అన్నాడు తండ్రి. జోరూర్ సింహ్ వెంటనే యుద్ధరంగానికి వెళ్ళాడు. శత్రువులను చీల్చిచెండాడుతూ తన ప్రియసోదరుని దగ్గరకు చేరుకున్నాడు.

దాంపత్య జీవితమనే నావ విశ్వాసం ఆధారంగానే సాగుతుంది

సమ్యక్ జ్ఞానము ఎలా లభిస్తుంది?

పంచవృత్తుల గురించి చెప్పిన తరువాత పతంజలి ఇందు లోని ప్రథమ వృత్తియైన ప్రమాణమును గురించి చాలా స్పష్టంగా వివరిస్తారు. వారు ఇలా అంటారు.

ప్రత్యక్షానుమానాగమాః ప్రమాణాని || (1/7)

అనగా సమ్యక్జ్ఞానము లేదా ప్రమాణవృత్తికి మూడు ఆధారాలున్నాయి. 1) ప్రత్యక్షబోధ, 2) అంచన, 3) యోగ సిద్ధులు లేదా ఆప్త పురుషుల వచనములు. ఈ మూడు విధానాల ద్వారానే యోగసాధకునికి సరైన జ్ఞానము లభిస్తుంది. ఇందులో మొదటిది ప్రత్యక్షబోధ. ఇది సమ్యక్జ్ఞానమునకు ప్రప్రథమ ఆధారము. దగ్గరున్నవాటి దర్శనం. జ్ఞాతకు, జ్ఞేయమునకు మధ్య వేరెవరి మధ్యస్థము అవసరం లేదు. సత్యమును చెప్పేందుకు, అర్థమయ్యేలా వివరించేందుకు వేరొకరి అనువాదము అవసరం లేదు.

ఇక్కడ విషయం చాలా స్పష్టంగా, సరళంగా, సూటిగా చెప్పబడినప్పటికీ దీనిని అర్థం చేసుకోవడంలో ఎన్నో అడ్డంకులు ఉన్నాయి. బహుశా యోగసూత్రాలకు భాష్యం వ్రాసినవారు, వార్తలు ప్రచురించినవారు ఇంత స్పష్టమైన, సరళమైన, తేలికైన విషయాన్ని తప్పుగా వ్యాఖ్యానించి ఉండవచ్చు. వారు ప్రత్యక్షబోధను ఇంద్రియబోధతో మిళితం చేసి ఉండవచ్చు. ఉదాహరణకు చెప్పాలంటే కళ్ళకు కనిపించేది ఏదో అదే ప్రత్యక్షము అని చాలామంది ఆచార్యులు చెప్తారు. కానీ సరిగ్గా కళ్ళకు దగ్గరగా ఎక్కడ ఉంది? కళ్ళు మాధ్యమంగా కదా ఉన్నాయి. ఇదేవిధంగా ఏదైనా వినాలి అంటే చెవులు మాధ్యమంగా ఉన్నాయి. ఈవిధంగా కళ్ళు లేదా చెవులు తప్పుడు వార్తలను వినవచ్చు లేదా చూడవచ్చు. ఇంద్రియబోధే సత్యబోధ కావాలి అని ఎక్కడుంది? ఇంద్రియాలలో కొద్దిపాటి దోషమున్నా మొత్తం విషయమంతా తప్పుయిపోతుంది. ఏదోగా ఉన్నది ఏదోగా కనిపించి మరేదోగా వినిపిస్తుంది.

మరి ప్రత్యక్షబోధ ఏమిటి? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానమును గురుదేవుల చింతన సూత్రాలు ఇలా చెప్తాయి. 'చేతనా ప్రత్యక్షం'

అంటే మన చేతన ఏ ఇంద్రియాల ద్వారా కాకుండా మొత్తమును తనే స్పష్టంగా ఎదురుగా చూడాలి. చాలా గాఢతరమైన ధ్యానం లోనో లేదా సమాధి వంటి భావదశలోనో సాధకునికి ఇటువంటి స్థితి లభిస్తుంది. అప్పుడు చూడడానికి కానీ, తెలుసుకోవడానికి కానీ ఎటువంటి మాధ్యమాల అవసరము ఉండదు. ఇంద్రియాల అవసరం అసలే ఉండదు. బుద్ధ భగవానుడు, రమణమహర్షి, శ్రీ అరవిందులవారు, పరమ పూజ్య గురుదేవుల వంటి మహో యోగులే ఇటువంటి విధానములో సత్తాను, సత్యమును ప్రత్యక్షంగా అనుభూతి చెందగలరు. ఈ పద్ధతికి, ఇంద్రియాలకు ఎటువంటి సంబంధము ఉండదు. జ్ఞాన, జ్ఞేయము (అంటే తెలుసుకోవలసినది, తెలుసుకునేవాడు) ఇరువురు ఎదురెదురుగానే ఉంటారు. వారి మధ్య ఏమీ జరగదు. కేవలం ప్రత్యక్షంగా కనిపించేదే సత్య అనుభవంగా మారి ప్రకటికృత మవుతుంది.

పరమపూజ్య గురుదేవులు చెప్పినట్లు ప్రత్యక్షమును చేతనా-ప్రత్యక్షముగా తెలుసుకుంటే పతంజలి మహర్షి అంతటి మహోయోగి యొక్క భావము అర్థమవుతుంది. మనం ప్రత్యక్షమును కేవలం ఇంద్రియ-ప్రత్యక్షం (అంటే ఇంద్రియాల ద్వారా మాత్రమే కనపడేది) పరిధిలో బంధించివేస్తే మనం కూడా చార్వాకుడు వంటి నాస్తికులు, భౌతికవాద దార్శనికుల సరసన చేరవలసి వస్తుంది. ఎందుకంటే చార్వాక దర్శనమును ప్రచారంలోకి తెచ్చిన ప్రవర్తకుడైన బృహస్పతి యొక్క ప్రముఖ అభిప్రాయం ఏమిటంటే ఏది ఇంద్రియాల అనుభవంలోకి వస్తుందో, ఏది కంటికి ఎదురుగా ఉంటుందో అది మాత్రమే ప్రమాణం. భారతీయ భౌతికవాదమునకు చార్వాకుడు మూల పురుషునిగా చెప్పబడతాడు. ఈ దర్శనమునందు బుద్ధి చాతుర్యమైతే ఉంది కానీ చేతనత్వము యొక్క అవగాహన (బోధ) ఉండదు. చార్వాకుడు స్వచ్ఛమైన బుద్ధివాది అయితే పతంజలి మహర్షి సమ్యక్బోధను ప్రాప్తింపజేసుకున్న మహోయోగి. ఆయన భావమును సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవాలంటే ఎవరైనా మహోయోగి యొక్క బోధయే సహకారిగా ఉంటుంది.

దంపతుల మధ్య ప్రేమను విశ్వాసం అనేది దృఢపరుస్తుంది

పరమపూజ్య గురుదేవులు మనకు ఈ సహాయాన్ని చేస్తారు.

గాఢమైన ధ్యానంలో కానీ, సమాధిలో కానీ మన అంతశ్చేతన ఏ జ్ఞానమును అనుభూతి చెందుతుందో అదే సత్యము. దానినే మనం ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. ఇంద్రియాల ద్వారా అర్థమయ్యేది సగం సగమే. అది లోప భూయిష్టంగానే ఉంటుంది. ఇందువల్లనే ఇంద్రియాలు మనలను దారితప్పేలా చేస్తాయి. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహములనేవి ఇంద్రియాలపై ఆవరించి ఉన్న కారణంగా వ్యక్తికి ఉన్నది కాక వేరొకటి తెలియడం మొదలవుతుంది. అప్పుడప్పుడు ఈ స్థితి మత్తు పానీయం త్రాగినవాడి వలెనే ఉంటుంది. బచ్చీసింగ్ అనే పేరున్న రాకూర్ ఉంటుండేవాడు. అతనికి గంజాయి తీసుకునే అలవాటుంది. అది తీసుకున్నప్పుడు అతను గంతు లేయడం, రకరకాల వెధవ పనులు చెయ్యడం చేస్తుండేవాడు. ఒక సాయంత్రం అతను చాలా ఎక్కువగా గంజాయి తీసుకున్నాడు. అది బాగా ఎక్కిన తరువాత అతను ఇలా మాట్లాడటం మొదలైంది. నా దగ్గర ఎగిరే శక్తి ఉంది, నేను ఎగరగలను అంటూ తన ఇంటి పై కప్పును చేత్తో పట్టుకుని దాంతో సహా క్రిందికి దూకేశాడు. తలకు గట్టి దెబ్బ తగిలి మరణించాడు. ఆ మత్తు అనే ఆసురీశక్తి తన ఇంద్రియాలను మోసం చేసి తన మరణానికి కారణమైందనే విషయం కూడా అతనికి తెలియదు.

ఇంద్రియాలను నమ్మకూడదు. మత్తు లేకపోయినా అవి మనలను భ్రమింపచేసి దారితప్పేలా చేస్తాయి. చిన్నతనంలో అర్థం చేసుకున్నది కిశోరావస్థలో వృథా అనిపిస్తుంది. ఆ వయస్సులో తెలుసుకున్నది ఆ తరువాత దశలో అనవసరమనిపిస్తుంది. ఈ శృంఖల ఇలా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఇంత లోనే ప్రత్యక్షబోధ అంటే ఏమిటి అనే ప్రశ్న మనలో తలెత్తుతుంది. ప్రత్యక్షబోధ అంటే ఇంద్రియాలతో సంబంధం లేకుండా తెలుసుకోగలిగేది. అందుచేత ప్రప్రథమంగా సమ్యక్జ్ఞానము అనేది కేవలం ఆంతరికశక్తికి సంబంధించినది మాత్రమే అని తెలుసుకోవాలి. ఎందుకంటే ఇందుకొరకు ఎటువంటి ఇంద్రియాల సహాయము అవసరం లేదు. గాఢమైన ధ్యానంలో కానీ, సమాధిలో కానీ ఈ విషయం మనకు అర్థమవుతుంది.

ప్రమాణవృత్తి లేదా సమ్యక్జ్ఞానమునకు రెండవ మూల ఆధారము 'అనుమానము' (अनुमान అంచనా) ఎవరు ఇంకా

ధ్యాన, సమాధి లోతుల్లోకి ప్రవేశించలేకున్నారో, ఎవరు ప్రత్యక్ష బోధకు అనర్హులో, ఎవరు సమ్యక్జ్ఞానమును పొందాలను కుంటారో వారికి 'అనుమానము' (अनुमान అంచనా) అనేది వారు కోరినది పొందేందుకు ఒక అవకాశము ఉన్నదనే ఆశను కల్పిస్తుంది. అయితే ఈ 'అనుమానము' అంటే ఏమిటి? పరమ పూజ్యగురుదేవుల ప్రకారము వివేకముతో కూడిన తర్కమే 'అనుమానము'. తర్కమనేది రెండు వైపులా పదునున్న కత్తి వంటిదని, దానిని వాడాలంటే వివేకము చాలా అవసరమని గురుదేవులు చెప్తారు. వివేకము లేకపోతే సత్యజ్ఞానము లభించే బదులు అసత్యజ్ఞానము బాగా లభిస్తుంది. ఉదాహరణకు చార్వాకుడు, మార్బ్, శంకరాచార్యులవారు, అరవిందయోగి అందరూ తర్కమును ప్రయోగించారు. వీరిలోని కొందరిలో వివేకము లోపిస్తే, మరి కొందరిలో వివేకము చాలా ప్రభావ వంతంగా పనిచేసింది. ఇటువంటి స్థితిలో వీటి దర్శనము, దార్శనికతల రూపమే మారిపోతుంది.

సమ్యక్జ్ఞానము కావాలంటే సమ్యక్ తర్కము కావాలని పతంజలి మహర్షి చెప్పారు. ఉదాహరణకు మనం ఈ విరాట్ సృష్టిని గమనించి, దగ్గరగా పరిశీలించి సమ్యక్ ప్రయోగము చేస్తే కనుక ఈశ్వరుని ఉనికి ఉందా లేదా అనే అనుమానము కలుగుతుంది. ఎందుకంటే ఈశ్వరుని శక్తి ఇంద్రియాలకు గోచరించదు అనేది వాస్తవమే. ఈశ్వరుడు ఎక్కడా కంటికి కనిపించదు. కనిపించకపోయినా మనం సమ్యక్తర్కమును ప్రయోగిస్తే ఈ విశ్వబ్రహ్మాండమనే వ్యవస్థ ఎంతో పద్ధతితో, ఒక లక్ష్యంతో నడుస్తోంది అనే నిర్ణయానికి రాగలుగుతాము.

'ఈశ్వరుని రూపంలో దీనిని నడిపించేశక్తి ఒకటి ఉంది' అనేటటువంటి ఒక సమ్యక్తర్కము వల్ల ఈశ్వరుని శక్తి అనేది చాలా స్పష్టమైన అనుమానంగా (अनुमान possibility అంచనా) గోచరిస్తుంది. ఆ తరువాత యోగసాధన ద్వారా దాని ప్రత్యక్ష అనుభూతిని పొందగలుగుతాము.

ఇప్పుడు సమ్యక్జ్ఞానము యొక్క మూడవ మూల ఆధారము - 'ఆగామ'. ఇది అన్నింటికంటే అందమైనది. 'ఆగామ'ను సమ్యక్జ్ఞానము యొక్క మూలప్రవాహంగా స్వీకరించడంలోనే పతంజలి మహర్షి తన విశిష్టతను ప్రకటించారు. అసలు ఈ 'ఆగామ' అంటే ఏమిటి? ఆగామ అంటే మహా

దాంపత్య జీవితం మధురంగా ఉండాలంటే జీవిత భాగస్వామిలోని తప్పులను ఎత్తిచూపకూడదు

యోగుల వచనములు అని మహర్షి చెప్పారు. ఇది ఋషుల అనుభూతులను అభివ్యక్తికరించే ఒక శబ్దము. ఈ విషయాన్ని మరికొంచెం స్పష్టంగా చెప్పాలంటే ఆగామ అంటే ఎవరు తెలుసుకున్నవారో ఆ మహావిభూతివంతుల వచనాలు. ఎవరు లక్ష్యాన్ని చేరుకున్నారో, ఎవరు కైవల్య జ్ఞానాన్ని పొందారో, ఎవరు ఈశ్వరీయ సత్యమును సాక్షాత్కరింపచేసుకున్నారో వారి శబ్దములు కూడా సమ్యక్జ్ఞానము యొక్క మూల ప్రవాహములే.

పరంపరగా చెప్పాలంటే ఆగామ అంటే వేదాలు అని చెప్పాలి. ఇది వాస్తవం. ఎందుకంటే వేదాలు సత్యద్రష్టులైన ఋషుల వచనములు. అయితే మూఢనమ్మకాలను గ్రుడ్డిగా పాటించే మూఢజనులు వేదాలను ఏవో కొన్ని మంత్రాల సముచ్చయాలని చెప్పారు. అది సరికాదు. ఆగామ అంటే సత్యద్రష్టులైన ఋషుల వచనాలు. అవి సంస్కృతంలో చెప్పినా, వేరే భాషలో చెప్పినా అంతే. విస్తృతమైన వివరణ ఇవ్వాలంటే ఆగామలో కబీరు దోహా, మీరా పదాలు, శ్రీరామకృష్ణవచనా మృతం, మహర్షి రమణుల వచనాలు, యోగిరాజు అరవిందుల దివ్యజీవన సందేశము మరియు మన పరమపూజ్య గురుదేవుల స్వరము కూడా కలసి ఉంటుంది. ఈ సత్యద్రష్టులైన ఋషుల వచనాలపైన శ్రద్ధ, సమ్యక్జ్ఞానముల మూలప్రవాహము ఉంటుంది. యోగమార్గములో నడవాలనుకునే సాధకులకు సమ్యక్జ్ఞానము యొక్క ఈ మూడవ ప్రవాహము అన్నింటికంటే మహత్వపూర్ణమైనది, వ్యాపహారికమైనది. యోగసాధకులంతా వారు తమ సద్గురు వచనములపై పెట్టిన శ్రద్ధయే సమ్యక్జ్ఞాన ప్రవాహము అని తప్పక తెలుసుకోవాలి. సద్గురుని వచనములు ఒక్కోసారి వంకరటింకరగా, అసంబద్ధంగా అనిపిస్తాయి. కానీ వాటిలో ప్రేమ కలసి ఉంటుంది. అవి సరిగ్గా అర్థం కాకపోయినప్పటికీ ఎవరైతే వాటిని సమగ్రమైన శ్రద్ధతో ఆచరిస్తారో వారిలో సమ్యక్జ్ఞానము దానంతటతే కలుగుతుంది.

సద్గురుని వచనాలకు సంబంధించి తర్కమునకు ఎటువంటి స్థానము లేదు. ఎందుకంటే చేతనత్వము యొక్క ఏ తలము నుండి అవి చెప్పబడ్డాయో అక్కడికి తర్కము, బుద్ధి చేరుకోలేవు. దీనిపై మనం తర్కించడం మొదలుపెడితే వాటన్నింటినీ మనం కోల్పోవలసి వస్తుంది. సద్గురువు మనకు ఇవ్వదలుచుకున్నది ఇస్తాడు. ఎందుకంటే మనలాంటి శిష్యులకు ఏమివ్వాలో

ఆయనకు తెలుసు. అంతేకాదు, మనం ఏది పొందేందుకు యోగ్యులమో అది మనకు ఎలా ఇవ్వాలో కూడా ఆయనకు తెలుసు. అందుచేత కేవలం, కేవలం భక్తిపూరితమైన శ్రద్ధయే ఇందుకు ఏకైక ఉపాయం. సద్గురువు ఏమి చెప్పారో దానిని పరిపూర్ణ శ్రద్ధతో ఆచరిస్తే సమ్యక్ జ్ఞానము సునిశ్చితంగా వస్తుంది. ఇందులో ఎటువంటి సందేహము లేదు. ప్రమాణ వృత్తియందలి ఈ మూడు ప్రవాహాలు మన అంతర్యాత్రలో సహాయకులవుతాయి.

- అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

సత్యవృత్తులే దేవతలు

కాత్యాయనుడొకసారి దేవర్షి నారదుడిని దర్శించి, భగవానుడా! ఆత్మకళ్యాణానికి వివిధ శాస్త్రాలలో వివిధ విధాలైన విధి విధానాలు తెలియజేయబడ్డాయి. గురువులు కూడా వారి వారి ఆలోచనలు, బుద్ధికి తగినట్లు రకరకాలైన సాధనా విధానాలను తెలుపుతూ ఉంటారు. జప, తప, త్యాగ, వైరాగ్య, యోగ, జ్ఞాన, స్వాధ్యాయ, తీర్థ, వ్రత, ధ్యాన, సమాధి ఆదిగాగల అనేక ఉపాయాలలో అన్నీ ఆచరించాలంటే సాధ్యమయ్యే పనికాదు. అదీకాక సాధారణస్థాయి వ్యక్తులకు వీటిలో ఏది శ్రేష్ఠమైనదో నిర్ణయించుకోగల జ్ఞానం ఉండదు. కాబట్టి మీరు దయతో సర్వసులభము, సునిశ్చితము అయిన మార్గాన్ని తెలియ జేయండని ప్రార్థించాడు.

నారద మహర్షి కాత్యాయనుని ఆవేదనను గ్రహించి, ఓ మునిశ్రేష్ఠుడా! సత్జ్ఞానము-భక్తి ఈ రెండింటి యొక్క ఏకైక లక్ష్యము ఒక్కటే. మానవుడిని శ్రేష్ఠకర్మలలో విలీనం గావించటం. వ్యక్తి తనకు తాను సంయమనం పాటిస్తూ తన సామర్థ్యాన్ని క్రిందికి పడిపోయేవారిని లేవనెత్తటానికి, నిలబడినవారిని ముందుకు పరుగుపెట్టటట్లు చేయటానికి వినియోగించాలి. సత్రవృత్తులే నిజమైన దేవతలు. సత్రవృత్తులను ఎంతగా అలవరచుకొంటే అంతగా అవి అనుగ్రహాన్ని వర్షింపచేస్తాయి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

మంచి జీవిత విధానాన్ని అవలంబించడం తేలిక

జీవితాన్ని సానబెట్టేదే “సంఘర్షణ”

‘సంఘర్షణ’ (ఎదురీత) అనేది జీవితమునకు పదును పెడుతుంది, చక్కబెడుతుంది, మూసపోస్తుంది, నిగ్గుతేలుస్తుంది. ఇంకా ఇంకా ఉన్నత స్థితికి చేరుస్తుంది, ఎంతైనా మేలుచేస్తుంది. అది చేసే సహాయమును ప్రశంసిస్తుంటే నోటికి అలసట కూడా తెలియదు. సంఘర్షణ మనకు జీవితము యొక్క అనుభవమును తెలియజేస్తుంది, మనలను క్రియాన్వితము కావిస్తుంది, ఎలా బ్రతకాలో నేర్పిస్తుంది. సంఘర్షణ సహాయముతో మనము ముందుకు సాగిపోవటమే కాదు ‘జీవితమును సరిగ్గా జీవించటము ఎలా? జీవితములోని ఆనందమును పొందటము ఎలా? అనేది కూడా అనుభూతి చెందగలము. సంఘర్షణ లేని జీవితములో సంతోషము, ఆనందము కూడా స్థిరముగా ఉండవు, నదీ ప్రవాహములో నిరంతరము ఉండే ఏదైనా ఒక రాయి యొక్క ఆకృతిలో నెమ్మది నెమ్మదిగా మార్పులు చోటు చేసుకుంటూ చివరకు పూజనీయమైన అందాలను చిందించే ఒక చక్కని ఆకృతిని పొందుతుంది. అదేవిధముగా మన జీవితము కూడా నిరంతర సంఘర్షణలో కాలి కాలి నిగ్గుతేల్చ బడుతుంది. అత్యున్నతస్థితికి ఎదుగుతుంది. క్రమముగా మనోవాంఛిత లక్ష్యమును(మనస్సు ఎన్నుకొన్న గమ్యమును) పొందుతుంది కూడా!

గ్రాడ్యుయేట్ అయిన హెలెన్ ఎడమ్స్ కెలర్ అనే అమెరికా మహిళ పుట్టుకతోనే అంధురాలు, మూగది కూడా. కానీ ఆమె తర్వాతి కాలములో సుప్రసిద్ధ రచయిత్రి, రాజకీయ కార్యకర్తగా ఎదిగింది. ‘సంఘర్షణ అనేది మన జీవితములో గొప్ప వరము! అది మనలను సంవేదనాశీలురుగాను, సహనవంతులుగాను తీర్చిదిద్దుతుంది. ఈ ప్రపంచము ఎన్నోరకముల బాధలతో నిండి ఉంటుంది. కానీ ఆ దుఃఖములన్నింటిపైనా నియంత్రణ సాధించటానికి కూడా ఎన్నో రకాల ఉపాయములు, మార్గములు ఉన్నాయి’ అని కెలర్ చెప్పింది. ఇదేవిధముగా సుప్రసిద్ధ ప్రవచన కర్తయైన జాన్ డీలేమే ‘సంఘర్షణ అనే తాళంచెవి జీవితములో మూసివేయబడున్న ఎన్నో తలుపులను తెరువగలదు. ముందుకు సాగటానికి క్రొత్తమార్గమును సిద్ధము చేస్తుంది. ఈ సమయములో మనిషి లోపల ఉత్సాహము అతనిని జారిపోనీయకుండా సంఘర్షణ తాలూకు నిశ్చయమును సుస్థిరముగా ఉంచుతుంది’. ఈ విధముగా సంఘర్షణ మానవ జీవితమునకు క్రొత్తకాంతలను చేకూరుస్తుంది అని అన్నది.

ఐతే మానవ జీవితములో ఏదీ అంత తేలికగా హస్తగతం కాదు. విలువైనదీ, ప్రాముఖ్యతగలిగినది ఏదైనాసరే అంత సులభముగా మనకు అందదు. ప్రతివ్యక్తికీ జీవితములో తాను ఎంచుకున్న లక్ష్యమును సాధించేవరకూ ఘర్షణ పడవలసినదే. దాని తాలూకు సహాయమును తీసుకొనవల్సినదే. జీవితము నకు అసలు పునాది లేనటువంటి వ్యక్తికి ఘర్షణ పడగల్గిన ఇచ్చాశక్తిని ఉత్పన్నము చేసుకొనటము కూడా కొంచెము కష్టమైన విషయమే అవుతుంది. ఎందుకంటే లక్ష్యమును చేరుకోవాలనే ఆకాంక్షతోపాటు అందుకు అవసరమైన పునాదికి కూడా ఎంతో సంఘర్షణ చేయవలసివస్తుంది. తత్ఫలితముగా జీవితములో ఘర్షణ అనేది రెట్టింపు అవుతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో ఆ వ్యక్తికి అంతరంగపరమైన శక్తితో పాటు తగినంత శారీరిక, మానసిక బలము కూడా ఉన్నట్లైతే రెట్టింపు సంఘర్షణను కూడా అతడు సునాయాసముగా ఎదుర్కొనగలడు. ఐతే ఇందుకు కావల్సినదల్లా ‘జీవితము పట్ల సకారాత్మకమైన దృష్టి.. మనస్సులో లక్ష్యమును అందు కోవాలనే కాంక్ష!’ తప్పకుండా ఉండితీరాలి.

సాఫల్యమునకు లేక విజయమునకు దగ్గర దారులంటూ ఏమీ ఉండవు. యుగములు మారినా, పరిస్థితులు మారి పోయినా, ఎంత సమయము పట్టినాసరే విజయమును కోరి స్థిరనిశ్చయముతో చేయబడిన గట్టి ప్రయత్నము ఫలితమును ఇవ్వటములో క్షణము కూడా ఆలస్యము చెయ్యరు. ఇందుచేతనే పుష్పలమైన వనరులు లేనప్పటికీ విజయమును సాధించిన చరిత్రలు ఎన్నోయుగముల నుండి రచించబడుతూనే ఉన్నాయి.

ఈనాడు పోటీ పరీక్షలలో జీవితములో ఎలాంటి వనరులు, ఉపకరణములు లేనివారు, ఇంకా అనేక సమస్యలతో కొట్టు మిట్టాడుతున్నవారు... ఇలాంటి కుటుంబముల నుండి వచ్చే పిల్లలే ప్రథములుగా నిలబడుతున్నారు. కూలీపని చేస్తున్న వాడి కుమార్తె, చిన్నపాటి సౌకర్యము కూడా లేని గుడిసెలో నివాసముంటున్న పిల్లలు విజయపరంపరల వరుసలో మెరిసి పోతున్నారు. తల్లి కొన్ని ఇళ్ళల్లో పాచిపనులు చేసి సంపాదించిన దానికి, తండ్రి రిక్షలాగా కొంత డబ్బు జమచేస్తూ తమ పిల్లలను విజయపథమున నిలబెడుతున్నారు. ఈవిధముగా కుటుంబ సభ్యులందరు సంఘర్షణకు గురైనప్పటికీ సత్ఫలితములను అందుకొనగలుగుతున్నారు.

తాను ఏమి మాట్లాడాలో తెలిసినవాడు తెలివైనవాడు

పైన చెప్పిన రీతిలో ప్రతిభ అనేది సుఖసౌకర్యములు, సాధనోపకరణముల వలన కాదని లేమిలోను-సంఘర్షణలోను కూడా వికసించగలదు అని మన దేశ యువత ప్రతి సంవత్సరము నిరూపిస్తూనే ఉన్నది. అలా కాకపోతే కబీరు దాసు, రైదాసు, దాదూ... వంటి మహాపురుషుల సమీపమునకు రాకుండా ప్రతిభ కేవలము సంపన్నుల గృహములకు మాత్రమే అంటి పెట్టుకుని ఉండేది. కానీ అలా జరుగలేదు కదా! భారతదేశ నవయువకులు ప్రతి సంవత్సరము తమ ప్రతిభను చాటుతూ రాణిస్తున్నారు. కనుక సంఘర్షణ అనేది జీవితమునకు వన్నె తెస్తుంది కానీ నిస్సారముగా చెయ్యదు.

సంఘర్షణ పట్ల తీవ్రమైన ఏకాగ్రత ఉన్న వ్యక్తి లక్ష్యము వైపుగా అడుగులు వెయ్యటము ఆపడు, ఆశాకిరణములను చెదిరిపోనివ్వదు. అంతేకాదు ఉల్లాసమును, ఉత్సాహమును సర్వదా వృద్ధిచేసుకుంటూ ఉంటాడు కనుకనే ఈనాడు దేశములో లేమి తాలూకు అంధకారములో కూడా విజయకిరణములు వెలువడుతున్నాయి. అన్నివిధములైన సుఖసౌకర్యముల మధ్య జీవనము సాగిస్తూ విజయము సాధించటము, ఒక ఉన్నత స్థానమును పొందటము పెద్ద విశేషమేమీ కాదు. ఎలాంటి వనరులూ లేకుండా అభావంలో జీవితమును సాగించటము కూడా కొంతమేర అవసరము. అప్పుడే జీవితము పట్ల సరియైన అవగాహన కలుగుతుంది. దానిలోని మర్మము బోధపడుతుంది. జీవితమును అంచనా వెయ్యటము చేతనవుతుంది.

జీవితములో సంఘర్షణ, పోటీతత్వము లేకపోతే మానవుడి వ్యక్తిత్వము అన్ని విధాలుగా అభివృద్ధి చెందదు. గట్టి ప్రయత్నము లేకుండా లభించిన విజయమునకు అంత ప్రాముఖ్యత ఉండదు. పెద్దగా సంతోషమును కూడా అందించలేదు. పరిస్థితులకు ఎదురీడుతూ, కష్టములతో పోరాటము సాగిస్తూ, ధైర్యమును జారిపోనీయకుండా ప్రయత్నము చేసినట్లైతే విజయమనే గమ్యము తప్పకుండా లభించి తీరుతుంది. జీవితములో సవాళ్ళను అధిగమిస్తూ సంఘర్షణకు లోనవుతూ బ్రతుకు సాగించినప్పుడే జీవాత్మ పైన ఆవరించబడుచున్న చీకటి చీల్చివేయబడుతుంది. జీవితము ప్రకాశవంతమవుతుంది. అందుచేతనే ప్రతిభా శీలురుగా, తేజోవంతులుగా తయారు కావలెనంటే అడుగడుగునా ఘర్షణలను, సవాళ్ళను స్వీకరిస్తూ ముందుకు సాగవలసి ఉంటుంది.

ప్రతిభావంతులు తమ గుర్తింపును తామే స్వయముగా తయారుచేసుకొంటారు. వారిలో పెల్లుబికే ఉత్సాహము, ఇచ్చాశక్తి

వారిని శూన్యము నుండి శిఖరము వరకు తీసుకువెళతాయి. ఎన్నోరకాల అడ్డంకులను, బాధలను అధిగమించిన పిమ్మట వారికి సఫలత చేకూరుతుంది. తత్ఫలితముగా యావత్ సమాజమునకు వారు ఒక ఆదర్శవంతమైన ఉదాహరణగా మారిపోతారు. అత్యంత సాధారణముగా కనిపించే ఒక వ్యక్తి అసాధారణమైన విజయమును స్వంతము చేసుకున్నప్పుడు 'అతడు తన జీవితములో ఈ విజయమును సాధించటానికి ఎంత వెచ్చించాడో, ఎంత సంఘర్షణకు లోనయ్యాడో, అతడి స్వప్నము సాకారము కావటానికి వెనుక ఎంతటి శ్రమ దాగి ఉన్నదో ఎవ్వరూ కనీసము ఊహించలేరు, ఆలోచించలేరు కూడా!' అయినప్పటికీ అతడు నిరంతరము తన ఉత్సాహము అనే బలమును ఆధారముగా చేసుకుని ముందుకు సాగుతూ, ప్రయత్నములు చేస్తూ ఉంటాడు. ఒకానొకరోజు సాఫల్యపు శిఖరములను అధిరోహిస్తాడు.

ఏ వ్యక్తినాసరే జీవితములో ఏదో ఒకటి చేసితీరాలి అని నిర్ణయించుకుని దానికోసము నిజాయితీతో ప్రయత్నము చేసినట్లైతే ఏదో ఒకనాడు అతనికి సఫలత సిద్ధిస్తుంది. అయితే ఈ ప్రయత్నములో అతడు చాలారకములైన కష్టములను ఎదుర్కొనవలసివస్తుంది. ఆయా కష్టములు అతడిని తన లక్ష్యము నుండి విచలితుడిని గావించే ఇబ్బందులు ఎదురౌతాయి కూడా! తాను ఆశించినది కాక మరేదో ఎదురౌతుంది. అది కూడా అతని మార్గమునకు అవరోధముగా నిలుస్తుంది. కానీ దృఢనిశ్చయము కలిగి, నిజాయితీగా ప్రయత్నము చేసే వ్యక్తి ఈవిధమైన వికల్పములను గానీ, దగ్గర మార్గములను గానీ అనుసరించకుండా తమ యొక్క దృఢనిశ్చయమును ఆసరాగా తీసుకుని సంఘర్షణ-పరిశ్రమలతో కూడిన సరియైన మార్గమునే ఎన్నుకుంటాడు. తన శక్తి సామర్థ్యముతో, అర్హతతో నిరంతరము ఎదగటానికి లేదా తనను తాను మెరుగుపరచుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటాడు. సాధారణముగా అందరు నడిచే మార్గమున కాకుండా ఇలాంటి వ్యక్తి తన కోసము క్రొత్తదారిని తయారుచేసుకుంటాడు. ఈవిధముగా సమాజమునకు తాను ఒక ఆదర్శవంతమైన ఉదాహరణగా తయారుకాగలడు. 'సఫలత' అనే భవనము 'సంఘర్షణ' అనే పునాది మీదనే నిలబడి ఉంటుంది.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2016
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

తాను ఏమి మాట్లాడకూడదో తెలిసినవాడు వివేకవంతుడు

ఆదర్శముతో కూడిన వ్యక్తిత్వము

సృష్టి యొక్క ప్రవాహం (జీవనధార)లో ఎంతోమంది వ్యక్తులు జన్మిస్తున్నారు. జీవిస్తున్నారు మరియు ప్రవహించి పోతున్నారు. అయితే అనంతమైన ఈ చరిత్రలోని కొన్ని పుటల లోని కొన్ని వ్యక్తిత్వాలు ఎటువంటివి ఉన్నాయంటే వారి జీవితం అనే సీరా ఎన్నడూ వెలసిపోలేదు. వారు ఎల్లప్పుడు ప్రకాశిస్తూనే ఉంటారు. వర్తమానం కన్నా రాబోయే రేపుకోసం ఎల్లప్పుడు తేజస్సుతో నిండిన కాంతిని వెదజల్లుతూ ఉంటారు. కాలం అనే ఈ ప్రచండ ప్రవాహం ఎవరినైతే ప్రవహింపజేయలేదో వారి ఇరవై-ముప్పై సంవత్సరాలకు వేలాది సంవత్సరాలు సమానం కావో, అది కేవలం వారి ఆదర్శోన్నతమైన వ్యక్తిత్వము యొక్క ఫలమే.

వ్యక్తిలోనే సమిష్టి అనేది ఉంది. సమిష్టిలోనే సమగ్రత అనే భావన వ్యక్తి యొక్క అంతఃచేతనలో కలుగుతుంది. ఇటువంటి ఆలోచనలు కల వ్యక్తికి సేకరించేదాన్నికన్నా వదలి వేయడమే. రగలించే దానికన్నా రగలడమే, శాసించే దానికన్నా లోబడి ఉండుటమే మంచిది అని అనిపిస్తుంది. ఇటువంటి అత్యున్నత విలువలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఈరోజు ఉంటున్నాయి. రేపు కూడా ఉంటాయి. ఎవరైతే ఈ అమూల్యమైన విలువలు ఆచరణలో ఉంచగలిగారో వారు చరిత్ర పురుషులయ్యారు. అయితే ఎవరైతే ఈ విలువలను ఇతరులకు ప్రబోధించి స్వయంగా ఆచరించలేక పోయారో, వారు చరిత్ర గర్భంలో కలిసిపోయారు.

అయితే ప్రోగు చేయడం అనేది సహజమైనది కాదు. కాల్పడంలో సహజత్వం లేదు, శాసకులవ్వాలంటే అపారమైన బుద్ధికుశలత అవసరం. అయితే ఎవరిలోనైతే ఈ సాహసం కనిపిస్తుందో, బుద్ధి కుశలత ఉంటుందో, సామర్థ్యం కలిగి ఉంటుందో అటువంటి మహోన్నతమైన వ్యక్తిత్వాలు ఉండి కూడా ప్రోగుచేయుటలో ఆసక్తి చూపరో, కాల్పరో, శాసించరో అటువంటి వారిలో విలువలు దేదీప్యమానంగా వెలుగొందు తాయి. శక్తి సామర్థ్యాలు లేనివారిలో విలువల కాంతి ఎక్కడి నుండి ఉద్భవిస్తుంది. వారిలో అసమర్థత అనే నల్లని చీకటి వ్యాపించి ఉంటుంది.

చంపేవాడు వీరుడవుతాడు. కాని చంపనివాడు మహావీరు

డవుతాడు. తన హృదయంలో దృఢమైన అహింసాభావం కలిగి ఉంటుందో, మరణించేవానిలో, చంపేవానిలో సమాన అద్వైత భావం కలిగి ఉంటుందో, అప్పుడే దీని సార్థకత లభిస్తుంది. కాని మనస్సులో భయం కలిగి, తన ప్రాణాలపై వ్యామోహం పెంచుకొని పిరికితనంతో నిండి ఉన్నచో దానికి అహింస అనే పేరు ప్రతిపాదించటమంటే ఆదర్శాలను పతనావస్థలోనికి త్రోయడమే.

గొప్ప ఆదర్శాలను నెట్టివేసి మనసులో బలహీనమైన భావాలను దాచియుంచడం మరియు వాటిని సంతృప్తిపరచ దానికి ఆదర్శాలను తొక్కివేయడం అనేది మహాపకారం. ఇది ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం. ప్రతీ రంగములో దానికి సంబంధించిన శాశ్వత విలువలు ఉంటాయి. కీర్తి కాంక్షల కోసం స్వార్థమనే క్షుద్రభావనతో అమూల్యమైన విలువలను కించపరచకూడదు. విలువలను కించపరచడాన్ని చరిత్ర ఎప్పుడూ క్షమించలేదు. చరిత్ర పురుషుడు అనే గౌరవం నిజమైన, సార్థకమైన శాశ్వతమైన విలువ అనే హిమాలయ శిఖరాలను అధిరోహించినప్పుడే లభిస్తుంది.

**దైవీశక్తుల తోడ్పాటుకై
కష్ట నష్టముల నివారణకై
చేసిన కృషి సత్ఫలితములనిచ్చుటకై
జ్ఞానము, సంపదల ఆర్జన కొరకై
జీవితంలో స్థిరపడుటకై**

యోగేశ్వరీ గాయత్రీ

**మాసపత్రిక చదవండి!
చదివించండి!!**

వుతుల కొరకై సంప్రదించండి:
ఫోన్: 040-23700722, 9949111175

అగ్ని సమక్షంలో సంకల్పం తీసుకుంటే అది తప్పక నెరవేరుతుంది

పనిలో నిమగ్నమవడం కూడా యోగమే

భావనలలో, ఆలోచనలలో, కర్మలలో నిమగ్నమై చేసిన పని యొక్క పరిణామం ఆశ్చర్యకరంగా ఉంటుంది. మన మనస్సు నిజానికి ఎంత చెల్లాచెదురుగా ఉంటుందంటే, ఏ పనిలోనూ పూర్తిగా మునిగిపోము. వాటి లోతుల్లోకి చేరుకోము. అందుకే వాటి ఫలితాలు, ప్రభావాలు కూడా అంతంతమాత్రం గానే దక్కుతాయి. పనిలో మునిగిపోవడం అనే రహస్యాన్ని ఛేదించినవారు జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకున్నారు, ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించారు.

వింస్టన్ చర్చిల్ గాగ్ అనే ప్రసిద్ధ కళాకారుడు, “నేను చిత్రాలు గీసేటప్పుడు వాటిలో నిమగ్నమైపోతాను. అదే నా అస్తిత్వం” అన్నారు. విలియమ్ షెడర్ అనే అమెరికా లేఖకుడు ఈ సందర్భంలో అన్న మాటలు, “వ్యక్తి తన్మయత్వంతో పని చేసినప్పుడు, జీవితంలో వచ్చే ఆపదలు అతనిపై ఏ ప్రభావము చూపము, ఆపై రోజువారి ఒత్తిళ్ళ భారం తగ్గుతూపోతుంది.” విజయాన్ని సాధించిన వారందరు, గొప్ప స్థాయికి చేరిన వారందరు పనిలో తన్మయమవడమే నేర్చుకున్నారు. పని పట్ల వారి సంపూర్ణ సమర్పణ వారికి ఆ ఏకాగ్రతను కలిగిస్తుంది. అప్పుడు వారు తమతో తాము, తమ పనితోను ఏకాకారమై, లీనమై పని చేయగలుగుతారు. ఆ తన్మయత్వమే వారికి విజయాలు, విభూతుల హరివిల్లుని కట్టిస్తుంది.

ఒకే ఒక్కసారి చూసి పేజి మొత్తం చదివేయగలరు అని స్వామివివేకానంద గురించి చెప్తారు. ఆయనొకసారి కొద్ది సమయంలోనే 400 పేజీల పుస్తకం చదివేశారు. అక్కడున్న వారు ఆశ్చర్యపోతూ రహస్యమేంటని అడిగితే, “ఇదేం పెద్ద గొప్ప విషయం కాదు. ప్రపంచంలోని విషయాలన్నింటినీ పక్కనపెట్టేసి పుస్తకం చదవడంలో మునిగిపోయాను. కాబట్టి పుస్తకంలో విషయాలన్నీ తెలుసుకోవడమే కాదు, నాకు గుర్తు కూడా ఉండిపోయాయి” అన్నారు.

ఏ విషయం పట్ల మనస్సు గాఢంగా మునిగిపోతుందో, పెనవేసుకుంటుందో, అందులోనే విలువైనవాటిని చేజిక్కించు కుంటాం. సముద్రగర్భంలో అమూల్యమైన రత్నాలు, మణులు, ముత్యాలు దొరుకుతాయి కానీ అలజడితో ఉన్న నిస్సారమైన

నీటిలో ఏవీ ఉండవు, కనబడవు. అదే విధంగా మనిషి మనస్సు కూడా ఎంత లోతుగా వెళ్ళి తన్మయత్వం చెందితే అంత ఆశ్చర్యకరమైన ఫలితాలను సాధించగలడు.

ప్రపంచంలో ఒకరిని మించి ఒకరు గొప్పవారయ్యారు, ఒకదాన్ని మించి మరొకటి అన్నట్టు ఆశ్చర్యకరమైన పనులు చేశారు, కానీ అందరి విజయానికి ఒకటే రహస్యం - పనిలో నిమగ్నమైపోవడం నేర్చుకున్నారు, కానీ ఈ తన్మయత్వం చెంది పోయినప్పుడు ఊగిసలాడుతూంటారు, ఓపిక కోల్పోతారు. సర్ఫస్లో ప్రదర్శనలిచ్చేవారు ఎంతో తన్మయత్వంతో వారి అద్భుత విన్యాసాలు చేస్తుంటారు. కానీ ప్రేక్షకుల చప్పట్లకి రవ్వంతైనా చలించరు, ఏకాగ్రత చెదరనివ్వరు. వారిలో పని పట్ల సమర్పణ ఉంటుంది. ఎంతటి జటిలమైన విన్యాసం చేస్తున్నా ఏకాగ్రతను మాత్రం విడవరు.

పనితో ముడిపడితే నిజానికి మనం మనతో ముడిపడినట్టే. పనిలో మనస్సు కుదిరితే, జీవితంలో ఏదో సాధించిన అమూల్యమైన ఘడియ అది. ఏదైనా పనిలో పూర్తిగా మునిగితే దాని గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోగలము, అందులో నైపుణ్యం సాధించగలము. ఇదొకరకమైన యోగం. దీని సహాయంతో మనలోనే ఉన్న విశిష్టమైన, యోగ్యమైన వ్యక్తిని పరిచయం చేసుకోగలము. పనిలో రమించినప్పుడు అంతర్యాత్ర చేయగలుగుతాము. మనం ఊహించినట్టు కాకుండా ఎంతో సాధించగల, మనకన్నా ఎంతో గొప్ప వ్యక్తిని ఈ యాత్రలోనే కలుసుకోగలము. పనిలో నిమగ్నమవడం వల్ల ఎంతటి చేదు అనుభవాలు ఎదురైనా అవి మన పని పట్ల ఇష్టాన్ని తగ్గించలేవు.

ఈ సందర్భంలో ఒక సంఘటన - లెస్టర్ వాండర్మాన్ అనే ఆయన న్యూయార్క్లో ఒక విజ్ఞాపనల కంపెనీలో పని చేసేవారు. ఆయన్ని ఉద్యోగం నుంచి తొలగించడం జరిగింది. అయినా ఆయన కంపెనీని వదలలేదు. అంత అవమానం జరిగినా, జీతం లేకపోయినా ఆయన అలా అక్కడ పని చేస్తూనే ఉండడం అందరినీ ఆశ్చర్యపరిచింది. ఇక కంపెనీ యజమాని ఓటమి అంగీకరించి దిగిరావలసిన రోజు రానే వచ్చింది. వాండర్మాన్ దగ్గరకొచ్చి, “సరే, నువ్వే గెలిచావు. జీతం కన్నా

గురువు దగ్గర కోరికలు తీర్చుకోవడం మాత్రమే మన లక్ష్యం కాకూడదు

పని మీద ప్రేమ ఉన్నవాడిని నేను ఎక్కడా చూడలేదు” అన్నాడు. అక్కడితో అయిపోలేదు. ఆ కంపెనీలోనే ఉంటూ అతను విజ్ఞాపనల్లో మెళకువలు నేర్చుకుని తరువాత విజ్ఞాపనల ప్రపంచానికే ఒక రోజు రారాజుగా ఎదిగాడు.

జీవితంలో కష్టాలు వస్తూనే ఉంటాయి. అప్పుడు కూడా కఠోర పరిశ్రమ చేస్తూనే ఉండేవారు మాత్రమే జీవితంలో గొప్పవి సాధించగలరు. బంగారాన్ని మెరుగుపరచడానికి దాన్ని పురం పెడతారు. ఆ అగ్నిలో దానిలోని మలినాలన్నీ కాలి బూడిదైపోతాయి. పరిశుద్ధమైన స్వర్ణమే మిగులుతుంది. అదే విధంగా కష్టాలనేవి మనలను మెరుగుపరచడానికే వస్తాయి. మన వ్యక్తిత్వాన్ని తపింపచేసి మనలను శ్రేష్ఠులుగా మారుస్తాయి. కాబట్టి మనస్సు పెట్టి కఠోర పరిశ్రమ చేస్తూనే ఉండాలి. ఈ కార్యపద్ధతే మనకి కావలసిన వాటన్నింటినీ తెచ్చిపెడుతుంది.

కష్టాలకు తలోగ్గి, ఓటమి అంగీకరించినవాడు ముందుకెలా సాగగలడు? ఎలాంటి పరిస్థితి ఎదురైనా ఓటమిని అంగీకరించని వాడు మాత్రమే ముందుకు కొనసాగగలడు. లక్ష్యం మీద మాత్రమే దృష్టి పెట్టేవాడు, బయటి పరిస్థితుల వల్ల ఆంతరిక మనస్సు ఏకాగ్రతను చెదరనివ్వనివాడు, ముందుకు సాగుతూనే ఉండేవాడు, పనిలో పూర్తిగా మునిగిపోయినవాడు సమస్యల నుండి ఇబ్బందులనుండి విముక్తిని పొందుతాడు, వాటి ఉనికి కూడా అతనికి తెలియదు. ఇబ్బందులు వస్తూనే ఉంటాయి, అతని తన్మయత్వం చూసి తిరిగి వెళ్ళిపోతుంటాయి. తనలో తాను ఏకాగ్రచిత్తంతో ఉన్నవాడు, పనిలో లీనమైపోయిన వ్యక్తి కష్టాలనే సాగరానికన్నా విశాలమైన ప్రాపంచిక భవసాగరాన్ని దాటగల వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మించుకోగలుగుతాడు.

- అబ్దులజోఫ్రి, అక్టోబర్ 2016
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం - 2018 మంగళగిరి 17.09.2017న జరుగబోవు కార్యక్రమ సమావేశానికి ఆహ్వానం

ఆదరణీయ సోదర, సోదరీమణులారా,

మీరంతా ఆనందంగా, ప్రసన్నంగా ఉన్నారని భావిస్తున్నాము. పరమపూజ్యగురుదేవులు జ్ఞానాన్ని లాల్ మషాల్ రూపంలో (ఎర్రకాగడా) వెలిగించారు. దాని ప్రకాశంలో లక్షలాది ఆత్మల ద్వారా భగవంతుని పనులు నెరవేర్చబడుచున్నాయి. తద్వారా మనుష్యులలో దైవత్వం మరియు భూమిపై స్వర్గీయ వాతావరణం నెలకొనెడి స్వప్నం నిజరూపం దాల్చుచున్నది. ఈ పుణ్యకార్యంలో మీరు చూపిన సమర్పణ, శ్రద్ధ చూసి మా హృదయం పరవశించి పోవుచున్నది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని మంగళగిరి పట్టణం, అమరావతి రాజధాని ప్రాంతంలో 5 నుండి 8 జనవరి 2018లో అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము సంపన్నం కానున్నది. ఈ మహాయజ్ఞ వ్యవస్థను నిర్మించుటకై దక్షిణ దేశంలోని వరిష్ట పరిజనులతో ఒక గోష్ఠిని 17 సెప్టెంబరు 2017 మంగళగిరిలో ఎన్.ఆర్.ఐ. వైద్యకళాశాలలోని యజ్ఞస్థలి ప్రాంగణంలో ఉదయం 9 గం||ల నుండి సాయంత్రం 4 గం||ల వరకు నిర్వహింపనున్నాం. ఈ సమావేశంలో అశ్వమేధ యజ్ఞం బాధ్యతలను ఆయా కార్యక్రమాలకు అప్పగించబడును. ఈ సమావేశంలో మీ వ్యక్తిగత హాజరు తప్పనిసరి. కావున మీ రాకను తెలుపుచూ మాకు తప్పనిసరిగా ఈ-మెయిల్ ద్వారా లేక వ్రాతపూర్వకంగా లేక టెలిఫోన్ ద్వారా తెలియజేయగలరు. గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా గాయత్రీ పరివార్ అందరికీ, వారి కుటుంబ సభ్యులకు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు మరియు మంగళ మయజీవనం గురుదేవుల కృపతో నిండిన ఆశీర్వాదం అందరికీ లభించాలని కోరుచూ ఆ గురుసత్తాను ప్రార్థిస్తున్నాం. మీ కుశలతను, మీ కోర్కెలను తెలుపుచూ మాకు వ్రాయండి.

ఇట్లు మీ సోదరి
శైలబాల పండ్యా

సంప్రదించవలసిన ఫోన్ నెం: 99491 11175

గురువు దగ్గర బాధ్యతలు తీసుకోవడం నేర్చుకోవాలి

ఆధ్యాత్మికత యొక్క అసలైన సంపదలు-4

పరమ పూజ్యగురుదేవులు తమ యొక్క మహత్వపూర్ణమైన ప్రవచనం ద్వారా 'ఆధ్యాత్మికపరమైన ఆలోచనావిధానం మానవీయ జీవితానికి సర్వోత్కృష్టమైన సంపదగా నిర్వచించినట్లు' గత సంచికలో తాము చదివియున్నారు. ఆధ్యాత్మికత అనేది మన కోర్కెలు నెరవేర్చబడుట ద్వారా కాక మన మానసికస్థితిలో మార్పు, జీవితం పట్ల దృష్టికోణమును మార్చుకోవటం ద్వారా నిర్వచించబడుతుంది. ఆధ్యాత్మిక ఉపలబ్ధుల పట్ల సందేహం ఉన్నవారు ఆధ్యాత్మిక దృష్టికోణంతో జీవించిన మహాపురుషుల జీవితాలను చూసి ప్రేరణ పొందవచ్చు. రమణమహర్షి, వివేకానందుడు మొదలైన మహానుభావులే కాక; పరమపూజ్య గురుదేవులు తమను తాము కూడా ఉదాహరణగా చూపిస్తూ ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానమును అవలంబిస్తూ భౌతికమైన ఉపలబ్ధులన్నింటినీ పొందగలిగిన విషయమును మనకు తెలియజేస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమం చేసుకుందాం!

ఆధ్యాత్మికత వల్ల శారీరిక ఆరోగ్యం లభిస్తుంది

మనం తినే ఆహారం వల్ల కాదు; మనం జీవించే విధానం ద్వారా మనిషికి ఆరోగ్యం, శక్తి, పనిచెయ్యగల సామర్థ్యం లభిస్తాయి. శరీర ఆరోగ్యమును గురించి ఆధ్యాత్మికత మీద శ్రద్ధ పెట్టండి. మీరు పోగొట్టుకున్న ఆరోగ్యం కూడా తిరిగి లభిస్తుంది. కావల్సిందల్లా మీరు సరైన ఆధ్యాత్మికతను పట్టుకోవాలి. మిమ్మల్ని సందేహంలో పడేసే ఆధ్యాత్మికతను మీరు అందిపుచ్చుకున్నారు. అది పొరపాటు.

ఆధ్యాత్మికత వల్ల బుద్ధికుశలత కూడా లభిస్తుంది

వ్యాసభగవానుడు చెప్పుకుపోతుంటే వినాయకుడు వాయు వేగంతో వ్రాసి మహాభారతమును మనకు అందించారు. మేము వేదాలను, ఉపనిషత్తులను, దర్శనములను అనువదించాము. హిందూమతంలో ఉన్న సమస్త సాహిత్యమును నాలుగు వేదాలతో సహా సనకసనందనాదులు, వ్యాసులు ఇంకా ఎందరో వ్రాసిన సమస్త వ్రాచిన సాహిత్యమును ఈ చిన్న జీవితములోనే వ్రాశాము. ఇది ఎలా సాధ్యమైనది? మా మేధస్సు ఎంతో తీక్షణమైనది. ఆధ్యాత్మికతనూ, విజ్ఞానమునూ మేళవించాలని మేము నిర్ణయించుకున్నాము. డెమోక్రసీ సిద్ధాంతమును రూసో,

మూర్ఖజాన్ని ప్రపంచం ముందుంచిన కార్ల మార్క్స్, హోమియోపతిని ఆవిష్కరించిన హానిమన్... ఇలా ఎందరో గొప్ప గొప్పవారు ఈ ప్రపంచములో ఉన్నారు.

వైజ్ఞానికపరమైన ఆధ్యాత్మికత-గురుదేవుల యొక్క చెప్పకోదగిన పాత్ర

'ఆధ్యాత్మికతకు-విజ్ఞానముకు మధ్య ఎంతో కాలంనుంచీ పరస్పర విరుద్ధ భావనలతో యుద్ధం సాగుతున్నది. మేము ఆ యుద్ధమును, వ్యతిరేకతనూ అంతం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాము. మేము శాస్త్రవేత్తలను కలిసి వారికేమి కావాలో అడుగుతాము. మీరు ప్రయోగశాలలో భగవంతుడిని చూడాలనుకుంటున్నారా? రండి! తప్పక మీరు కోరుకున్న విధంగా చూపిస్తాము. ఇందుకోసం మీరు ప్రయోగ శాల కావాలన్నా ఏర్పాటుచేస్తాము. ఏ భాషలో మీకు అర్థమవుతుందో చెప్పే ఆ భాషలోనే మీకు దర్శనము చేయిస్తాము' అని వారికి నమ్మకంతో కూడిన హామీని ఇస్తాము. ఆధ్యాత్మిక శక్తి-భౌతికశక్తి లేక వైజ్ఞానికశక్తి పరస్పరం యుద్ధం చేసుకుంటున్న ఈ తరుణంలో మేము ఆ యుద్ధమును సమాప్తమొందించి ఆ రెంటి మధ్యన సయోధ్య కలిగిస్తాము.

తల్లిదండ్రులు ఒక జన్మకే పరిమితం. గురువు జన్మజన్మలకు మారడు

**విజ్ఞానానికీ, ఆధ్యాత్మికతకూ
సమన్వయం ఇలా కుదురుతుంది**

నిప్పు-నీరు పరస్పర విరుద్ధ శక్తులు! ఇప్పుడు మనం వీటిని ఒకదానితో ఒకటి సహకరించుకునే రూపంలో నిరూపించుకుందాం. ఎలా? తక్కువస్థాయిలో ఉన్నప్పుడు ఇవి రెండు శత్రువులు. కానీ ఉన్నతస్థాయిలోకి వచ్చినప్పుడు పరస్పరం ఒకదానితో ఒకటి మిళితమైనప్పుడు నీటియావిరిగా మారతాయి. ఆవిరితో బాయిలర్ నడుస్తుంది. ప్రెషర్ కుక్కర్ పనిచేస్తుంది. రైళ్ళు నడుస్తాయి. ఆధ్యాత్మికత - విజ్ఞానం ఈ రెంటినీ మిళితం చెయ్యటం తెల్సిన విశేషజ్ఞులు ఇప్పటివరకు లేరు. ఆధ్యాత్మికతను తెలుసుకున్నవారు విజ్ఞానమును అంగీకరించరు. అలాగే సైన్స్ అర్థం చేసుకున్నవారు ఆధ్యాత్మికతను ఒప్పుకోరు. బెంగాలీవచ్చినవారికి తమిళం అర్థం కాదు. తమిళం వచ్చినవారికి బెంగాలీ అర్థం కాదు. వారిద్దరూ ఒకచోట కూర్చుంటే ఒకరికొకరు చెవిటివారు-మూగవారిగానే మిగిలిపోతారు. రెండు భాషలో నేర్చుకుని ద్విభాషీయులుగా మన గలుగుతాము అని శపథం చేస్తే కనుక రెండు భాషలు తెలిసిన వ్యక్తిగా జీవించగలరు. కాబట్టి ఆధ్యాత్మికతను విజ్ఞాన శాస్త్రపు భాషలో అర్థమయ్యేలా వివరించటానికి పూనుకున్నాము.

రెండు శత్రువర్గాలు సముద్రాన్ని మధించాయి. ఆ పిమ్మట 'మనం ఘర్షణ పడవద్దు. స్నేహంగా ఉండి వచ్చినదాన్ని పంచుకుందాం' అని అనుకున్నాయి. ఫలితం ఏమయ్యింది? ఆ ఉప్పునీటి సముద్రం నుండి ఒకదానికీ మించి మరొకటి అమూల్యమైన 14 రత్నాలు వెలుపలికి వచ్చాయి. కాబట్టి ఇక్కడ అదే జరుగుతుంది. అవును. కచ్చితంగా జరుగుతుంది. నమ్మకం ఉంచండి. ఇది బుద్ధికి సంబంధించిన విషయం.

మేము సంపాదించినదంతా ఇతరులకు పంచిపెట్టామా లేదా? కొన్నాళ్ళపాటు మీరు మావెంటే ఉండండి. మమ్మల్ని కలవటానికి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరినీ గుర్తుంచుకోండి. మేము వారితో ఏమి మాట్లాడాము అనేది రికార్డ్ చేసుకోండి. ఈ విషయాలన్నీంటినీ నిత్యం, నిరంతరంగా ఎప్పటికటిప్పుడు సమాచారమును సమీకరిస్తూ ఉండండి. ప్రజలు మా వద్దకు ఎందుకు వస్తున్నారో అప్పుడు మీకు అర్థమవుతుంది.

గురుదేవుల పుణ్యం, తపస్సు ప్రతి ఒక్కరి కోసం

మా ప్రజలు తమ బాధలను, కష్టాలను చెప్పుకోవటానికి మావద్దకు వస్తారు. వాటినుండి ఎలాగైనా బయటపడాలని కోరుకుంటారు. అందుకు తగిన సహాయం చెయ్యమని అడుగుతారు. మేము మా జీవితంలో ఎన్నోవిధాలైన సేవలు చేశాము. లక్షలాదిమంది ప్రజల కన్నీళ్ళు తుడిచాము. మీరు స్వయంగా కన్నీళ్ళు కార్చటమే కాదు.... ఇతరుల చేత కూడా కార్చిస్తున్నారు. మేము ఏనాడూ కన్నీరు పెట్టలేదు. ఇతరులను పెట్టనివ్వలేదు. మావద్ద ఉన్న పుణ్యం, తపస్సు ప్రతి ఒక్కరికీ అందించాము. మొత్తం ఇవ్వలేకపోయినా ఎంతో కొంత పంచి పెట్టాము. ఆకలితో ఉన్న వ్యక్తికి కడుపునిండా పెట్టకపోయినా కొంచెం ఉపాహారమైనా అందించాము. తేనీరైనా త్రాగించాము. కష్టములలో ఉండి మావద్దకు వచ్చిన వ్యక్తులకు ఆ కష్టం నుండి పైకి లేవనెత్తటానికి ప్రతి ఒక్కరికీ మేము చేయి అందించాము.

మంచిగంధపు వృక్షం ప్రక్కన మొలిచిన పొదలా తుప్పలా కూడా మంచిగంధపు వాసనలనే వెదజల్లుతాయి. అలాగే మేము కూడా మా సంపర్కంలోకి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరినీ ఉన్నతస్థితికి తీసుకొచ్చాము. మానుండి సహాయం అందలేదని గానీ; మేము ఏ పరిస్థితులలో వచ్చామో అదే స్థితిలో ఉన్నాము. మా సమస్య తీరేందుకు గురుదేవులు మాకు ఎలాంటి సహాయమూ అందించలేదని గానీ; ఏ ఒక్కరి నుండి మాకు ఎలాంటి ఘోషాదు అందలేదు.

**ఆధ్యాత్మికతకుడైన వ్యక్తి సంపదల నుండి
ఎప్పుడూ వంచించబడడు**

మావద్ద ధనం చాలా ఎక్కువగానే ఉన్నది. గాయత్రీ తపోభూమి, యుగనిర్మాణయోజనా, గాయత్రీనగర్, శాంతి కుంజ్, బ్రహ్మవర్చస్ ... మొదలైన ... 5 భవనములను ఒక కోటి రూపాయల ఖర్చుతో నిర్మించాము. ఈ భవనాలన్నింటిలోనూ నివసించే వ్యక్తులకు కావల్సిన ఫర్నిచర్, ఆహారమూ, తదితర సామగ్రి అన్నింటికీ తగిన ఏర్పాట్లు చేశాము. వ్యవసాయము, కొన్ని చిన్నచిన్న పరిశ్రమలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవేకాక 2400 శక్తిపీఠాలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్కదాని నిర్మాణానికి సుమారుగా 40000 రూపాయలు ఖర్చవుతుంది. మా విజ్ఞాపన

పరిస్థితులు మనకు నచ్చినా నచ్చకపోయినా అవి మనకు అవసరమైనవని గుర్తించండి

మేరకు ప్రజలే ఆ ధనమును సంతోషంగా సమర్పించారు. సుమారు 100 కోట్ల దాకా ఖర్చయి ఉంటుంది. పూజ అర్చనాదికాల నిమిత్తం ఒక్కొక్క శక్తిపీఠంలో కనీసం ఇద్దరు వ్యక్తులు ఉండాలి. మరి వాళ్ళ జీవనానికయ్యే ఖర్చు? ఎవ్వరి ముందూ చెయ్యి చాపకూడదని మేము ముందే నిర్ణయించు కున్నాము. పరిజనులు వారంతటవారే ఇచ్చాపూర్వకంగా ఆయా శక్తిపీఠాలను నిర్వహిస్తున్నారు.

ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తిత్వం ఎంతో విలువైనది

ప్రజల నుండి వచ్చిన ప్రతి ఒక్క పైసాను సంస్థకోసమే ఖర్చుచేస్తున్నాము. ధనంతో నిమిత్తం లేకుండా కాంతిపథంలోకి పయనిస్తున్నాము. గాంధీ మొట్టమొదటి కేసు వాదించలేక ఓడిపోయాడు. ఓడిపోయినందుకు కక్షిదారు ఏమంటాడో అన్న భయంతో వణికిపోయాడు. అది వ్యక్తిగతంగా ఉన్న గాంధీ జీవితం. కానీ గాంధీ ఆధ్యాత్మికపథంలోకి అడుగుపెట్టాక ఎంతోమంది మహానుభావుల త్యాగాలకు తోడుగా తనూ నిలబడి స్వాతంత్ర్య పోరాటం సాగించాడు. ఎంతోమందితో స్వాతంత్ర్య పోరాట వీరులతో పాటు గాంధీకి కూడా ఖ్యాతి లభించింది. 1921వ సంవత్సరంలో ఒక కోటి రూపాయిలు చందాగా వసూలు చెయ్యాలనుకున్నారు. ఆ తర్వాత సర్వోదయ మిషన్, ఖాదీ, హరిజనుల ఉన్నతి, ప్రాకృతిక చికిత్స... ఇలా దేనికోసం అడిగినాసరే కోట్లాదిరూపాయిలు వచ్చిపడేవి.

పదేపదే మీకు చేస్తున్న విజ్ఞప్తి ఏమిటంటే-మీకు సాధ్యమైతే ఆధ్యాత్మికరంగంలోకి ప్రవేశించండి. మీ తాతతండ్రులు కరణం పనిచేసేవారు. వ్యవసాయం చేసేవారు, పాడిపశువులను సాకేవారు. కానీ మీరు అలాకాక చదువుకొని ఉపాధ్యాయపదవి చేపట్టారు. శారీరిక కష్టం కాకుండా బుద్ధికుశలతతో మంచి జీవనాన్ని సాగిస్తున్నారు. ఇది తెలివైనవారి చేసే పని. అలాగే ఆ మేధావి ప్రపంచం నుండి ఇంకొన్ని అడుగులు ముందుకు వేసి ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలోకి రాగలిగితే మరింత ఆనందం కలుగుతుంది. మీ తెలివితేటల్ని అభినందిస్తారు. మీరు మీ ప్రతిభకు సంతోషపడతారు. మీ సంపర్కంలోకి వచ్చినవారు మీ ఆధ్యాత్మిక శోభను, మీ గురించి విన్నవారు ధన్యులమయ్యా మనుకుంటారు. అటువంటి ఆధ్యాత్మికతను భగవంతుడు అందరికీ ప్రసాదించాలని కోరుకుంటారు.

మీరు పూజా పారాయణలు చేస్తున్నారు. ఉపాసన చేస్తున్నారు. కానీ సాధన చెయ్యటం లేదు. ఉపాసన, సాధనలలో విశేషమైన తేడా ఏమీ లేదు. కానీ అవి పరస్పర పూరకములు. ఒకటి లేకుంటే రెండవది సఫలీకృతం కాదు. పూజ మాత్రమే చేసినా, ఉపాసన మాత్రమే చేసినా ప్రయోజనం లేదు. అవి మిమ్మల్ని ఉన్నతస్థితికి తీసుకుపోలేవు. తుపాకీ లేకపోతే బుల్లెట్ పనిచెయ్యదు. విల్లు లేకపోతే బాణం ఉపయోగించదు. నేల లేనిదే విత్తు మొలకెత్తదు. కాబట్టి ఆధ్యాత్మికత మీకు లభించాలంటే ఉన్నతమైన ఆలోచనలూ, శ్రేష్టమైన దృష్టికోణమూ, స్వచ్ఛమైన జీవన విధానమూ కలిగిన వ్యక్తిగత జీవితం కూడా అవసరం!

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2017
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

జవించే కళ

ఒక చిత్రకారుడు మూడు చిత్రాలను తయారుచేసాడు. వాటిలో ఒకటి ఆలోచనల్లో తేలియున్నట్లు, రెండవది చేతులు నలుపుకుంటున్నట్లు, మూడవది చింతాక్రాంతుడై తలవంచుకున్నట్లు. ఈ మూడు ఒకే వ్యక్తి యొక్క మూడు పరిస్థితులని, వాటికి వివరణ ఇస్తూ చిత్రకారుడు - మొదటి చిత్రంలో వ్యక్తి వివాహానికి ముందు ఊహజగత్తులో విహరిస్తూ తేలియాడుతున్నాడని, రెండవ చిత్రంలో గృహస్థ జీవితంలోని సమస్యలను ఎదుర్కొనలేక దిక్కుతోచక చేతులు నలుపుకుంటున్నాడని, మూడవ చిత్రంలో భార్యవియోగమో, విరోధమో క్రుంగదీస్తూ సంతానం ద్వారా ఎదురయ్యే కష్టాలు కన్నీళ్ళకు రోదీస్తూ చింతాక్రాంతుడై ఉన్నాడని తెలియ జేశాడు. జీవితం అనే కళను చక్కగా నేర్చిన వ్యక్తులు మాత్రం గృహస్థాశ్రమం యొక్క మర్యాదను, ఆదర్శాలను నిలబెడుతూ ఉత్కృష్టులుగా, పరహిత సాధనారతులై మార్గదర్శకులై సుఖమయ జీవితాలను గడుపగలరు. ఆ కళను నేర్వని వారంతా పై చిత్రాలలో మాదిరి బ్రతుక లీడ్వక తప్పదు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

వృద్ధిపై స్వర్ణావతరణ జరగాలంటే మనుష్యులు దేవతలుగా మారాలి

తొమ్మిది సంవత్సరాల మాతృశక్తి శ్రద్ధాంజలి నవసృజన మహాపునశ్చరణ-4

యువ వికాసానికి ప్రణాళిక

2017 మే, జూన్, జూలై సంచికల్లో మనం చర్చించుకున్న విషయాలు - మాతృశక్తి నవసృజన మహాపునశ్చరణ తొమ్మిది సంవత్సరాలు కొనసాగుతుంది. 9 జూలై, గురుపౌర్ణమి నుండి మొదలుకుని మూడు చరణాల్లో, మూడేసి సంవత్సరాలుగా జరుపుకుంటాం. పరమవందనీయ మాతాజీ జన్మ శతాబ్ది 2026లో (అశ్వయుజ కృష్ణ చతుర్థి) వస్తుంది. నేడు సక్రియంగా కొనసాగుతున్న పరివర్తన క్రమాన్ని శక్తిస్వరూపి మాతాజీ ప్రత్యక్షంగా సంచాలన చేస్తున్నారు. ఆరాధ్యులైన పరమపూజ్య గురువుగారిదే ఆ శక్తి. నవసృజనలో మన భాగస్వామ్యం పెరిగి, మెరుగవ్వాలనే ఉద్దేశంతో ఈ పురశ్చరణను మూడు చరణాలుగా విభజించడమైంది. మొదటి మూడు సంవత్సరాల మీద ముందు ధ్యాసపెడదాం. ఈ విషయాల గురించే గత మూడు సంచికల్లో మనం చర్చించుకున్నాం. మహాపురశ్చరణ స్వరూపం చాలా సరళమైనది. యువతకి, నారీశక్తికి, పరిజనులందరికీ తగిన జీవన సాధన, స్వాధ్యాయం, సేవాకార్యాలు నిర్దేశించబడ్డాయి. పాక్షిక పత్రికల్లో వీటి గురించి విస్తారంగా చెప్పబడతాయి. జూలై సంచికలో చెప్పుకున్న ముఖ్యమైన విషయాల వివరణ ఇప్పుడు చదువుదాం.

పిండ (భ్రూణ) భద్రత, శిశు సంక్షేమం

ఈమధ్య కాలంలో ఈ విషయమై బాగా అవగాహన పెరిగింది అనడంలో సందేహం లేదు. 21వ శతాబ్దపు భారతంలో ముఖ్య భూమికను నిర్వర్తించే శ్రేష్టమైన మహామానవులు కావాలంటే వారు పుట్టకముందు నుంచి యవ్వనం వరకు మనము జాగ్రత్తపడాలి. పిండ స్థాపన దగ్గరనుండి గర్భం దాల్చినన్నాళ్ళు తల్లి యొక్క శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యాలకు ప్రాముఖ్యతనివ్వడం మన సంస్కృతిలో భాగం. ఆధ్యాత్మికస్థాయిలో శ్రేష్టమైన సంస్కారాలతో నింపే విధానం కూడా శాస్త్రోక్తంగా చెప్పబడింది. నేడు ఏంటీనేటల్ (గర్భంలో పెరిగే పిండంతో కలిపి తల్లి ఆరోగ్యం) జాగ్రత్తల గురించి చర్చిస్తున్నారు. కానీ గత 50 సంవత్సరాల నుండి సంస్కార పరంపరను పునరుద్ధరించి గాయత్రీ పరివార్ దానికి కొత్త రూపాన్నిచ్చింది. సీమంతోన్నయనం, పుంసవనం, జాతకర్మ మొదలైన వాటి గురించి మాట్లాడతారు కాని, ఏది ఎప్పుడు ఎలా చేయాలి అన్న దాని గురించి సమన్వయ సంస్కరణ గాయత్రీ పరివార్ అందించింది. దీని వల్ల పుట్టబోయే పిల్లలకు మంచి సంస్కారాలు అలవడినాయి. స్టిల్ బర్న్ (పుట్టినవెంటనే బిడ్డ చనిపోవడం) బాగా తగ్గాయి. స్వాధ్యాయానికి పెద్ద పీట

వేయడం వల్ల తల్లి మానసిక ఆరోగ్యం బాగా ఉండడమే కాక మంచి ఆలోచనలు కలిగిన పిల్లలు పుడు తున్నారు. దేశమంతటా ఈ సంస్కారం 'పూంబ్ సెరమనీ' పేరుతో ప్రఖ్యాతి గాంచింది. గాయత్రీ పరివార్ బ్యానర్ ఉపయోగించుకుని ఇతర ధర్మ ప్రియులు కూడా ఈ సంస్కారాలు చేయించడానికి ముందుకొస్తున్నారు. ఇప్పుడిది దేశవ్యాప్త కార్యక్రమంగా ఊపందుకుంది.

పుట్టిన తరువాత బాల్యం. క్రిందటి సంచికలో బాల్యంలో ఎలాంటి జాగ్రత్తలు అవసరమో తెలుసుకున్నాం. భార్యాభర్తలు ఎదుర్కొంటున్న పరిస్థితుల ఒత్తిడి పిల్లల మీద కూడా పడుతుంది. ఆ అనారోగ్యం బాల్యానికి పట్టకముందే తల్లిదండ్రుల స్థాయిలోనే జాగ్రత్తపడాలి. అందుకు అవసరమైన కౌన్సిలింగ్, కుటుంబ చర్చలు, వారి పరస్పర సంబంధాలు బలపడేవిధమైన చర్చలు మొదలైనవి ఏర్పాటు చేయాలి. ఆ తరువాత నామకరణం, అన్నప్రాశన, పుట్టువెంట్రుకలు, అక్షరాభ్యాసం మొదలైనవి కూడా కచ్చితంగా జరిగేటట్టు ప్రజ్ఞా మండళ్ళు చూసుకోవాలి. యువ మండళ్ళు, పరిజనులు దీనికి సహకరించగలరు. వీలైనన్ని ఎక్కువ బాల సంస్కార శాలలు ఏర్పాటు అయ్యేలా చూసుకోవాలి. ఈ మూడు సంవత్సరాలలో లక్ష బాల సంస్కారశాలలు ఏర్పాటు చేయడం మన లక్ష్యం.

దేవాలయాలకు దేవతలుగా మారటానికి వెళ్ళండి

యుద్ధప్రాతిపదికలో గురుపౌర్ణమి నుండి ఈ పని మొదలైంది. ఇది చదువుతున్న ప్రతి ఒక్కరూ ఈ పని మొదలుపెట్టాలి. గృహిణులైన తల్లులు, కన్యలు ఈ పని బాగా నిర్వర్తించగలరు. దీని కోసం ఒక నియమావళి కూడా తయారుచేయడమైనది. శాంతికుంజ్ నుండి దాన్ని తెప్పించుకోగలరు. ప్రస్తుతం ముప్పైవేల బాలసంస్కారశాలలు దేశమంతటా నడుపబడుతున్నాయి. మూడు సంవత్సరాలలో దీన్ని మూడురెట్లు చేయాలి.

ఇవి కాకుండా, పాటించవలసిన ఇతర ముఖ్య విషయాలు

1. సోషల్ మీడియా నుండి పిల్లలను దూరంగా ఉంచాలి.
2. విద్య, శిక్షణల రెండింటి సమన్వయ శిక్షణ అందివ్వాలి.
3. వారి ప్రతి కుతూహలాన్ని పెద్దలు సమాధానపరచాలి.
4. ఫాస్ట్ ఫుడ్, కూల్ డ్రింక్స్ వంటివి అలవాటు కాకుండా చూసుకోవాలి. ఎప్పుడైనా ఒకసారి అనుమతించవచ్చు.
5. టెలివిజన్లో హింస, పోర్నోగ్రఫి, సినిమాలు వంటి వాటి నుండి దూరంగా ఉంచాలి.
6. భారతీయ పద్ధతిలో భోజనాన్ని తినాలి. టేబుల్ మీద కూర్చుని, టి.వి చూసుకుంటూ తినడం అనారోగ్యకరం.
7. తల్లిదండ్రులు, అధ్యాపకులను తరచూ కలిసి పిల్లల చదువుకి, వ్యవహారానికి సంబంధించి రిపోర్టు తీసుకోవాలి. పిల్లల బ్యాగుల మోత తగ్గేలా, హోంవర్కు పుస్తకాల భారం లేకుండా చర్చించాలి.
8. ఆంగ్లాన్ని ఉపేక్షించనవసరం లేదు. కానీ పరస్పర సంభాషణలో మాతృభాషనే ఉపయోగించేట్లు ప్రోత్సహించాలి.
9. టి.విలో తమ పిల్లలను హీరో, ఐడల్ చేసేయాలనే అత్యాశలు వద్దు. వారి బాల్యాన్ని నాశనం చేయవద్దు.
10. ఆరవ తరగతికి ముందు పిల్లల్ని ఇంటర్నెట్ వాడనివ్వకండి. ఫైర్ వాల్ పెట్టండి. స్కూలు పనుల్లో ఏదైనా అవసరమైతే సహకరించండి కానీ వారికి పూర్తి స్వేచ్ఛనివ్వకండి.
11. వారానికి రెండు, మూడు సార్లు కుటుంబంలో అందరూ కలిసి మాట్లాడుకోవాలి.
12. పిల్లల అలవాట్లలో మార్పులను, వారి మూడ్ లో వచ్చే

మార్పులను గమనిస్తూ ఉండాలి. బాల్యం నుండి కిశోరావస్థకు చేరేటప్పుడు అమ్మాయిలకు తల్లులు, అబ్బాయిలకు తండ్రులు సక్రియంగా ఉండడం మంచిది. శారీరక మార్పుల గురించి వారికి సహజంగా తెలిసేటట్లు చెప్పాలి. (12 సం. దాటాక) టీనేజ్ లో వారి స్నేహితులుగా మారి వారి కుతూహలాలన్నిటినీ సమాధానపరచాలి.

కిశోరావస్థ నుండి యువ్వనం అనేది ముఖ్యమైన మార్పులు వచ్చే సమయం. అప్పటికే పిల్లలు ప్రపంచాన్ని బాగా చూసి ఉంటారు. నేడు సోషల్ మీడియా, టి.వి, సినిమాల్లో విచ్చలవిడిగా మనోరంజనం పేరు మీద చూపించేవి పిల్లల వికాశానికి అడ్డరాకుండా చూసుకోవాలి. ఈ సమయంలోనే స్నేహితుల ప్రభావం ఎక్కువగా ఉంటుంది. సాన్నిహిత్యం హద్దులు దాటకుండా చూసుకోవాలి. ఈ వయస్సులోనే మత్తు పదార్థాలకు బానిసలవుతారు. ఈ విషయం చాపకింద నీరులాగా దేశమంతటా పాకుతోంది. సమ్మద్ది పేరిట పొలాలు అమ్ముతున్నారు, ఇంట్లో పనులుండటం లేదు, నిరుద్యోగ సమస్య పెరుగుతూనే ఉంది. అదే నిష్పత్తిలో మత్తుపదార్థాలు పెరుగుతున్నాయి. ఇది మన దేశం వెన్ను విరుస్తోంది.

యుక్తవయస్సు వచ్చేంతవరకు వారిని ఏదో ఒక రచనాత్మక కార్యంలో నిమగ్నమైయ్యేట్లు చేయడం చాలా అవసరం. వృక్షారోపణ మొదలుకుని సేవాకార్యక్రమాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. గాయత్రీ పరివార్ యువదళం, ఎన్నో బహుముఖ ప్రణాళికల ద్వారా ఎంతోమంది యువతకు దారి చూపిస్తోంది. చాలా మంది యువకులు ఇప్పుడు ప్రజాసేవకు స్వయంగా మార్గ దర్శనం చేస్తున్నారు. దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం, దాని శాఖలు కలిసి సార్థకమైన పనులలో నిమగ్నమయ్యే యువతరాన్ని తయారుచేస్తున్నాయి. ఈ కార్యక్రమం రాబోయే రోజులలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా మారబోతోంది. దీనికి నాంది నాగ్ పూర్ లో జరగబోయే బృహత్ సమ్మేళనంతో కానుంది (26,27,28 జనవరి 2018).

దేశవ్యాప్తంగా సువ్యస్థితి కిశోర నైపుణ్యం, కన్యా నైపుణ్య శిబిరాల సంచాలన

ప్రస్తుతం కన్యా నైపుణ్య శిబిరాలు విజయవంతంగా కొనసాగుతున్నాయి. ఇప్పుడు ప్రాంతీయ, జిల్లావారీ స్థాయిల్లో కిశోర నైపుణ్య శిబిరాలను కూడా సరైన మార్గదర్శనంతో ఏర్పాటు

ఏ మతంలో పుట్టినా మానవ శరీరానికి ఒకే ధర్మం ఉంటుంది

చేయబడుతున్నాయి. ఈ ఐదు రోజుల కార్యక్రమాల ద్వారా ఒక విప్లవాత్మక ప్రశిక్షణ క్రమాన్ని నడిపించవచ్చు. ఇప్పుడు సరైన పాఠ్యక్రమం కూడా రూపొందిస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులు, స్కూళ్ళు, కాలేజీల అధ్యాపకులు చేయలేని వాటిని, సంస్కారులైన పరిపక్వ ప్రశిక్షకులు చేయగలరు. వీరు యువత కన్నా కొన్ని సంవత్సరాలు మాత్రమే పెద్దవారు. ఈ శిబిరాలు వేసవి సెలవులు లేదా శీతాకాలం సెలవులలో కూడా ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు. కుటుంబం ఏర్పాటయ్యే ముందే, పెళ్ళికి ముందే, ఉద్యోగభారం నెత్తినపడక ముందే నైపుణ్యం సంపాదించడం అవసరం.

కుటుంబ యువ సమైక్యతలు అద్భుత విజయాలు సాధించాయి. ఇందులో గాయత్రీ పరివార్తో ప్రభావితమైన ఇతర కుటుంబాల కూతుళ్ళు, కొడుకులు, అల్లుళ్లు పాల్గొంటారు. ఒకటి నుండి మూడు రోజుల శిబిరాల ద్వారా పరస్పర అవగాహన పెరుగుతుంది, దివ్య సంస్కారాలు ఉద్భవిస్తాయి మరియు భావిబాధ్యతలు నిర్వర్తించే యోగ్యత వస్తుంది. వీరే భవిష్యత్తులో కార్యకర్తలుగా రూపొందుతారు. కార్యకర్తలు కాకపోయినా, బాధ్యతగల దంపతులుగా తయారవుతారు. నేడు కుటుంబ వ్యవస్థ అన్నిటికన్నా క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో ఉన్నది.

ఈ సమైక్యతలలో విషయాలు - 'మీరంతా ఋషుల సంతానం; మీకంతా మంచే జరగబోతోంది; మీ జన్మ, కర్మలన్నీ దివ్య మైనవి; వ్యక్తిత్వ వికాసానికి ఒక గొప్ప అవకాశం మీ దగ్గరే ఉంది; యుగనిర్మాణ యుజన-యువ కార్యక్రమాలలో పాల్గొని జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకోవచ్చు.' వీటితోనే దైవీ కుటుంబాలకు భూమిక ఏర్పడుతుంది.

ఇతర కార్యాలు - 1. ఒంటరిగా ఉన్న వృద్ధులను (పిల్లలు విదేశాల్లో ఉన్నవారు, పిల్లలు లేని వారు, వదిలేసినవారు) దత్తత తీసుకోవడం. వారిని తరుచూ కలిసి, మాట్లాడి, వారి సమస్యలు తెలుసుకోవాలి. వారికి కావలసిన సామాను తీసుకుని రావాలి. ప్రభుత్వకార్యాలయాల పనుల్లో వారికి సహకరించాలి. దీని కోసం యువత వారానికి రెండు రోజులు, రెండేసి గంటలు కేటాయించాలి. 2. మాతా భగవతీ వాత్సల్య కేంద్రాల స్థాపన - ఒంటరిగా, అసురక్షిత వాతావరణంలో ఉండే ఆటవికులకు (శిక్షణ కోసం). 3. గాయత్రీ విద్యాపీఠాలు, ఋషి విద్యాలయాలు, బాలవికాస కేంద్రాల దేశవ్యాప్త శృంగారాల ఏర్పాటు.

- సశేషం -

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 2017
అనువాదం: ఎం.వి.ప్రసాద్

శక్తి కలశయాత్ర శుభారంభం

ఆత్మీయ పరిజనులకు చేయు విశేషమైన సూచన: 2018 జనవరి 5, 6, 7, 8 తేదీలలో గుంటూరుజిల్లాలోని మంగళగిరిలో జరుగబోవు అశ్వమేధగాయత్రీమహాయజ్ఞ ప్రచార నిమిత్తం సెప్టెంబరు 21వ తేదీ నుండి శక్తి కలశయాత్ర ప్రారంభమగును. తెలంగాణ మరియు నవ్యాంధ్రప్రదేశ్ లో ఈ యాత్ర విస్తృతంగా జరుపబడును కావున ఉభయరాష్ట్రములలో గల శ్రద్ధావంతులైన కార్యకర్తలకు తమతమ జిల్లాలలో ఏయే గ్రామములలో శక్తి కలశమును ఆహ్వానించుటకు ఆసక్తి ఉన్నదో ఆయా గ్రామముల పేర్లు - అక్కడున్న కార్యకర్తల వివరములను ఫోన్ నంబర్లతో సహా ఒక పట్టిక తయారుచేసి సెప్టెంబరు 1వ తేదీ లోపల గాయత్రీచేతనాకేంద్రము-హైద్రాబాద్ కు తెలియజేయగలరు. ఇంకా ఏమైనా మార్పు-చేర్పులు జరిగినచో సెప్టెంబర్ 17వ తేదీన మంగళగిరిలో జరుగబోవు కార్యకర్తల సమావేశమునకు ఆ వివరాలను ఇవ్వగలరు. ఇచ్చిన వివరాలను బట్టి రూట్ మ్యాప్ ను తయారుచేసి వివరంగా దానిని యుగశక్తి గాయత్రీ పత్రికలో ప్రచురించగలము. గురుదేవుల అంగ అవయవములుగా మనం అత్యంత శ్రద్ధాభక్తులతో ఈ ప్రచార కార్యక్రమమును దిగ్విజయం చేయాలి. అందరికీ ఇదే మా సాదరపూర్వక ఆహ్వానము!!

ఇట్లు

గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం, హెచ్.పి.రోడ్, మూసాపేట, హైద్రాబాద్ - 500 018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 99491 11175

దేవతగా మారదలుచుకుంటే ప్రకృతికి దగ్గరగా జీవించాలి

జ్వరం... మంచిదేనా?

వర్షాకాలం, చలికాలం రాగానే అందరి ఇళ్ళలో, ప్రత్యేకంగా చిన్న పిల్లలు ఉండే ఇళ్ళలో జ్వరాలు రావటం అనేది సర్వ సాధారణం. పిల్లలకు జ్వరం రాగానే ఇంట్లో అందరికీ ఒకటే ఆందోళన జ్వరం ఎందుకు వచ్చింది ఎలా వచ్చింది అంటూ చాలా ఖంగారుగా డాక్టర్ల వద్దకు పరిగెడుతుంటారు. పూర్వపు రోజులలో ఉమ్మడి కుటుంబాలు ఉండడంతో ఏ జ్వరానికి ఖంగారు పడాలో దేనికి పడకూడదో పెద్దవాళ్ళకు తెలిసేది కాని ఈ రోజుల్లో అన్ని చిన్న కుటుంబాలే ఒకరో, ఇద్దరో పిల్లలు. తల్లిదండ్రులకు పెద్దగా అనుభవం మరియు అవగాహన లేకపోవడంతో ప్రతిచిన్నదానికి బాగా భయపడి పోతున్నారు. ఈ భయాన్ని ఫీవర్ ఫోబియా అంటారు. నిజానికి జ్వరం ప్రమాదకరమా? అసలు జ్వరం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు వస్తుందో అవగాహన పెంచుకుంటే ఈ భయం పోయి సరైన నిర్ణయం తీసుకోగలుగుతారు.

ఒక సర్వే ప్రకారం నూటికి 90% తల్లిదండ్రులు జ్వరం వలన చాలా ప్రమాదం జరుగుతుంది అని భావిస్తున్నారని తెలిసింది. నూటికి 85% మంది జ్వరం 102 డిగ్రీలు పెరగక ముందే క్రోసిన్ వంటి మందులను వాడుతున్నారని తెలిసింది.

మానవుని సాధారణ శరీర ఉష్ణోగ్రతలో 98.6°F లేదా 37°C గా పరిగణిస్తారు. పైన పేర్కొన్న సాధారణ ఉష్ణోగ్రత కన్నా పెరిగినచో దానిని జ్వరము క్రింద పరిగణిస్తారు. శరీర ఉష్ణోగ్రత సాధారణ స్థాయి కంటే ఎక్కువ స్థాయిలో ఉంటుంది. దానివలన మొదట చలి మొదలయ్యి తరువాత తగ్గేటప్పుడు వేడి మరియు చమటలు వస్తాయి. సాధారణంగా జ్వరం 105°, 107° F కంటే పెరగవు. ఒక్కోసారి జ్వరం వలన ఫిట్స్ వచ్చే అవకాశం ప్రత్యేకంగా చిన్నపిల్లలో ఉంటుంది కాని దీనివలన మెదడుకు గాని వారి శరీరానికి గాని వచ్చే ప్రమాదం ఏమీ ఉండదు.

చాలావరకు తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకు జ్వరం వస్తే ఫిట్స్ వస్తాయేమో అని ముందే ఖంగారు పడి ఎక్కువగా

మందులు వాడేస్తారు. మనం ముందుగా అర్థం చేసుకోవలసినది ఏమిటంటే జ్వరం అనేది వ్యాధి కాదు. వ్యాధి లక్షణం మాత్రమే.

జ్వరం ఎందుకు వస్తుంది? మన శరీరం ఆరోగ్యంగా ఉండంటే నిరంతరం బయట నుంచి వచ్చే ఎన్నో హానికారక క్రిములతో (బ్యాక్టీరియా, వైరస్, ప్యారాసైట్లు) మన వ్యాధి నిరోధక వ్యవస్థ పోరాటం వల్లనే. మన వ్యాధి నిరోధక వ్యవస్థ బలంగా ఉండి గెలుస్తున్నంత వరకు మనం ఆరోగ్యంగా ఉంటాము. కాని ఒక్కోసారి మన శరీరం బలహీనమైనప్పుడు ఈ క్రిములు జయిస్తాయి అని శరీర సాధారణ ఉష్ణోగ్రతలో ఎక్కువగా పెరుగుతాయి. అలాంటప్పుడు శరీరం వాటినుండి రక్షించుకోవడానికి ఉష్ణోగ్రతను పెంచి జ్వరం వస్తుంది. ఈ హెచ్చు ఉష్ణోగ్రతలలో ఈ వ్యాధికారక క్రిములు మనలేవు. అందువలన జ్వరం అనే లక్షణం శరీరానికి ఒక రకంగా మేలు చేస్తుంది. నూటికి 70-80% వరకు వచ్చే జ్వరాలు ఇలాంటివే. అంటే జ్వరం వచ్చిందంటే మన వ్యాధి నిరోధక శక్తి బాగా పనిచేస్తుందన్న మాట.

సాధారణంగా వైరస్ వల్ల వచ్చే జ్వరాలే ఎక్కువ అని వాటంతట అవే 3-7 రోజుల వ్యవధిలో తగ్గిపోతాయి. ఈ మధ్య మనదేశంలో ఈ అవగాహన కోరవడంలో మందుల వాడకం ఎక్కువయింది.

మందులు వాడితే ఏమవుతుంది? ఇందాక అనుకొన్నట్లు జ్వరాలలో ఎక్కువగా వైరస్ వలన వచ్చే జ్వరాలే ఎక్కువ శాతం అనుకొన్నాము కదా వాటికి సాధారణంగా మందులు అవసరం ఉండదు. వాటికవే తగ్గుతాయి. కాని పిల్లలకు ఏమీ అవుతుందో అనే భయంతో తొందరగా జ్వరం తగ్గాలి అనే ఆశ్రుతతో హాస్పిటల్స్ కి పరిగెత్తే వారి సంఖ్య ఎక్కువయింది. లేదా మందుల షాపులో అంతకు ముందు వాడిన మందులే కొనుక్కుని వాడడం కూడా జరుగుతుంది. ఎక్కువగా జ్వరాన్ని తగ్గించే క్రోసిన్ వంటి మందులతోపాటు అంటిబయోటిక్ వాడకం కూడా చాలా సాధారణమైంది. అంటిబయోటిక్ అనేది బ్యాక్టీరియాపై (అది కూడా కొన్ని మందులు కొన్ని రకాల

మనం పృథ్విపై సృష్టావతరణకు ప్రయత్నం చేయాలి

బ్యాక్టీరియాపై మాత్రమే పనిచేస్తాయి) మాత్రమే కాని వైరస్పై పనిచేయదు. అంటే మనం నూటికి 60-70% అనవసరంగా మందులు వాడుతున్నాము. పోని వాడితే వాడం ఏమవుతుందో అనుకోవద్దు. దీనివలన రెండు నష్టాలు ఒకటి ఇది వ్యాధికారక వైరస్ మీద పనిచేయవు. కాని మన శరీరంలో మనకి సహాయం పడే ఎన్నో మంచి బ్యాక్టీరియాను నాశనం చేస్తాయి. ఉదాహరణకి మన జీర్ణవ్యవస్థ సక్రమంగా పనిచేయడానికి ఎన్నో బ్యాక్టీరియాలు దోహదం చేస్తాయి. కాని ఆంటి బయాటిక్స్ వాడడం వలన ఈ మంచి బ్యాక్టీరియా నశించి జీర్ణక్రియ దెబ్బతింటుంది. (అందుకే ఆంటిబయాటిక్స్ వాడినప్పుడు కడుపులో మంట విరోచనాలు మొదలగు సైడ్ ఎఫెక్ట్స్ వస్తాయి). ఇది ఒక నష్టం అయితే సరైన అవగాహన లేకుండా విచక్షణా రహితంగా ఆంటిబయాటిక్స్ వాడడం వలన, మోతాదు సరిగ్గా వాడక పోవడం వలన బ్యాక్టీరియా ఇంకా బలంగా మొండిగా తయారై ఇప్పుడు ఎంతో శక్తివంతమైన మందులకు కూడా లొంగని సూపర్ బగ్స్ తయారవుతున్నాయి.

అయితే అసలు మందులే మంచివి కావా? ఈ సందేహం సహజం. మందులు రెండు వైపులా పడుతున్న కత్తి లాంటివి అవసరాన్ని బట్టి మితంగా వాడితే అమృతతుల్యం లేదా విషం. మనదేశంలో నిపుణులైన వైద్యులు తక్కువగా ఉన్నందున మరియు దేశజనాభా బాగా ఎక్కువ కావున మందులపై తగినంత అవగాహన వైద్యులు ఇవ్వలేకపోతున్నారు. అమెరికా వంటి దేశాలలో ఈ సమస్యపై బాగా అవగాహన ఉన్నందున అక్కడ బ్యాక్టీరియా వలన అని తేలితేనే ఆంటిబయాటిక్స్ వాడతారు. మనదేశంలో కూడా మందుల వాడకంపై అవగాహన పెరగడం అత్యవసరం. ఒక్కోసారి మందులు చాలా చిన్న చిన్న సమస్యలు లేదా పెద్ద సమస్యలైనా ఎక్కువగా వాడడం వలన మూత్రపిండాలు కాలేయం దెబ్బతిని వేరే సమస్యలు కూడా పెరుగుతున్నాయి.

జ్వరం రావడానికి గల కారణాన్ని గుర్తించి దానికి అవసరమైన చికిత్సను చేయడం ఉత్తమం. దీనికి మామూలుగా అల్లోపతిలో జ్వరానికి కారణం అయిన బ్యాక్టీరియాను అంతం చేయడానికి యాంటిబయాటిక్స్ వాడతారు. జ్వరం తగ్గడానికి క్రోసిన్, సుప్రాల్ లాంటిని వాడతారు. ఇది అప్పటికి తగ్గినా పిల్లల్లో ప్రతిసారి వాడడం వలన వారి వ్యాధి నిరోధక శక్తి

తగ్గి తరువాత వారం సులభంగా త్వరగా వ్యాధుల బారిన పడుతుంటారు.

హోమియోపతితో జ్వరం తగ్గుతుందా?

హోమియోపతి బాగా పనిచేస్తుంది కాని చాలా మెల్లగా పనిచేస్తుంది అని ఈ రోజుల్లో బాగా ప్రాచుర్యంలో ఉన్న అంశం. అందుకని జ్వరం లాంటి సందర్భాల్లో అందులో చిన్న పిల్లల్లో హోమియోపతి వాడడానికి ముందుకురారు.

ఈ రోజుల్లో అన్ని “ఇన్స్టంట్” గా అవ్వాలని కోరుకుంటున్నారు. ముఖ్యంగా చిన్నపిల్లలు ఉన్న తల్లిదండ్రులు పిల్లలకి జ్వరం రాగానే ఎంత త్వరగా థర్మామీటర్లో నార్మల్ టెంపరేచర్ వస్తుంది అని చూస్తున్నారు కాని లోపల వ్యాధి తగ్గి జ్వరం తగ్గిందా? అని పట్టించుకోరు. క్రోసిన్తో చాలాసార్లు జ్వరం తగ్గినా దాని ప్రభావం తగ్గక మరల జ్వరం వస్తుంది అది అప్పటికప్పుడు దాన్ని తగ్గిస్తుంది కాని లోపల ఉన్న ఇన్ఫెక్షన్ ఇంకా పెరుగుతుంది దాని కోసం మరల యాంటి బయాటిక్ వాడాలి.

మరి హోమియోపతి ఎలా పనిచేస్తుంది? మనం పైన పేర్కొన్నట్లు వ్యాధి రావడానికి కారణం అవి మన శరీరాన్ని దాడి చేస్తాయి. హోమియో మందులు శక్తిని బలోపేతం చేస్తాయి. అప్పుడు శరీరమే తనంతట తానుగా క్రిములను అంతం చేస్తాయి. అందువలన హోమియో మందులు ముందు ఇన్ఫెక్షన్ తగ్గించి ఆ తరువాత జ్వరంని (వ్యాధి లక్షణం) తగ్గిస్తాయి.

అందువలన హోమియో మందులు ఆలస్యంగా పని చేస్తాయి. అనే అపోహ ఉంది. మనం ఉష్ణోగ్రత ఆధారంగా మాత్రమే గమనిస్తే హోమియో ఆలస్యంగా కనపడుతుంది కాని వ్యాధిని చూస్తే హోమియో మందులతో చాలా తొందరగా వ్యాధి నుండి బయటపడతారు. మందుల తాలూకు సైడ్ ఎఫెక్ట్స్ కూడా ఉండవు. కాబట్టి తొందరగా పిల్లలు ఆరోగ్యవంతులు అవుతారు. మళ్ళీ మళ్ళీ ఊరికే ఇన్ఫెక్షన్లు రావడం కూడా తగ్గ ముఖం పడుతుంది. పిల్లలకి ఎటువంటి సంకోచం లేకుండా జ్వరానికి హోమియో మందులు వాడవచ్చు. ఈ వ్యాసం మామూలుగా వచ్చే జ్వరాలని గురించి అవగాహనకు మాత్రమే.

- డా॥ టంగుటూరి నీలవేణి, బి. హెచ్.ఎమ్.ఎస్.

బాధ్యతలను సవ్యంగా నిర్వర్తించాలి

ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

సికింద్రాబాదులో

2018 జనవరి 5 నుంచి 8 తేదీలలో మంగళగిరిలో జరుగుతున్న అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ శృంగారంలో భాగంగా గాయత్రీ పరివార్ సంస్థలో భాగమైన దియా (డివైన్ ఇండియా యూత్ అసోసియేషన్) ఆధ్వర్యంలో జరుగుతున్న 24 కుండముల మహాయజ్ఞం వరుసలో భాగంగా ఆగస్టు 13వ తేదీ ఆదివారం ఉదయం సికింద్రాబాదులోని డి.ఎ.డి. కాలనీ కమ్యూనిటీ హాల్లో 15వ సప్తకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం కన్నుల పండుగగా జరిగింది. ఇందులో మంగళగిరి అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞంలో అందరు భాగస్వాములు అయ్యేవిధంగా మహా సంకల్పం తీసుకోవడం జరిగింది. అలాగే గురుదేవుల యుగ సాహిత్యాన్ని అందరికీ పరిచయం చేయడం జరిగింది.

హైదరాబాదు మౌంట్ శంబళలో

2017 ఆగస్టు 17 గురువారమునాడు ఉదయం గం|| 9.12 ని||లకు మౌంట్ శంబళ ది గ్లోబల్ పవర్ సెంటర్ సంచాలకులైన శ్రీ గోపిరెడ్డి యుగంధర్ శంబళ & శ్రీమతి విజయశ్రీ శంబళ దంపతుల ఏకైక పుత్రుడు డా|| అనిరుద్ధ, శ్రీమతి & శ్రీ బాశెట్టి అర్చన-హరిబాబుగార్ల ఏకైక పుత్రిక డా|| అక్షతతో వివాహం కన్నుల పండువగా జరిగింది. ఈ వివాహాన్ని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం మూసాపేట ప్రతినిధులు శ్రీ విక్రమ్ గారు, శ్రీ పూలేసింగ్ గారు ఈ వివాహ సంస్కారాన్ని శాస్త్రోక్తమైన పద్ధతిలో జరిపించారు. ఈ వివాహ సంస్కారంలో యజ్ఞ మహిమ మరియు లాజహోమం, సప్తపది యొక్క అర్థాలను వివరంగా చెప్తూ చేసిన ఈ వివాహ సంస్కారం ఆహుతులను విశేషంగా ఆకట్టుకొంది.

హైదరాబాదు గాయత్రీ చేతనా కేంద్రంలో

ఆగస్టు 18వ తేదీ శ్రావణమాసంలో చివరి శుక్రవారం సందర్భంగా హైదరాబాదులోని మూసాపేటలోని గాయత్రీ చేతనాకేంద్రంలో వరలక్ష్మీవ్రత వేడుకలు వైభవంగా జరిగాయి.

ఆర్ష ధర్మ ప్రచారకులు శ్రీ కృష్ణారావుగారి పర్యవేక్షణలో

వరలక్ష్మీవ్రతం జరిగింది. అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో జరిగిన ఈ కార్యక్రమంలో అశ్వినీ సుబ్బారావుగారి శ్రీమతి మహేశ్వరి గారు, శ్రీమతి భవానీ అనిల్ గారు, శ్రీమతి సత్యవతిగారు, శ్రీమతి పద్మావతి జగన్నాథంగారు, శ్రీమతి పద్మగారు తదితర మహిళాభక్తులు పాల్గొన్నారు.

సమాజ కళ్యాణం, శాంతి, సౌభాగ్యాలను కలిగించే వరలక్ష్మీవ్రతం, మహిళలనేకాక కుటుంబాలను, సమాజాన్ని రక్షించే ఉత్తమ వ్రతమని మహేశ్వరి అశ్వినీ సుబ్బారావుగారు పేర్కొని, నేటి యువతులు, గృహిణులు ఈ వ్రత ఔన్నత్యాన్ని తెలుసుకుని పాటించాలని పేర్కొన్నారు.

ఇరవైమందికి పైగా పాల్గొన్న వ్రతాన్ని ఆచరించిన అనంతరం తీర్థప్రసాద, భోజనాదులతో ముగిసింది.

హైదరాబాదు కేపీహెచ్వి కాలనీలో

ఆగస్టు 20వ తేదీన హైదరాబాద్ కూకట్ పల్లి హౌసింగ్ బోర్డ్ 3వ ఫేజ్ ఎల్.ఐ.జి. నివాస ప్రాంగణంలోగల వాసవీ కన్యకా పరమేశ్వరి ఆలయంలో, 24 కుండీల గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు.

మూసాపేట గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ మహాయజ్ఞం, గాయత్రీ పరివార్ దక్షిణ భారత పర్యవేక్షకులు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారి నేతృత్వంలో జరిగింది. శ్రీ సుబ్బారావుగారు ప్రసంగిస్తూ “సమాజ శ్రేయస్సు కోసం గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని చేపట్టడం శుభపరిణామమని, అందరికీ సద్బుద్ధిని ప్రసాదించే శక్తి గాయత్రీ మంత్రానికి ఉందని అన్నారు. విదేశీయులు పిల్లలు సైతం గాయత్రీ మంత్రాన్ని జపిస్తున్న ఈ రోజుల్లో మన యువతకూడి అంతకు మించిన ఉత్సాహంతో, భక్తి శ్రద్ధలతో జపించాలన్నారు.

అనంతరం ఓంకార జపాన్ని, గాయత్రీ మంత్ర జపాన్ని చేయించారు. ఆలయ చైర్మన్ శ్రీ చెరుకు కుమారస్వామి, కూకట్ పల్లి మండలం ఆర్యవైశ్య సంక్షేమం సంఘం అధ్యక్షు చంద్రశేఖర్, గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం నిర్వాహకులు విక్రమ్ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి ఆధ్యాత్మిక సాధన పలుకదు

2018 జనవరిలో గుంటూరు జిల్లా మంగళగిరిలో జరిగే అశ్వమేధ మహాయజ్ఞాన్ని ప్రాతిపదికగా చేసుకుని ఈ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం జరిగిందని, ఆ అశ్వమేధ మహాయజ్ఞంలో పాల్గొని ఆ పరమాత్ముని కృపకు పాత్రులవుదామని నిర్వాహకులు కోరారు.

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ పరిచయ ప్రచార కార్యక్రమం

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ పరిచయ ప్రచార కార్యక్రమంలో భాగంగా గాయత్రీ పరివార్ ముఖ్య సభ్యులు, నిరంతర సేవాభిలాషి, గురుదేవుల ఆశయాలను అందరికీ చేర్చాలన్న తపనతో కృషిచేస్తున్న శ్రీ వేణుగోపాలరెడ్డిగారు వివిధ జిల్లాలలో, వివిధ పీఠాలలో జరిగే కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ భక్తులందరినీ సమీకరించి, స్ఫూర్తిని అందించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

వారు విజయనగరం సమీపంలోని కురుపాం, రావాడ, చినమురంగి, వడుంగి, డెంకాల మండలం, అక్కవరం, విశాఖ పట్టణంలోని గ్రీన్ ఫీల్డ్ కాలనీ, యలమంచిలి ఉద్దండ పురం, తుని, హంసవరం, అమలాపురం, రంగాపురం, కోనసీమలో సుమారు పది గ్రామాలు, క్రొత్త దేనికోన, తాడిపత్రి, అనంత పురం, కదిరి, మదనపల్లి, ప్రొద్దుటూరు, కడప, నరసరావుపేట, చెరువు ప్రాంతం, కారుమంచి, పిట్టల బండి, కుందూరువారి పాలెం, ఉండ్రాజవరం, గుంటూరు, ఒంగోలు, మంగళగిరి మొదలైన వివిధ ప్రాంతాలలోని గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులను, గురుదేవుల శిష్యులందరినీ వివిధ సమావేశాలు, యజ్ఞాల ద్వారా సమీకరించి, అశ్వమేధ మహాయజ్ఞాన్ని విజయవంతం చేయాలని తపిస్తున్నారు.

స్వామి భవానీ దయాల్

భవానీ దయాల్ స్కూలుకు వెళ్తున్నాడు. త్రోవలో అతను ఒక దయనీయమైన దృశ్యాన్ని చూశాడు.

వృద్ధాప్యంలో ఉన్న ఒక కూలీ మోయలేని బరువును మోస్తూ వంగిపోయిన నడుముతో నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు. అతని వెనుక తెల్లదొర ఒకడు బెత్తం వుచ్చుకుని వస్తున్నాడు. నెత్తిమీద ఉన్న బరువు వల్ల వృద్ధుని అడుగులు తడబడుతున్నాయి. వెనకనుండి కఠినమైన స్వరంతో వినిపిస్తోంది - 'అరే తొందరగా నడు. బండి దాటిపోయిందంటే నీ చర్మం ఒలిచేస్తాను.'

భవానీ దయాల్ ఇది చూసి సహించలేకపోయాడు. మనిషా, రాక్షసుడా అని అనుకున్నాడు. కొంచెం ముందుకు పోయి కూలీ కాళ్ళు తడబడి క్రింద పడిపోయాడు. ఆంగ్లేయుడు అతనిని లేపి బెత్తంతో కొట్టసాగాడు. ఆ స్థితిలో కూడా ఆ కూలీకి ఎవరూ సహాయం చేయలేదు.

భవానీ దయాల్ ఆ ఆంగ్లేయుని చేతులను పట్టుకొనేందుకు ప్రయత్నించాడు. ఆంగ్లేయుడు ఎవరూ అని వెనక్కి తిరిగిచూస్తే భవానీ దయాల్ కనిపించాడు. ఆ బాలుడు ముందుకు వచ్చి ఆంగ్లభాషలో చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు - 'ఇతడు నిర్దోషి, ఇతనిని వదలిపెట్టండి. ఇతడు ఏ అపరాధమూ చేయలేదు.' ఆంగ్లేయుడు వృద్ధుడిని కొట్టడం ఆపి ఇలా అన్నాడు. - 'ఈ పశువు నా సామానులన్నీ పాడు చేశాడు. నీవు చెప్పావు కనుక వీడిని విడిచిపెడుతున్నాను.'

'లేదు సార్, సామాను పాడవటం ఇతని తప్పు కాదు. తప్పంతా మీది. ఈ వృద్ధుడు ఇంత సామాను మోయలేడని మీకు తెలుసు. తెలిసి కూడా ఇతని నెత్తిపై ఇంత సామాను పెట్టారు. మీరు మనిషిని మనిషిగా గుర్తించాలి. తన మాటలు పూర్తి చేసి భవానీ దయాల్ స్కూలుకు వెళ్ళిపోయాడు. కానీ అక్కడ ఉన్నంతసేపూ అతని మనస్సు చదువు మీద లేదు. ఆ సంఘటన అతని మనస్సు కలచివేసింది. ఈ అన్యాయాన్ని ఎదిరించాలని అతను సంకల్పించుకున్నాడు.

తరువాత కాలంలో అతను గ్రామ గ్రామానికి వెళ్లి జనజాగరణ చేయసాగాడు. ఆ కార్యంలోనే తన జీవితం అంతా గడిపాడు. సహాయనిరాకరణోద్యమం కోసం, స్వదేశీ ప్రచారోద్యమం కోసం శ్రమించి పనిచేశాడు. తరువాత సన్యాసాశ్రమాన్ని స్వీకరించాడు. ఆ తర్వాత ఆయనను స్వామి భవానీ దయాల్ అని పిలువసాగారు. దేశసేవకై సమర్పించబడిన ఆ సన్యాసి జీవితం ధన్యమైంది.

మనస్సు లగ్నం చేయకుండా ఎంత అద్భుతమైన సాధన అయినా ఫలితం ఇవ్వదు

యువక్రాంతి సంవత్సరం

నూతన సృజన - యువ సంకల్ప సమారోహం

26,27,28 జనవరి 2018, నాగపూర్

నాలుగు లక్ష్యాలు

- ఆరోగ్యయువత
- వినయశీలురైన
- స్వావలంబులైన యువత
- సేవ చేసే యువత

నాలుగు పరిణామాలు

- శక్తివంతమైన దేశం
- శ్రేష్ఠతతో నిండిన దేశం
- సంపన్న దేశం
- సుఖవంతమైన దేశం

ప్రధాన ఆకర్షణలు :

- డా॥ ప్రణవ్ పండ్యాగారితోపాటు జాతీయ, అంతర్జాతీయ ప్రతినిధులతో సంపర్కం.
- యావత్ దేశ యువ సమ్మేళనంతో భాగస్వాములయ్యేదరు.
- మూడు రోజుల కార్యక్రమం. 28 జనవరి నాడు విరాట్ యువ సమ్మేళనం.
- దేశవ్యాప్తంగా జరుగుచున్న వివిధ కార్యక్రమాలకు సంబంధించిన ప్రదర్శన మరియు ప్రశిక్షణ వివరాలు.
- సాధనా విజ్ఞానం, వృక్షగంగా, నిర్మలగంగా, గ్రామతీర్థ, స్వావలంబన, యువ సమ్మేళనాలు, ఆపదల నివారణ మున్నగువానిపై ప్రయోజనకరమైన ప్రదర్శిని.
- ప్రవాస దేశీయ ప్రముఖుల అభినందించుట.
- వివిధ ఉద్యమ కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొని ప్రశంసాపూర్వకంగా పనిచేసిన వారిని సమ్మానించుట.
- శిబిర సమాప్తివేళ రానున్న 9 సంవత్సరాలలో చేపట్టే కార్యక్రమాల గురించి సంకల్పం చేయుట మరియు “2026 దేశ యువత దార్శనికత” ఆవిష్కారము.

నాలుగు సూత్రాలు :

ఆలోచన: ఆత్మ నిర్మాణం ద్వారా దేశ నిర్మాణం జరుగుతుంది.

సందర్భము : దేశము మరియు ప్రపంచ సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని కనుగొనుట.

అభ్యాసము : యుగ నిర్మాణానికై ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనల ద్వారా శ్రేష్ఠమైన యువతను సమాయత్తం గావించుట.

క్రియ : చక్కని శీలవంతులైన యువతను ఎంచుకొని, వారి వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మాణానికై తగిన శిక్షణనందించి, వీరినంతా సంఘ బద్ధుల గావించి, దేశనిర్మాణంలో వీరినంత భాగస్వాముల గావించుట.

శిబిరంలో పాల్గొనుటకు అర్హతలు :

- కనీసం ఒక సంవత్సరం పాటు మిషన్ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నవారు లేక ఏదో ఒక మంచి కార్యక్రమంలో భాగం పంచుకొని ఉండాలి.
- మిషన్ నియమానుసారం ఉపాసన చేసినవారు
- దుర్వ్యసనములు అలవాటు లేనివారు

స్థానికంగా సంప్రదించటానికి:

గాయత్రీ శక్తిపీఠం

జగన్నాదే చౌక్, నందనవనం, నాగపూర్

కేంద్రంతో సంప్రదించటానికి:

యువా ప్రకోప్, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్.

ఇ-మెయిల్: youthcell@awgp.in

పండుగలు

సెప్టెంబర్ 2017

06-09-2017 వందనీయ మాతాజీ
భగవతీదేవిశర్మ మహాప్రయాణం

10-09-2017 వందనీయ మాతాజీ
భగవతీదేవిశర్మ జయంతి

30-09-2017 విజయదశమి

అక్టోబర్ 2017

02-10-2017 మహాత్మాగాంధీ జయంతి

19-10-2017 దీపావళి

మనస్సు లగ్నం చేస్తే ఎంత చిన్న సాధన అయినా ఫలితాన్ని ఇస్తుంది